

UZNESENIE PREDSEDU SÚDU PRVÉHO STUPŇA
z 22. decembra 2004 *

Vo veci T-201/04 R,

Microsoft Corp., so sídlom v Redmonde, Washington (Spojené štáty), v zastúpení:
J.-F. Bellis, advokát, a I. S. Forrester, QC,

žalobca,

ktorého v konaní podporujú:

The Computing Technology Industry Association, Inc., so sídlom v Oakbrook Terrace, Illinois (Spojené štáty), v zastúpení: G. van Gerven a T. Franchoo, advokáti,
a B. Kilpatrick, solicitor,

Association for Competitive Technology, Inc., so sídlom vo Washingtone, DC (Spojené štáty), v zastúpení: L. Ruessmann a P. Hecker, advokáti,

* Jazyk konania: angličtina.

TeamSystem SpA, so sídlom v Pesare (Taliansko),

Mamut ASA, so sídlom v Osle (Nórsko),

v zastúpení: G. Berrisch, advokát,

DMDsecure.com BV, so sídlom v Amsterdame (Holandsko),

MPS Broadband AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko),

Pace Micro Technology plc, so sídlom v Shipley, West Yorkshire (Spojené kráľovstvo),

Quantel Ltd, so sídlom v Newbury, Berkshire (Spojené kráľovstvo),

Tandberg Television Ltd, so sídlom v Southamptone, Hampshire (Spojené kráľovstvo),

v zastúpení: J. Bourgeois, advokát

Exor AB, so sídlom v Uppsale (Švédsko), v zastúpení: S. Martínez Lage, H. Brokelman a R. Allendesalazar Corcho, advokáti,

vedľajší účastníci konania,

proti

Komisii Európskych spoločností, v zastúpení: R. Wainwright, W. Mölls, F. Castillo de la Torre a P. Hellström, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú

RealNetworks, Inc., so sídlom v Seattli, Washington (Spojené štáty), v zastúpení: A. Winckler, M. Dolmans a T. Graf, advokáti,

Software & Information Industry Association, so sídlom vo Washingtone, DC, (Spojené štáty), v zastúpení: C. A. Simpson, solicitor,

Free Software Foundation Europe eV, so sídlom v Hamburgu (Nemecko), v zastúpení: C. Piana, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na nariadenie odkladu výkonu článku 4, článku 5 písm. a) až c) a článku 6 písm. a) rozhodnutia Komisie C(2004) 900, konečné znenie, z 24. marca 2004 o konaní na základe článku 82 ES (vec COMP/C-3/37.792 — Microsoft),

**PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV**

vydal toto

Uznesenie

Skutočnosti predchádzajúce sporu

- 1 Microsoft Corp. (ďalej len „Microsoft“) vytvára a uvádza na trh rôzne druhy softvéru, vrátane operačných systémov pre servery a pre „PC klientov“.

- 2 Dňa 10. decembra 1998 podal Sun Microsystems Inc. (ďalej len „Sun Microsystems“), spoločnosť so sídlom v Kalifornii (Spojené štáty), ktorá dodáva okrem iného operačné systémy pre servery, sťažnosť na Komisiu. Sun Microsystems vo svojej sťažnosti namietal, že Microsoft mu odmietol poskytnúť technológiu potrebnú na

zabezpečenie interoperability jeho operačného systému pre servery pre pracovné skupiny s operačným systémom Windows pre PC klientov. Podľa Sun Microsystems bola požadovaná technológia potrebná preto, aby mohol byť konkurencieschopný na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny.

- 3 Dňa 2. augusta 2000 adresovala Komisia Microsoftu oznámenie o námietkach. Toto oznámenie o námietkach sa v podstate týkalo otázok interoperability medzi operačnými systémami Windows pre PC klientov na strane jednej a operačnými systémami pre servery iných dodávateľov (ďalej len „interoperabilita klient-server“) na strane druhej. Microsoft odpovedal na toto prvé oznámenie o námietkach 17. novembra 2000.

- 4 Dňa 29. augusta 2001 adresovala Komisia Microsoftu ďalšie, v poradí druhé, oznámenie o námietkach. V tomto oznámení o námietkach Komisia zopakovala svoje predchádzajúce námietky o interoperabilite klient-server. Okrem toho Komisia otvorila niektoré otázky o interoperabilite medzi servermi pre pracovné skupiny („interoperabilita server-server“). Nakoniec Komisia uviedla určité otázky v súvislosti s integráciou softvéru Windows Media Player do operačného systému Windows. Oznámenie o tejto posledne uvedenej námietke sa uskutočnilo v nadväznosti na vyšetrovanie začaté vo februári 2000 z podnetu Komisie. Microsoft odpovedal na druhé oznámenie o námietkach 16. novembra 2001.

- 5 Dňa 6. augusta 2003 adresovala Komisia Microsoftu oznámenie o námietkach určené na doplnenie predchádzajúcich dvoch oznámení o námietkach. Microsoft odpovedal na toto dodatočné oznámenie o námietkach listami zo 17. a z 31. októbra 2003.

- 6 Komisia zorganizovala 12., 13. a 14. novembra 2003 vypočutie. Listom z 1. decembra 2003 Microsoft doručil písomné vyjadrenie k otázkam položeným službami Komisie, sťažovateľmi a zainteresovanými tretími osobami počas vypočutia. Po poslednej výmene listov medzi Komisiou a Microsoftom prijala Komisia 24. marca 2004 rozhodnutie o konaní na základe článku 82 ES vo veci COMP/C-3/37.792 — Microsoft (ďalej len „Rozhodnutie“).

Napadnuté rozhodnutie

- 7 Podľa Rozhodnutia Microsoft porušil článok 82 ES a článok 54 dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) z dôvodu dvojitého zneužitia dominantného postavenia.
- 8 Komisia po prvé identifikovala tri odlišné tovarové trhy a usúdila, že na dvoch z nich mal Microsoft dominantné postavenie. Po druhé Komisia identifikovala tri konania Microsoftu na týchto trhoch, ktoré mali povahu zneužitia. Z tohto dôvodu Komisia uložila Microsoftu pokutu a určité opatrenia na nápravu.

I — Relevantné trhy identifikované v Rozhodnutí a dominantné postavenie Microsoftu na dvoch z týchto trhov

Relevantné trhy identifikované v Rozhodnutí

- 9 Prvým tovarovým trhom identifikovaným v Rozhodnutí je trh operačných systémov pre PC klientov (odôvodnenia č. 324 až 342). Operačný systém je softvérový

produkt, ktorý kontroluje základné funkcie počítača a umožňuje používateľovi, aby tento počítač používal a prevádzkoval aplikácie. PC klienti sú multifunkcionálne počítače, ktoré sú určené na používanie naraz jedinou osobou a môžu sa spojiť do siete.

- 10 Druhým tovarovým trhom identifikovaným v Rozhodnutí je trh operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny (odôvodnenia č. 343 až 401). Rozhodnutie definuje „skupinové služby“ ako služby týkajúce sa základnej siete používané kancelárskymi zamestnancami pri ich každodennej práci v rámci troch odlišných skupín služieb, a to po prvé pre zdieľanie súborov uložených na servery, po druhé pre zdieľanie tlačiarň a po tretie pre „administráciu“, aby používatelia a skupiny používateľov mali prístup k službám siete („správa používateľov a skupín používateľov“) (odôvodnenie č. 53). Táto posledná skupina služieb pozostáva predovšetkým zo zaručenia bezpečného prístupu a používania služieb siete, a to konkrétne najprv overením totožnosti používateľov a potom overením, či majú oprávnenie vykonať danú činnosť (odôvodnenie č. 54).
- 11 Podľa Rozhodnutia sú tri skupiny služieb uvedené v predchádzajúcom bode úzko prepojené v rámci operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny (odôvodnenie č. 56). V tomto ohľade Rozhodnutie dodáva, že „operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny“ sú operačné systémy vyvinuté a uvádzané na trh na účely spoločného poskytovania týchto troch skupín služieb pre relatívne obmedzený počet PC klientov spojených do malej alebo stredne veľkej siete (odôvodnenia č. 53 a 345 až 368). Rozhodnutie takisto uvádza, že neexistenciu substitučných tovarov z pohľadu dopytu potvrdzuje jednak cenová politika Microsoftu (odôvodnenia č. 369 až 382), jednak dôležitosť interoperability operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny s PC klientmi (odôvodnenia č. 383 až 386). Po usúdení, že substitučné tovary z pohľadu ponuky sa obmedzovali na operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny (odôvodnenia č. 388 až 400), Komisia prijala záver, že tieto systémy predstavujú osobitný tovarový trh.

- 12 Tretí trh identifikovaný v Rozhodnutí je trh multimediálnych prehrávačov umožňujúcich neprerušený príjem (odôvodnenia č. 402 až 425). Multimediálny prehrávač je softvérový produkt schopný čítať zvukový a obrazový materiál v digitálnom formáte, t. j. dekodovať príslušné dáta a previesť ich na príkazy určené hardvéru (reproduktory, obrazovka). Multimediálne prehrávače schopné neprerušeného príjmu môžu čítať materiál „nepretržite šírený“ na internete.
- 13 Komisia v Rozhodnutí usudzuje po prvé, že multimediálne prehrávače schopné neprerušeného príjmu sú odlišné od operačných systémov (odôvodnenia č. 404 až 406), po druhé, že nie sú vystavené konkurenčnému tlaku zo strany multimediálnych prehrávačov, ktoré nie sú schopné neprerušeného príjmu (odôvodnenia č. 407 až 410), po tretie, že Windows Media Player je vystavený konkurenčnému tlaku iba zo strany prehrávačov s podobnou funkcionalitou (odôvodnenia č. 411 až 415) a po štvrté v podstate, že prítomnosť substitučných tovarov z pohľadu ponuky je obmedzená (odôvodnenia č. 416 až 424). Na základe týchto skutočností Komisia prijíma záver, že multimediálne prehrávače schopné neprerušeného príjmu predstavujú osobitný tovarový trh.
- 14 Čo sa týka geografického rozsahu troch predbežne identifikovaných tovarových trhov, Komisia usudzuje, že tieto trhy majú celosvetový rozsah (odôvodnenie č. 427).

Dominantné postavenie Microsoftu na trhu operačných systémov pre PC klientov a na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny

- 15 Komisia usudzuje, že po prvé minimálne od roku 1996 má Microsoft dominantné postavenie na trhu operačných systémov pre PC klientov, a to najmä z dôvodu

trhového podielu prekračujúceho 90 % (odôvodnenia č. 430 až 435) a existencie veľmi významných prekážok vstupu na trh, ktoré vyplývajú z nepriamych sieťových efektov (odôvodnenia č. 448 až 452). Komisia v Rozhodnutí spresňuje, že nepriame sieťové efekty vyplývajú z existencie dvoch faktorov, a to na strane jednej zo skutočnosti, že koneční spotrebiteľia uprednostňujú platformy, na ktorých môžu používať veľký počet aplikácií, a na strane druhej zo skutočnosti, že vývojári softvéru vytvárajú aplikácie pre tie operačné systémy PC, ktoré sú u spotrebiteľov najobľúbenejšie.

16 Po druhé Komisia usudzuje, že trhový podiel Microsoftu na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny predstavuje podľa opatrného odhadu najmenej 60 % (odôvodnenia č. 473 až 499).

17 Na tomto trhu Komisia takisto hodnotila postavenie troch hlavných konkurentov Microsoftu. Po prvé Novell, so softvérom NetWare, má trhový podiel približne 10 až 15 %. Po druhé produkty Linux majú trhový podiel v rozpätí medzi 5 až 15 %. Linux je „voľný“ operačný systém distribuovaný na základe licencie „GNU GPL (General Public Licence)“. Z odôvodnenia č. 87 Rozhodnutia vyplýva, že Linux vykonáva obmedzený počet funkcií typických pre operačné systémy, ale môže sa spojiť s iným softvérom, aby sa vytvoril „operačný systém Linux“. Linux je prítomný na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny v spojení so softvérom Samba, ktorý sa takisto distribuuje na základe licencie „GNU GPL“ (odôvodnenia č. 294, 506 a 598). Po tretie produkty UNIX, ktoré zoskupujú niekoľko operačných systémov s určitými spoločnými charakteristikami (odôvodnenie č. 42), majú trhový podiel približne 5 až 15 %.

18 Komisia ďalej usudzuje, že trh operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny sa vyznačuje existenciou početných prekážok vstupu (odôvodnenia č. 515 až 525) a osobitným prepojením na trh operačných systémov pre PC klientov

(odôvodnenia č. 526 až 540). Komisia z toho vyvodzuje záver, že Microsoft má dominantné postavenie na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny.

II — Konania zneužívajúcej povahy identifikované v Rozhodnutí

Odmietnutie identifikované v Rozhodnutí

- 19 Prvé konanie Microsoftu zneužívajúcej povahy opísané v odôvodneniach č. 546 až 791 Rozhodnutia predstavuje odmietnutie Microsoftu sprístupniť svojim konkurentom určité „informácie súvisiace s interoperabilitou“ a povoliť ich používanie pre vývoj a distribúciu produktov, ktoré konkurujú produktom Microsoftu na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny, a to pre obdobie od októbra 1998 do dňa prijatia rozhodnutia [článok 2 písm. a) Rozhodnutia]. V zmysle Rozhodnutia „informácie súvisiace s interoperabilitou“ sú „vyčerpávajúce a správne špecifikácie všetkých protokolov, ktoré vykonávajú operačné systémy Windows pre servery pre pracovné skupiny a ktoré používajú servery pre pracovné skupiny Windows na poskytovanie sietí pre pracovné skupiny Windows služby zdieľania súborov a tlačiarň a správu používateľov a skupín používateľov, vrátane služby ovládača domény Windows, adresára Active Directory a služby „Group Policy““ (článok 1 ods. 1 Rozhodnutia). „Protokoly“ sú definované ako „súbor pravidiel pre prepojenie a interakciu medzi rôznymi používateľmi operačných systémov Windows pre pracovné skupiny a operačných systémov Windows pre PC klientov inštalovaných na rôznych počítačoch v sieti Windows pre pracovné skupiny“ (článok 1 ods. 2 Rozhodnutia).

- 20 Na identifikáciu tohto konania Rozhodnutie trvá na tom, že predmetné odmietnutie sa netýka častí zdrojového kódu Microsoftu, ale výlučne špecifikácií predmetných protokolov, t. j. toho, čo sa od daného softvéru očakáva, na rozdiel od „implementácií“ (na účely tohto uznesenia nazývané aj ako „realizácie“ alebo „vykonávania“), ktoré predstavujú vykonanie kódu počítačom (odôvodnenia č. 24 a 569). Komisia okrem toho usudzuje, že konanie Microsoftu zapadá do všeobecného rámca správania sa (odôvodnenia č. 573 až 577), ktorý sa vyznačuje znižovaním úrovne prístupnosti (odôvodnenia č. 578 až 584), čo vyvoláva riziko obmedzenia hospodárskej súťaže (odôvodnenia č. 585 až 692) s nepriaznivým dopadom na technologický vývoj na úkor spotrebiteľov (odôvodnenia č. 693 až 708). Komisia takisto neprijíma tvrdenie Microsoftu o tom, že odmietnutie je objektívne zdôvodnené (odôvodnenia č. 709 až 778).

Viazaný predaj identifikovaný v Rozhodnutí

- 21 Komisia identifikuje ďalšie, v poradí druhé, konanie Microsoftu zneužívajúcej povahy, ktoré je opísané v odôvodneniach č. 792 až 989 Rozhodnutia. Podľa Komisie, toto konanie zakladá skutočnosť, že Microsoft v období od mája 1999 až do dňa prijatia Rozhodnutia podmienil dodanie operačného systému Windows pre PC klientov súčasným odobratím softvéru Windows Media Player [článok 2 písm. b) Rozhodnutia].
- 22 V tomto ohľade Komisia usudzuje, že konanie Microsoftu spĺňa podmienky pre konštatovanie toho, že ide o viazaný predaj v zmysle článku 82 ES (odôvodnenia č. 792 až 954). Po prvé podľa Rozhodnutia má Microsoft dominantné postavenie na trhu operačných systémov pre PC klientov (odôvodnenie č. 799). Po druhé multimediálne prehrávače schopné neprerušenia príjmu a operačné systémy pre PC klientov sa v Rozhodnutí považujú za odlišné tovary (odôvodnenia č. 800 až 825).

Po tretie sa uvádza, že Microsoft neumožňuje spotrebiteľom zakúpiť si Windows bez Windows Media Player (odôvodnenia č. 826 až 834). Po štvrté viazaný predaj identifikovaný Komisiou má podľa jej názoru dopad na hospodársku súťaž na trhu multimedialných prehrávačov (odôvodnenia č. 835 až 954).

- 23 V rámci svojho rozboru otázky, či je splnená štvrtá podmienka, Komisia uvádza, že v klasických prípadoch viazaného predaja Komisia a sudca Spoločenstva „usúdili, že viazanie predaja odlišného produktu na dominantný produkt bol znakom vylučujúceho účinku, ktorú mala táto praktika na konkurentov“ (odôvodnenie č. 841). Komisia však v Rozhodnutí usúdila, že keďže používatelia si v určitej miere zaobstarávali na Internete multimedialne prehrávače, ktoré konkurujú Windows Media Player, a to niekedy aj zadarmo, v danom prípade existovali dobré dôvody pre neprijatie názoru, bez ďalšieho skúmania, že viazaný predaj Windows Media Player predstavoval konanie svojou povahou spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž (to isté odôvodnenie).
- 24 V rámci tohto dodatočného skúmania Komisia usudzuje po prvé, že v dôsledku predmetného viazaného predaja sa Windows Media Player stal všadeprítomným na PC klientoch na celom svete, a táto všadeprítomnosť nemôže byť spochybnená existenciou alternatívnych distribučných tokov (odôvodnenia č. 843 až 877), po druhé, že táto všadeprítomnosť núti jednak dodávateľov obsahov, aby svoje obsahy poskytovali vo formátoch Windows Media, jednak vývojárov aplikácií na to, aby sa aplikácie, ktoré vyvíjajú, opierali o určité funkcionality Windows Media Player (odôvodnenia č. 879 až 896), po tretie, že táto všadeprítomnosť má dopad na niektoré ovplyvnené trhy (odôvodnenia č. 897 až 899) a nakoniec po štvrté, že dostupné prieskumy trhov jednoznačne potvrdzujú tendenciu uprednostniť používanie Windows Media Player a formátov Windows Media na úkor ich hlavných konkurentov (odôvodnenia č. 900 až 944). Na základe týchto rozličných úvah Komisia prichádza k záveru, že s rozumnou mierou pravdepodobnosti predmetný viazaný predaj vedie k oslabeniu hospodárskej súťaže v takej miere, že zachovanie efektívnej hospodárskej súťaže nie je v blízkej budúcnosti zabezpečené (odôvodnenie č. 984).

- 25 Nakoniec Komisia odmieta tvrdenia Microsoftu, v zmysle ktorých na strane jednej viazaný predaj týchto produktov zaručuje zvýšenie efektivity vyvažujúce protisúťažné dopady identifikované Komisiou (odôvodnenia č. 955 až 970) a na strane druhej nenabáda k obmedzeniu hospodárskej súťaže (odôvodnenia č. 971 až 977).

III — *Opatrenia na nápravu a pokuta uložené Microsoftu*

- 26 Za dve zneužitia dominantného postavenia identifikované Komisiou v Rozhodnutí bola ako sankcia uložená pokuta vo výške 497 196 304 eur (článok 3 Rozhodnutia).

- 27 Okrem toho v zmysle článku 4 Rozhodnutia je Microsoft povinný ukončiť zneužívanie dominantného postavenia skonštatované v článku 2 uvedenom vyššie, v súlade s podmienkami uvedenými v článkoch 5 a 6 Rozhodnutia. Microsoft sa takisto musí zdržať takého konania, ako je konanie uvedené v článku 2, ako aj konaní s rovnakým alebo rovnocenným účelom alebo účinkom.

- 28 Ako opatrenie určené na nápravu odmietnutia zneužívajúcej povahy identifikovanej v Rozhodnutí sa v článku 5 Rozhodnutia Microsoftu ukladá toto:

„a) Microsoft... sprístupní v lehote 120 dní odo dňa doručenia [Rozhodnutia] informácie súvisiace s interoperabilitou každému podniku, ktorý si želá vyvíjať a distribuovať operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny a dá oprávnenie týmto podnikom na rozumné a nediskriminačné používanie informácií súvisiacich s interoperabilitou pre vývoj a distribúciu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny;

- b) Microsoft... zabezpečí aktualizáciu poskytnutých informácií súvisiacich s interoperabilitou akonáhle to bude potrebné a s čo najmenšími odkladmi;
- c) Microsoft... v lehote 120 dní odo dňa doručenia [Rozhodnutia] zavedie hodnotiaci mechanizmus, ktorý umožní podnikom, ktoré budú mať o to záujem, informovať sa účinným spôsobom o rozsahu a podmienkach používania informácií súvisiacich s interoperabilitou; Microsoft... môže stanoviť rozumné a nediskriminačné podmienky na zabezpečenie toho, aby prístup k informáciám o interoperabilite poskytnutý v tomto rámci slúžil iba na účely hodnotenia;

...“

- 29 Lehota v dĺžke 120 dní, uvedená v článku 5 Rozhodnutia uplynula 27. júla 2004.
- 30 Ako opatrenie na nápravu viazaného predaja zneužívajúcej povahy identifikovaného v Rozhodnutí, článok 6 Rozhodnutia ukladá toto:
- „a) Microsoft... v lehote 90 dní od dňa doručenia tohto rozhodnutia ponúkne plne funkčnú verziu svojho operačného systému Windows pre PC klientov, ktorá nebude obsahovať Windows Media Player. Microsoft... bude naďalej mať právo ponúkať svoj operačný systém Windows pre PC klientov so zabudovaným Windows Media Player;

...“

31 Lehota v dĺžke 90 dní uvedená v článku 6 Rozhodnutia uplynula 28. júna 2004.

Konanie o porušení amerického protimonopolného práva

32 Súbežne s vyšetrovaním Komisie prebiehalo aj vyšetrovanie proti Microsoftu pre porušenie amerických protimonopolných zákonov.

33 Roku 1998 Spojené štáty a 20 štátov tejto federácie podali žalobu proti Microsoftu na základe Sherman Act. Ich návrhy sa týkali opatrení, ktoré Microsoft prijal proti internetovému prehliadaču spoločnosti Netscape „Netscape Navigator“ a technológiám „Java“ spoločnosti Sun Microsystems. Dvadsať štátov federácie podalo žaloby proti Microsoftu aj z dôvodu porušenia ich vlastných protimonopolných zákonov.

34 Potom, čo „United States Court of Appeals for the District of Columbia Circuit“ (ďalej len „odvolací súd“) vyniesol 28. júna 2001 svoj rozsudok na základe žaloby podanej Microsoftom proti rozsudku „United States District Court for the District of Columbia“ (ďalej len „District Court“) z 3. apríla 2000, Microsoft uzavrel v novembri 2001 zmier s Ministerstvom spravodlivosti Spojených štátov a s „Attorneys General“ deviatich štátov federácie (ďalej len „americký zmier“), v rámci ktorého Microsoft prijal dva druhy záväzkov.

35 Microsoft sa po prvé zaviazal na to, že zabezpečí „interoperabilitu“, t. j. stykovú prevádzkovú schopnosť, a poskytne tretím osobám licenciu na tieto špecifikácie za určitých podmienok.

- 36 Po druhej americkej zmluve stanovuje, že Microsoft musí umožniť výrobcovi hardvéru a konečným spotrebiteľom aktiváciu alebo zrušenie prístupu k jeho sprostredkujúcemu softvéru („middleware“). Softvér Microsoft Media Player je jedným z produktov patriacich do tejto kategórie podľa toho, ako je definovaný v americkej zmluve. Ustanovenia tohto zmluvy majú zaručiť, aby dodávatelia „middleware“ mohli vyvíjať a distribuovať produkty, ktoré správne fungujú v spojení s Windows.
- 37 Tieto ustanovenia schválil District Court 1. novembra 2002. Ten istý súd okrem toho zamietol návrhy na vydanie opatrení na nápravu podané deviatimi štátmi federácie, ktoré neprijali americkú zmluvu.
- 38 Po podaní odvolania štátom Massachusetts odvolací súd 30. júna 2004 potvrdil rozhodnutie District Court.
- 39 S cieľom vykonať americkú zmluvu bol v auguste 2002 zavedený Microsoft Communications Protocol Program (ďalej len „MCPP“). Z dokumentácie predloženej Súdu prvého stupňa vyplýva, že medzi augustom 2002 a júlom 2004 využilo MCPP 17 držiteľov licencie.

Konanie pred Súdom prvého stupňa

- 40 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. júna 2004 Microsoft podal na základe článku 230 štvrtého odseku ES žalobu smerujúcu k zrušeniu Rozhodnutia a subsidiárne k zrušeniu uloženej pokuty alebo k podstatnému zníženiu jej výšky.

- 41 Osobitným podaním zapísaným do registra kancelárie 25. júna 2004 Microsoft takisto podal na základe článku 242 ES návrh na odklad vykonateľnosti článku 4, článku 5 písm. a) a c) a článku 6 písm. a) Rozhodnutia. V tom istom podaní Microsoft okrem toho navrhol na základe článku 105 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa odklad vykonateľnosti týchto ustanovení, pokiaľ nebude rozhodnuté o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
- 42 V ten istý deň predseda Súdu prvého stupňa ako sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach vyzval Komisiu na upresnenie toho, či mieni prikróčiť k nútenému výkonu Rozhodnutia pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
- 43 Listom doručeným v ten istý deň do kancelárie Súdu prvého stupňa Komisia informovala sudcu rozhodujúceho o predbežných opatreniach, že sa rozhodla nepristúpiť k nútenému výkonu článku 4, článku 5 písm. a) a c) a článku 6 písm. a) Rozhodnutia, pokiaľ bude prebiehať konanie o nariadení predbežného opatrenia.
- 44 Návrhom doručeným 25. júna 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa Novell Inc. (ďalej len „Novell“), so sídlom vo Walthame, Massachusetts (Spojené štáty), v zastúpení: C. Thomas, M. Levitt a V. Harris, solicitors, a A. Müller-Rappard, advokát, dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 45 Návrhom doručeným 30. júna 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa RealNetworks Inc. (ďalej len „RealNetworks“) dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.

- 46 Návrhom doručeným 30. júna 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa Computer & Communications Industry Association (ďalej len „CCIA“), so sídlom vo Washingtone, DC (Spojené štáty), v zastúpení: J. Flynn, QC, a D. Paemen a N. Dodoo, advokátky, dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 47 Návrhom doručeným 1. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa Software & Information Industry Association (ďalej len „SIIA“) dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 48 Návrhom doručeným 1. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa The Computing Technology Industry Association Inc. (ďalej len „CompTIA“) dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Microsoftu v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 49 Návrhom doručeným 2. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa The Association for Competitive Technology (ďalej len „ACT“) dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Microsoftu v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 50 Dňa 5. júla 2004 Digimpro Ltd, so sídlom v Londýne (Spojené kráľovstvo), TeamSystem SpA, Mamut ASA a CODA Group Holdings Ltd, so sídlom Chippenhame, Wiltshire (Spojené kráľovstvo), dali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Microsoftu v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 51 Návrhom doručeným 5. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa DMDsecure.com BV, MPS Broadband AB, Pace Micro Technology plc, Quantel Ltd a Tandberg Television Ltd (ďalej spoločne nazývaní ako „DMDsecure.com a i.“), dali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Microsoftu v konaní o nariadení predbežného opatrenia.

- 52 Návrhom doručeným 8. júla 2004 do kancelárie Súdu prvého stupňa IDE Nätverkskonsulterna AB, so sídlom v Štokholme (Švédsko), Exor AB, páni T. Rogerson, s bydliskom v Harpendene, Hertfordshire (Spojené kráľovstvo), P. Setka, s bydliskom v Soběslave (Česká republika), D. Tomicic, s bydliskom v Norimbergu (Nemecko), M. Valasek, s bydliskom v Karlových Varoch (Česká republika), R. Rialdi, s bydliskom v Janove (Taliansko), a B. Nati, s bydliskom v Paríži (Francúzsko), dali návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Microsoftu v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 53 Návrhom doručeným 13. júla 2004 Free Software Foundation Europe (ďalej len „FSF-Europe“) dal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 54 Tieto návrhy na vstup vedľajších účastníkov do konania sa v zmysle článku 116 ods. 1 rokovacieho poriadku doručili účastníkom konania, ktorí v jednotlivých prípadoch predložili svoje pripomienky v určených lehotách, alebo sa zdržali predloženia pripomienok. Microsoft listami zo 6. a 8. júla 2004 navrhol, aby sa s údajmi obsiahnutými v Rozhodnutí, pri ktorých Komisia súhlasila s ich neuverejnením vo verzii sprístupnenej na internete, zaobchádzalo dôverne voči všetkým vedľajším účastníkom konania.
- 55 Komisia predložila 21. júla 2004 svoje písomné vyjadrenie k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Toto vyjadrenie bolo toho istého dňa oznámené Microsoftu.
- 56 Uznesením z 26. júla 2004 predseda Súdu prvého stupňa na strane jednej vyhovel návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktoré podali CompTIA, ACT, TeamSystem SpA, Mamut ASA, DMDsecure.com a i. a Exor AB, Novell, RealNetworks, CCIA a SIIA a na strane druhej zamietol návrh na vstup vedľajšieho

účastníka do konania, ktoré podali Digimpro Ltd, CODA Group Holdings Ltd, IDE Nätverkskonsulterna AB, páni T. Rogerson, P. Setka, D. Tomicic, M. Valasek, R. Rialdi a B. Nati. Predseda Súdu prvého stupňa takisto nariadil, aby verzia dokumentov bez dôverných informácií bola poskytnutá vedľajším účastníkom konania a vyhradil rozhodnutie o dôvodnosti návrhu na dôverné zaobchádzanie na neskoršie štádium konania.

- 57 Predseda Súdu prvého stupňa ako sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach zorganizoval 27. júla 2004 neformálne stretnutie, na ktoré boli okrem Microsoftu a Komisie pozvaní vedľajší účastníci konania, ktorých návrhom bolo vyhovené uznesením z 26. júla 2004, ako aj FSF-Europe. Na tomto stretnutí sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach na strane jednej predbežne vyhovel návrhu FSF-Europe na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia a na strane druhej predložil účastníkom rozvrh jednotlivých štádií konania v konaní o nariadení predbežného opatrenia.
- 58 Uznesením zo 6. septembra 2004 bolo vyhovené návrhu FSF-Europe na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie.
- 59 Každý vedľajší účastník konania predložil svoje vyjadrenie v určenej lehote.
- 60 V súlade so závermi neformálneho stretnutia z 27. júla 2004 dal Microsoft 19. augusta 2004 odpoveď na vyjadrenie Komisie z 21. júla 2004.
- 61 Návrhom doručeným 31. augusta 2004 Audiobanner.com vystupujúci pod obchodným menom VideoBanner (ďalej len „VideoBanner“), so sídlom v Los Angeles, Kalifornia (Spojené štáty), v zastúpení L. Alvizar Ceballos, advokát, dal

návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia. Keďže žiadny účastník konania proti tomuto návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania nenamietal, bolo predbežne vyhovené návrhu VideoBanner na vstup vedľajšieho účastníka do konania a VideoBanner bol vyzvaný na predloženie svojho vyjadrenia priamo na pojednávaní.

62 Reagujúc na vyjadrenie Microsoftu z 19. augusta 2004, Komisia predložila nové vyjadrenie 13. septembra 2004.

63 Žalobca aj žalovaný predložili 13. septembra 2004 svoje písomné vyjadrenia k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania.

64 Z titulu opatrenia na zabezpečenie priebehu konania predseda Súdu prvého stupňa ako sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach položil Microsoftu, Komisii a niektorým vedľajším účastníkom konania písomné otázky. Na tieto otázky boli v určených lehotách dané odpovede, ktoré boli oznámené všetkým účastníkom.

65 Vyjadrenia všetkých účastníkov, vrátane VideoBanner, boli vypočuté na pojednávaní uskutočnenom 30. septembra a 1. októbra 2004.

66 Listom z 8. októbra 2004 RealNetworks doručil do kancelárie Súdu prvého stupňa niektoré upresnenia, na predloženie ktorých ho vyzval sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach. Ostatní účastníci dostali oznámenie o tomto liste a boli vyzvaní na predloženie svojho vyjadrenia k tejto veci.

- 67 Microsoft listom z 27. októbra 2004 predložil vyjadrenie k listu RealNetworks z 8. októbra 2004. Ostatní účastníci nepredložili vyjadrenie.
- 68 Listami z 10. a 19. novembra 2004 CCIA a Novell oznámili Súdu prvého stupňa, že berú späť svoje návrh na vstup vedľajšieho účastníka v tejto veci. Komisia, Microsoft a vedľajší účastníci konania predložili svoje vyjadrenia k týmto späťvzatiam v určenej lehote.
- 69 Po späťvzatí návrhov CCIA a Novell bolo zorganizované neformálne stretnutie, ktoré sa uskutočnilo 25. novembra 2004 za prítomnosti všetkých účastníkov, s cieľom prerokovať procedurálne následky týchto späťvzatí. Zápisnica z tohto stretnutia bola poskytnutá všetkým účastníkom 26. novembra 2004.

Právna podstata

- 70 Na základe ustanovenia článku 242 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES môže Súd prvého stupňa nariadiť odklad vykonateľnosti napadnutého aktu, ak usúdi, že okolnosti to vyžadujú.
- 71 Článok 104 ods. 2 rokovacieho poriadku stanovuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia musí uvádzať okolnosti preukazujúce naliehavosť, ako aj skutkové a právne dôvody, ktoré na prvý pohľad odôvodňujú (*fumus boni iuris*) nariadenie navrhovaných predbežných opatrení. Tieto podmienky sú kumulatívne, takže návrh na odklad vykonateľnosti musí byť zamietnutý, ak nie je splnená jedna

z nich [uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. októbra 1996, SCK a FNK/Komisia, C-268/96 P(R), Zb. s. I-4971, bod 30]. Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach môže takisto pristúpiť k zvažovaniu prítomných záujmov (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 23. februára 2001, Rakúsko/Rada, C-445/00 R, Zb. s. I-1461, bod 73).

72 V rámci tohto celkového skúmania sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach musí použiť rozsiahlu voľnú úvahu, ktorá mu je daná pre určenie spôsobu, akým sa za osobitných okolností každého prípadu musí overiť splnenie týchto podmienok [uznesenie predsedu Súdneho dvora z 29. januára 1997, Antonissen/Rada a Komisia, C-393/96 P(R), Zb. s. I-441, bod 28].

73 V súlade s článkom 107 ods. 1 rokovacieho poriadku „o návrhu sa rozhoduje odôvodneným uznesením“. Bolo však upresnené, že sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach sa nemusí výslovne zaoberať so všetkými skutkovými a právnymi otázkami, ktoré sa prejednali počas konania o nariadení predbežného opatrenia. Konkrétne postačuje, ak odôvodnenie č. poskytnuté sudcom rozhodujúcim o predbežných otázkach na prvom stupni vierohodne zdôvodní svoje uznesenie so zreteľom na všetky okolnosti prípadu a dovoľí tak Súdnemu dvoru vykonať jeho súdne preskúmanie [uznesenie SCK a FNK/Komisia, už citované v bode 71 vyššie, bod 52, a uznesenie predsedu Súdneho dvora z 25. júna 1998, Holandské Antily/Rada, C-159/98 P(R), Zb. s. I-4147, bod 70].

74 S ohľadom na odlišnosť jednotlivých konaní zakladajúcich zneužitie dominantného postavenia vytýkaných Microsoftu, ktorá vyplýva tak zo štruktúry Rozhodnutia, ako aj zo štruktúry argumentácie žalobcu, sudca rozhodujúci o predbežných otázkach usudzuje, že je vhodné preskúmať oddelene argumentáciu na podporu návrhov na odklad vykonateľnosti článku 5 písm. a) až c) v spojení s článkom 4 Rozhodnutia (časť venovaná otázke informácií súvisiacich s interoperabilitou) na strane jednej a článku 6 písm. a) v spojení rovnako s článkom 4 (časť venovaná otázke viazaného predaja operačného systému Windows a softvéru Windows Media Player) na strane druhej. Tomuto preskúmaniu však predchádza posúdenie návrhu na zachovanie

dôvernosti informácií, návrhu VideoBanner na vstup vedľajšieho účastníka do konania, účinkov späťvzatia návrhov CCIA a Novell a splnenia určitých formálnych požiadaviek v súvislosti s písomnosťami.

I — O návrhu na dôverné zaobchádzanie

- 75 V štádiu konania o predbežnej otázke je vo vzťahu k vedľajším účastníkom konania namieste zaobchádzať dôverne s tými údajmi obsiahnutými v Rozhodnutí, pri ktorých aj Komisia súhlasila s ich nezverejnením v znení dostupnom na jej internetovej stránke, v rozsahu, v akom môžu byť údaje na prvý pohľad považované za tajné alebo dôverné v zmysle článku 116 ods. 2 rokovacieho poriadku.

II — O návrhu VideoBanner na vstup vedľajšieho účastníka do konania

- 76 Ako už bolo uvedené v bode 61 vyššie, VideoBanner podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania o nariadení predbežného opatrenia na podporu návrhov Komisie.
- 77 Keďže tento návrh bol podaný v súlade s článkom 115 ods. 2 rokovacieho poriadku a účastníci konania nevzniesli námietky, je namieste vyhovieť tomuto návrhu v súlade s článkom 40 druhého odseku Statútu Súdneho dvora, ktorý sa v zmysle článku 53 prvého odseku tohto štatútu použije aj na Súd prvého stupňa.

III — *O účinkoch späťvzatia návrhu niektorými vedľajšími účastníkmi konania*

- 78 Potom, čo CCIA a Novell oznámili Súdu prvého stupňa späťvzatie svojich návrhov na vstup vedľajšieho účastníka do konania o nariadení predbežného opatrenia na podporu návrhov Komisie, predseda Súdu prvého stupňa ako sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach zorganizoval neformálne stretnutie všetkých účastníkov, aby prerokovali niektoré procesnoprávne účinky týchto späťvzatí.
- 79 Zo zápisnice z tohto stretnutia vyplýva, že účastníci konania sa zhodli na tomto: po prvé, že písomnosti, ktoré CCIA a Novell doručili počas konania o nariadení predbežného opatrenia, vrátane všetkých príloh týchto dokumentov, ako aj ich tvrdenia prednesené na pojednávaní predstavujú súčasť spisu tohto konania o nariadení predbežného opatrenia, po druhé, že všetci účastníci konania, ako aj sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach sa môžu opierať o tieto písomnosti a prednesy pre účely ich argumentácie alebo hodnotenia a po tretie, že všetky písomnosti a prednesy doložené do spisu tohto konania boli medzi účastníkmi kontradiktórnym spôsobom prerokované.
- 80 Okrem toho RealNetworks vo svojom vyjadrení k späťvzatiu návrhu zo strany CCIA tvrdí, že tento účastník nemal také splnomocnenie, ktoré by ho oprávňovalo k späťvzatiu návrhu v tomto konaní.
- 81 V tomto ohľade sudca rozhodujúci o predbežných otázkach usudzuje, že mu neprislúcha skúmať námietku, ktorú predložil RealNetworks, keďže jednak nemá právomoc rozhodovať o tom, či rozhodnutie riadiacich orgánov CCIA bolo prijaté v súlade s jeho stanovami, jednak CCIA predložil späťvzatie návrhu v súlade s ustanoveniami Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

IV — O dodržaní formálních požadaviek v súvislosti s písomnosťami

- 82 Komisia a niektorí vedľajší účastníci konania podporujúci jej návrhy uviedli po prvé, že určité odkazy na dokumenty priložené k žalobe Microsoftu vo veci samej sú neprípustné, po druhé, že dokumenty predložené Microsoftom v priebehu konania sú neprípustné, po tretie, že pre niektoré tvrdenia chýbajú dôkazy a po štvrté, že neboli dodržané iné formálne požiadavky.

Odkazy na žalobu vo veci samej

- 83 Vo svojom vyjadrení z 21. júla 2004 Komisia vymenúva body návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktoré obsahujú odkazy na strane jednej na žalobu vo veci samej a na strane druhej na dokumenty, ktoré boli priložené k tejto žalobe, ale neboli priložené k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (prílohy A.9, A.9.1, A.9.2, A.11, A.12.1, A.17, A.18, A.19, A.20, A.21, A.22 a A.24). Komisia z týchto skutočností vyvodzuje záver, že Microsoft sa nemôže odvolávať na tieto dokumenty.
- 84 Vo svojom vyjadrení z 13. septembra 2004 Komisia dodáva, že nové odkazy na žalobu vo veci samej obsiahnuté vo vyjadrení Microsoftu z 19. augusta 2004, najmä tie, ktoré sa týkajú dohody Svetovej obchodnej organizácie (WTO) o obchodných aspektoch práva duševného vlastníctva (ďalej len „TRIPS“) musia byť zamietnuté, takisto ako predchádzajúce. Priloženie príslušných častí žaloby vo veci samej ako prílohy k vyjadreniu (príloha T.9) neumožňuje prijať záver, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia je sám osebe postačujúci.

85 V tomto ohľade je vhodné pripomenúť, že na neformálnom stretnutí 27. júla 2004 sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach upozornil Microsoft na veľmi početné odkazy na žalobu vo veci samej v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a žiadal o vysvetlenie v tejto veci. Vo svojej odpovedi Microsoft podľa zápisnice z tohto stretnutia uviedol: „žalobca potvrdzuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa má považovať za postačujúci sám osebe a pre potreby konania o nariadení predbežného opatrenia nie je nutné prihliadať na početné odkazy na žalobu vo veci samej obsiahnuté v jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia“.

86 Toto stanovisko je v súlade s bodom VII ods. 1 Praktických pokynov účastníkom konania [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES 2002, L 87, s. 48), ktoré stanovuje, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia „musí byť zrozumiteľný sám osebe, bez potreby odkazov na žalobu vo veci samej“. [*neoficiálny preklad*]

87 Z toho vyplýva, že dôvodnosť návrhu Microsoftu na nariadenie predbežného opatrenia sa musí posúdiť iba na základe skutkových a právnych okolností, ktoré vyplývajú priamo z textu návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a dokumentov priložených k tomuto návrhu s cieľom ozrejmiť jeho obsah (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 7. mája 2002, Aden a i./Rada a Komisia, T-306/01 R, Zb. s. II-2387, bod 52). Aj keď sa z tejto skutočnosti nemôže vyvodiť záver, že nie je možné prejednať žiadne tvrdenie založené na dokumente, ktorý nie je priložený k návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, je potrebné uviesť, že predmetné tvrdenie sa nemôže považovať za dokázané v prípade, ak ho spochybni iný účastník konania alebo vedľajší účastník konania podporujúci návrhy tohto účastníka.

88 Pokiaľ ide o odkaz na prílohu T.9, je potrebné pripomenúť, že aj keď na podporu alebo doplnenie nejakého textu vzhľadom na určité body je možné odkázať na určité časti dokumentov, ktoré sú k nemu priložené, absenciu podstatných náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je možné napraviť všeobecným odkazom na iné písomnosti, aj keď sú priložené k tomuto návrhu (uznesenie Aden a i./Rada a Komisia, už citované v bode 87 vyššie, bod 52). V tomto kontexte je potrebné spresniť, že bod VII. ods. 2 praktických pokynov, ktorý stanovuje, že

„skutkové a právne dôvody, na ktorých sa žaloba zakladá a ktoré na prvý pohľad preukazujú jej dôvodnosť“ [*neoficiálny preklad*], musia byť uvedené „mimoriadne krátko a stručne“ [*neoficiálny preklad*], nie je možné chápať v zmysle, že dovoľuje všeobecný odkaz na priložený dokument, ktorý obsahuje detailnú argumentáciu, ak nemá ísť o obchádzanie predpísaného pravidla.

- 89 Bez toho, aby boli dotknuté dokumenty vložené do spisu dodatočne a prednesy, ktoré odzneli na pojednávaní, je rozhodnuté, že nebudú zohľadnené ani prílohy priložené k žalobe, ani príloha T.9.

O predkladaní dokumentov v priebehu konania

- 90 Vo svojom vyjadrení z 13. septembra 2004 Komisia na úvod usudzuje, že tvrdenia Microsoftu obsiahnuté v jeho vyjadrení z 19. augusta 2004 prekračujú rámec tvrdení obsiahnutých v žalobe, najmä čo sa týka detailnej argumentácie súvisiacej s právom duševného vlastníctva uvedenej v dvoch odlišných prílohách (prílohy T.3 s názvom „Stanovisko pána Prescott“ a T.6 s názvom „Stanovisko pána Galloux“). Okrem toho podľa Komisie nebolo poskytnuté žiadne vysvetlenie skutočnosti, že príloha T.3, ktorá je datovaná 3. júna 2004, nebola predložená pri podávaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.
- 91 Komisia ďalej uvádza, že Microsoft pripojil k svojmu vyjadreniu z 19. augusta 2004 dokument, ktorý bol priložený k žalobe (príloha A.21, ktorá sa stala prílohou T.5, Knauer, „Patentovo-právne aspekty [Rozhodnutia]“), ako aj dokument, ktorého obsah sa zdá byť totožný s obsahom jednej prílohy žaloby [príloha T.8, Evans, Nichols a Padilla, „Ekonomické dôkazy účinkov rozdelenia trhu uvedeného Komisiou v súvislosti s odmietnutím dodania a viazaného predaja“, ktorá sa podobá na prílohu A.19].

- 92 Vo svojich odpovediach na otázky položené Súdom prvého stupňa poskytnutých pred späťvzatím svojich návrhov Novell a CCIA usúdili, že niektoré dokumenty sú neprípustné, keďže mali byť predložené spolu s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, no stalo sa tak až neskôr (prílohy T.3, T.5, T.8 a U.2, Campbell-Kelly, „Komentár k inovačnému charakteru Active Directory“).
- 93 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach konštatuje, že dokumenty T.3, T.5, T.8 a U.2 boli priložené k vyjadreniu Microsoftu z 19. augusta 2004 a ich účelom je podporiť obsah tohto vyjadrenia. Za týchto okolností nemožno Microsoftu vytýkať, že poskytol detailnú odpoveď na vyjadrenie Komisie z 21. júla 2004 a v tejto súvislosti nie je podstatné, že dátum na priloženom dokumente je skorší ako deň doručenia návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, alebo že tento dokument je totožný alebo podobný dokumentu, ktorý je priložený k žalobe. Podobne, vyjadrenia Microsoftu k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania sa môžu z rovnakých dôvodov platne opierať o prílohu U.2.

O nedostatku dôkazov

- 94 Komisia zdôrazňuje, že prílohy T.5 a T.8 sa zakladajú na informáciách, ku ktorým nemá prístup [v prílohe T.5 jej odsek 4 odkazuje na informáciu prijatú Microsoftom bez ďalšieho upresnenia, k prílohe T.8 nie sú priložené správy uvedené v odseku 6 (Merrill Lynch a Forrester v súvislosti s údajmi o trhu serverov), v poznámke pod čiarou č. 35 (štúdia vypracovaná Microsoftom), v poznámkach pod čiarou č. 42 a 43 („Vyšetrenia Digital Media Tracker“), v poznámke pod čiarou č. 48 („Analýza multimediálnych prehrávačov inštalovaných v mikropočítačoch“), v poznámke pod čiarou č. 50 („Oznámenia NERA“)].
- 95 V tomto ohľade postačuje uviesť, že sudcovi rozhodujúcemu o predbežných opatreniach prislúcha, aby prípadne posúdil, či tvrdenia založené na vyššie uvedených správach a informáciách nemajú dôkaznú hodnotu.

O nedodržaní niektorých iných formálnych požiadaviek

- 96 Komisia a, pred späťvzatím svojho návrhu, CCIA uvádzajú, že vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia Microsoft odkazuje na prílohu R.6 (Carboni, „Stanovisko o práve ochranných známk“) bez toho, aby uviedol, prečo je predmetný dokument relevantný, a preto nie je možné prihladiť na túto prílohu.
- 97 Ako už bolo uvedené v bode 88 vyššie, absenciu podstatných náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je možné napraviť všeobecným odkazom na iné písomnosti, aj keď sú k tomuto návrhu priložené. V danom prípade príloha R.6, na ktorú odkazuje návrh na nariadenie predbežného opatrenia, má za účel podporiť tvrdenia Microsoftu o riziku vzniku ujmy na ochranných známkach Microsoftu, ktoré znie takto: „okamžité vykonanie článku 6 písm. a) Rozhodnutie by takisto vážne poškodilo ochranné známky Microsoft a Windows, keďže Microsoft by bol nútený predávať menej hodnotný produkt, nezlučiteľný so svojím základným konceptom“. Keďže z tejto vety dostatočne jasne vyplýva, že účelom prílohy R.6 je ilustrácia uvedeného rizika, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach usudzuje, že nie je opodstatnené vylúčiť túto prílohu z pojednania veci.

*V — O merite veci**O otázke informácií súvisiacich s interoperabilitou**A — Tvrdenia účastníkov konania*

1. Tvrdenia Microsoftu a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jeho návrhy

a) O fumus boni iuris

- 98 Podľa Microsoftu existuje medzi ním a Komisiou vážny spor o otázke povinného poskytnutia licencie na komunikačné protokoly, a preto je na prvý pohľad

splnená podmienka preukázania nezákonnosti článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia.

99 Microsoft tvrdí, že z danom prípade nie sú splnené štyri podmienky, na základe ktorých sa určitému podniku dá prikázať poskytnutie licencie a ktoré Súdny dvor spresnil vo svojich rozsudkoch z 5. októbra 1988, Volvo (238/87, Zb. s. 6211), zo 6. apríla 1995, RTE a ITP/Komisia (C-241/91 P a C-242/91 P, Zb. s. I-743, ďalej len „rozsudok Magill“), z 26. novembra 1998, Bronner (C-7/97, Zb. s. I-7791), a z 29. apríla 2004, IMS Health (C-418/01, Zb. s. I-5039, bod 49).

100 Po prvé časti duševného vlastníctva Microsoftu, ktorých poskytnutie konkurentom ukladá Rozhodnutie, nie sú podľa Microsoftu nevyhnutné na vykonávanie činnosti poskytovateľa operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny.

101 Microsoft na úvod zdôrazňuje existenciu piatich spôsobov zabezpečenia interoperability medzi operačnými systémami dodanými odlišnými dodávateľmi, a to po prvé používanie štandardných komunikačných protokolov, ako sú TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) a HTTP (HyperText Transfer Protocol), po druhé zabudovanie softvérového kódu do operačného systému Windows pre PC klientov alebo pre servery, aby systém mohol komunikovať s operačnými systémami pre servery dodanými konkurentmi Microsoftu tak, že použije osobitné komunikačné protokoly tohto druhého operačného systému pre servery, po tretie zabudovanie softvérového kódu do operačného systému pre servery, dodaného konkurentmi Microsoftu, aby systém mohol komunikovať s operačnými systémami pre Windows pre PC klientov alebo pre servery tak, že použije osobitné komunikačné protokoly operačného systému Windows, po štvrté zabudovanie bloku softvérových kódov do všetkých operačných systémov pre PC klientov a pre servery určitej siete, čo by umožnilo zabezpečiť interoperabilitu prostredníctvom komunikácie medzi týmito blokmi softvérových kódov a po piate používanie operačného systému Windows ako „brány“ medzi operačným systémom Windows pre PC klientov a konkurenčným operačným systémom pre servery.

- 102 Ďalej Microsoft uvádza, že zákazníci sa nestážujú na existujúcu úroveň interoperability.
- 103 Nakoniec Microsoft uvádza, že existujú viacerí konkurenti, ktorí vykonávajú túto činnosť.
- 104 Po druhé odmietnutie Microsoftu poskytnúť tieto časti duševného vlastníctva svojim konkurentom nezabránilo objaveniu sa nových produktov, po ktorých zostal dopyt spotrebiteľov neuspokojený. Nebol predložený žiadny dôkaz nespokojnosti. Nie je preukázané ani to, že konkurenti využívajú duševné vlastníctvo Microsoftu na vývoj nových produktov namiesto toho, aby sa obmedzili na napodobnenie funkcionalít existujúcich produktov Microsoftu.
- 105 Po tretie skutočnosť, že Microsoft využíval svoju technológiu iba sám nevedla k obmedzeniu hospodárskej súťaže na odvodenom trhu, keďže, čo potvrdzuje aj rast Linux-u, distribútori operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny predstavujú intenzívnu konkurenciu. Šesť rokov po údajnom odmietnutí Microsoftom vládne na trhu hospodárska súťaž.
- 106 Po štvrté odmietnutie poskytnúť licencie v súvislosti s technológiou distribútorom konkurenčných operačných systémov pre servery je objektívne zdôvodnené. Na rozdiel od informácií chránených vnútroštátnymi predpismi, ktoré boli predmetom sporu v prípadoch Magill a IMS Health, už citovaných v bode 99 vyššie, a ktoré dotknuté spoločnosti odmietli poskytnúť v týchto prípadoch, sa totiž chránené informácie v tomto prípade týkajú tajnej a vysoko hodnotnej technológie. Komisia v danom prípade na preukázanie toho, že odmietnutie poskytnúť informácie chránené právom duševného vlastníctva nebolo objektívne odôvodnené, a preto predstavovalo porušenie článku 82 ES, použila nepresné kritériá hodnotenia, ktoré

sa zjavne odlišujú od kritérií uznaných v predchádzajúcej judikatúre. Takýmto spôsobom Komisia usúdila, že toto odmietnutie predstavuje porušenie článku 82 ES v prípade, ak po dôkladnom zvážení všetkých okolností pozitívny dopad na inovácie v odvetví ako celku vyvažuje negatívny dopad na motiváciu daného podniku hľadať ďalšie inovácie (odôvodnenie č. 783). Toto nové kritérium je neurčité a okrem toho nie je preukázané dôkaznými prostriedkami alebo analýzami, že poskytnutie technológie Microsoftu konkurentom by stimulovalo inováciu v odvetví. Naopak, podľa Microsoftu by poskytnutie povinnej licencie malo za následok zníženie hospodárskej súťaže medzi distribútormi operačných systémov pre servery.

107 Okrem toho Microsoft tvrdí, že Sun Microsystems ho nepožiadala o poskytnutie technológie, ktorej sprístupnenie mu Komisia nariaďuje. Ďalej, keďže táto spoločnosť nikdy nežiadala žiadnu licenciu na účely vývoja softvéru v EHP, Microsoft tvrdí, že nemá žiadnu povinnosť považovať žiadosť Sun Microsystems za podnet na konanie, ktoré by mohlo spadať do rozsahu pôsobnosti článku 82 ES.

108 Nakoniec Komisia tým, že zaviazala Microsoft na poskytnutie licencie v súvislosti s chránenými informáciami, nezohľadnila správne záväzky, ktoré pre Spoločenstvo vyplývajú z TRIPS (pozri bod 84 vyššie).

109 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft považuje za nedôvodné tvrdenie Komisie, že Rozhodnutie Microsoftu neukladá povinnosť konať novým spôsobom, ale zaväzuje ho iba k návratu k jeho počiatočnej obchodnej politike. Microsoft na úvod uvádza, že Komisia nenaznačuje, že by informácie uvedené v článku 5 Rozhodnutia mali byť poskytované v minulosti. Uvádza ďalej, že ak Komisia mala v úmysle odkázať na informácie v súvislosti s technológiou siete, na ktorú bola roku 1994 poskytnutá licencia spoločnosti AT&T na účely vývoja produktu s názvom „Advanced Server for Unix“ („AS/U“), bolo by vhodnejšie zdôrazniť, že poskytovanie týchto informácií nikdy nebolo prerušené. V skutočnosti totiž produkt s názvom „PC

Net Link“, ktorý vyvinul Sun Microsystems je stále dostupný na trhu do dnešného dňa. Sun Microsystems stále zabezpečuje reklamu tohto produktu tým, že podľa svojho vyjadrenia dodáva „pôvodné sieťové služby Windows NT“ — vrátane služieb súborov, tlače a správy užívateľov a skupín — s operačnými systémami pre servery Solaris. Sun Microsystems podľa Microsoftu takisto tvrdí, že PC Net Link funguje správne s poslednými verziami operačných systémov Windows pre PC klientov, vrátane Windows 2000 Professional a Windows XP.

- 110 Okrem toho podľa Microsoftu nie je možné ho do budúcnosti nútiť k poskytnutiu licencií na všetky svoje komunikačné protokoly, keďže roku 1994 sa rozhodol poskytnúť licenciu na technológiu siete spoločnosti AT&T. Obchodná spolupráca Microsoftu a AT&T nebola rozšírená na nové technológie na základe dohody strán.
- 111 Nakoniec Microsoft zdôrazňuje, že konkurenční dodávatelia operačných systémov pre servery nie sú závislí na informáciách súvisiacich s interoperabilitou, ktorých poskytovanie Microsoft údajne prerušil. Novell nikdy nepoužíval AS/U a neprejavil ani najmenší záujem o jeho používanie. NetWare, ktorý dodáva Novell, poskytuje služby správy súborov a tlače a správu užívateľov a skupín pre operačné systémy Windows s využitím vlastnej série komunikačných protokolov. Dodávatelia Linux-u takisto vôbec nepoužívajú AS/U. Ich operačné systémy pre servery poskytujú služby súborov, tlače a správy užívateľov a skupín pre operačné systémy Windows tak, že používajú softvérový produkt Samba s voľným zdrojovým kódom, ktorý bol vyvinutý pomocou spätného rozboru komunikačných protokolov Microsoft.

b) O naliehavosti

112 Microsoft tvrdí, že okamžité vykonanie článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia by viedlo k vzniku troch druhov vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

1) Zásah do práv duševného vlastníctva

113 Účinkom Rozhodnutia by bolo zaviazanie Microsoftu na poskytnutie licencií na informácie vysokej hodnoty, ktoré sú chránené právom duševného vlastníctva. Takto vzniknutý zásah do práv duševného vlastníctva by predstavoval vážnu a nenapraviteľnú ujmu.

i) Informácie vysokej hodnoty

114 Microsoft uvádza, že komunikačné protokoly predstavujú technológiu, ktorej je majiteľom, slúžiacu operačným systémom Microsoft Windows pre PC klientov a pre servery na výmenu informácií s inými kópiami týchto operačných systémov a ktorá má značnú trhovú hodnotu [štúdia S. Madnick a B. Meyer, „Ujma spôsobená uložením povinnosti Microsoftu poskytnúť všetky komunikačné protokoly používané pre servery pre pracovné skupiny“, uvedená v prílohe R.2 (ďalej len „štúdia Macnick a Meyer“)]. Tieto komunikačné protokoly sú výsledkom dlhoročného a veľmi nákladného výskumu a vývoja. Bolo vynaložené veľmi veľké úsilie na vývoj komunikačných protokolov, ktoré by poskytovali užitočné funkcionality a zvýšili by rýchlosť, spoľahlivosť a účinnosť komunikácie medzi operačnými systémami Windows.

- 115 Čo sa týka špecifikácií komunikačných protokolov, ktoré sú detailnými popismi výstavby a spôsobu fungovania komunikačných protokolov, ich získanie by umožnilo konkurentovi použiť komunikačné protokoly Microsoftu vo vlastnom operačnom systéme pre servery.
- 116 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft zdôrazňuje, že povinné poskytnutie licencií na špecifikácie komunikačných protokolov umožňujúcich spoločné fungovanie viacerých operačných systémov Windows pre servery pri poskytovaní služieb pracovnej skupiny by malo za účinok zverejnenie veľkého množstva informácií o vnútornej výstavbe operačných systémov Windows. Ako vyplýva zo štúdie Madnick a Meyer, poskytnutie licencií na komunikačné protokoly umožňujúce komunikáciu medzi rôznymi operačnými systémami Windows pre servery by odhalilo viacero informácií o fungovaní adresára s názvom Active Directory v týchto operačných systémoch.

ii) Informácie chránené právom duševného vlastníctva

- 117 Komunikačné protokoly Microsoftu a z nich odvodené špecifikácie sú podľa Microsoftu chránené právom duševného vlastníctva. Microsoft v odpovedi na tvrdenie Komisie obsiahnuté v jej vyjadrení z 21. júla 2004 spresňuje, že na strane jednej je vhodné rozlišovať medzi výstavbou protokolov, špecifikáciami protokolov a používaním týchto protokolov, no na strane druhej ochrana duševného vlastníctva sa neobmedzuje iba na niektorú z týchto troch kategórií.

Ochrana autorského práva

- 118 Komunikačné protokoly sú chránené Bernským dohovorom o ochrane literárnych a umeleckých diel z 9. septembra 1886, ktorý bol naposledy zmenený 28. septembra 1979, a smernicou Rady 91/250/EHS zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov (Ú. v. ES L 122, s. 42; Mim. vyd. 17/001, s. 114) v zmysle jej odôvodnení a článku 1 ods. 1. Špecifikácie týchto protokolov sú prípravné koncepčné práce a sú takisto chránené autorským právom (stanovisko pána Prescott, príloha T.3, spomenuté v bode 90 vyššie).
- 119 V dôsledku toho Microsoft ako každý nositeľ autorského práva má výlučné právo udeliť súhlas na uverejnenie svojho diela, alebo na jeho sprístupnenie verejnosti akýmkoľvek iným spôsobom. Zákonodarstvo jednotlivých členských štátov v tejto oblasti výslovne oprávňuje majiteľov chránených diel na určenie toho, či tieto diela majú byť uverejnené alebo sprístupnené, bez ohľadu na spôsob, ako sa tak stane. Rozhodnutie však zbavilo Microsoft práva rozhodnúť o tom, v akej forme, komu, kedy a za akých podmienok si prípadne želá poskytnúť špecifikácie svojich komunikačných protokolov. Komisia preto nemôže uznávať, že špecifikácie komunikačných protokolov Microsoftu, akonáhle sú vyhotovené, sú chránené autorským právom, a zároveň tvrdiť, že záväzok poskytnúť licencie na tieto špecifikácie uložený Microsoftu v Rozhodnutí neporušuje samotnú podstatu tohto práva.
- 120 Nositeľ autorského práva má takisto výlučné právo udeliť súhlas na spracovanie svojho diela, ako to vyplýva z článku 12 Bernského dohovoru a článku 4 smernice 91/250. Toto výlučné právo udeliť súhlas na spracovanie diela by však nebolo uplatnené, pretože použitie špecifikácií komunikačných protokolov Microsoftu jeho konkurentmi by predstavovalo takmer isto spracovanie alebo preklad týchto špecifikácií, čo spadá do rozsahu pôsobnosti autorského práva, a nemôže sa považovať za dielo vytvorené nezávisle. Okrem toho aj za predpokladu, že

konkurenti Microsoftu by boli schopní použiť určité špecifikácie bez porušenia autorského práva Microsoftu, Rozhodnutie od nich takéto konanie nevyžaduje, pretože nariaďuje Microsoftu „udelíť súhlas na použitie“ špecifikácií komunikačných protokolov bez určenia obmedzení spôsobov, ako majitelia licencií vyvinú svoje realizácie. Preto nie je žiadny dôvod na prijatie záveru, že majitelia licencií by sa obmedzili na vývoj aplikácií, ktorý by nebol nezákonný, aj keby to bolo možné.

- 121 Nakoniec Microsoft tvrdí, že v rámci amerického zmluvy všetci účastníci súhlasili s tým, že špecifikácie komunikačných protokolov klient-server sú chránené autorským právom.

Patentová ochrana

- 122 Vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia Microsoft uvádza, že niektoré z komunikačných protokolov, ktorých poskytnutie mu Komisia nariadila, sú patentované, alebo bola na ne podaná patentová prihláška a že plánuje pred májom 2005 podať veľký počet patentových prihlášok týkajúcich sa rôznych aspektov operačných systémov Windows pre PC klientov a pre servery, ktoré pokrývajú komunikačné protokoly uvedené v Rozhodnutí. Neobmedzená časová platnosť Rozhodnutia by viedla k zahrnutiu budúcich patentov do povinnosti poskytnúť povinnú licenciu uloženú Rozhodnutím.
- 123 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft identifikoval tri existujúce európske patenty a dve podané patentové prihlášky, ktoré pokrývajú komunikačné protokoly podriadené povinným licenciám. Podľa stanoviska pána Knauer, príloha T.5, spomenutá v bode 91 vyššie, niekoľko komunikačných protokolov používaných

operačnými systémami Windows pre servery pre poskytovanie služieb súborov, tlače a správy užívateľov a skupín sú pokryté patentmi, menovite po prvé protokol DFS (Distributed File System) pokrytý patentom č. EP 0 661 652 B1, po druhé protokol SMB pokrytý patentom č. EP 0 438 571 B1 a po tretie protokol Distributed Component Object Model Remote pokrytý patentom č. EP 0 669 020 B1. Patentové prihlášky sa týkajú protokolov Constraint Delegation a Active Directory Sites.

- 124 V tomto kontexte Microsoft uvádza, že Komisia nevyklučuje patentovanú technológiu z opatrení na nápravu a ukladá poskytnutie licencie na všetky práva duševného vlastníctva týkajúcich sa komunikačných protokolov, vrátane všetkých práv z patentov. Takto by konkurenti nemali žiadny dôvod na to, aby sa pokúšali o vývoj aplikácií, ktoré by nepoužívali patentované metódy.

Ochrana prostredníctvom obchodného tajomstva

- 125 Podľa Microsoftu sú komunikačné protokoly predmetom obchodného tajomstva, ktoré bolo poskytované tretím osobám iba pod podmienkou, že tieto osoby sa zaviazali zachovať zmluvne stanovenú povinnosť dôvernosti.

- 126 V odpovedi na vyjadrenie Komisie z 21. júla 2004, v zmysle ktorého na strane jednej v práve hospodárskej súťaže legitimita poskytnutia „tajomstva“, ktorého existencia závisí iba od jednostranného obchodného rozhodnutia musí vyplývať z hodnotenia prítomných záujmov, a na strane druhej je ujma spôsobená Microsoftu uložením povinnosti poskytnúť svoje obchodné tajomstvo menšia, ako ujma spôsobená uložením povinnosti Microsoftu udeliť súhlas na spracovanie jeho diel chránených autorským právom alebo porušením jeho práv z patentov, Microsoft uvádza, že v súčasnosti je možné odovzdanie komunikačných protokolov tretím osobám za odplatu, Microsoft môže použiť právne prostriedky proti osobám, ktoré používajú tieto protokoly protiprávne (stanoviská pánov Prescott a Galloux, prílohy T.3 a T.6,

spomenuté v bode 90 vyššie), a preto nariadenie poskytnutia povinnej licencie by spôsobilo ujmu na hodnote týchto aktív. Okrem toho z rozsudku zo 6. októbra 1994, Tetra Pak/Komisia (T-83/91, Zb. s. II-755, body 84 a 139), sa nedá vyvodiť záver, že podľa Súdu prvého stupňa by tajné informácie predložené vo forme špecifikácií neboli chránené rovnako ako iné predmety práv duševného vlastníctva, keďže pred týmto súdom sa neprejednávala otázka, či špecifikácie kartónových škatúl predstavujú chránené obchodné tajomstvo.

O potrebnosti informácií

- 127 Vo svojom vyjadrení z 21. júla 2004 Komisia tvrdí, že špecifikácie komunikačných protokolov Microsoftu sú „informácie potrebné na dosiahnutie stykovej prevádzkovej schopnosti (interoperability)“ v zmysle smernice 91/250, a preto povinné poskytnutie licencií uložené Rozhodnutím neumožňuje konkurentom Microsoftu získať nič, čo by nemohli získať prostredníctvom rozkladu operačných systémov Windows pre servery na základe článku 6 smernice.
- 128 Microsoft však považuje toto tvrdenie za nesprávne z niekoľkých dôvodov.
- 129 Po prvé podľa Microsoftu článok 6 ods. 2 smernice 91/250 predstavuje iba obmedzenú výnimku z výlučných práv nositeľa práv na chránený počítačový program, ako sú uvedené v článku 4 smernice. Z určitých presne definovaných okolností môže „oprávnený používateľ“ mať povolenie „objaviť“ rozhrania chráneného počítačového programu pomocou „rozkladu“ kódu, ktorý dokáže čítať stroj používajúci tieto rozhrania. Takýto „rozklad“ je však povolený iba vtedy, ak sú tieto rozhrania nevyhnutné na zabezpečenie funkčnosti nezávisle vytvoreného počítačového programu a majiteľ programu ich neposkytol. V danom prípade Microsoft jednak tvrdí, že už poskytol rozhrania potrebné pre počítačové programy tretích osôb pre využívanie funkcionalít operačných systémov Windows pre servery, jednak

špecifikácie komunikačných protokolov Microsoftu nie sú potrebné na zabezpečenie funkčnosti nezávisle vytvoreného operačného systému pre servery pre pracovné skupiny. Naopak, Rozhodnutie ukladá Microsoftu povinnosť udeliť súhlas na to, aby jeho konkurenti mohli vytvárať produkty ponúkajúce rovnaké služby súborov a tlače a rovnaké služby správy užívateľov a skupín, ako ponúkajú operačné systémy Windows pre servery tým, že vyvinú vlastné realizácie komunikačných protokolov Microsoftu. Microsoft je preto nútený poskytnúť hodnotné obchodné informácie svojim konkurentom za okolností, za ktorých títo nemajú žiadne právo prístupíť k rozkladu v zmysle článku 6 ods. 2 tejto smernice.

- 130 Po druhé článok 6 smernice 91/250 síce povoľuje získanie informácií pomocou rozkladu, ale v odseku 2 stanovuje tri prísne obmedzenia pre použitie týchto informácií, vrátane zákazu použitia týchto informácií na vytvorenie programu reprodukovajúceho program, ktorý bol predmetom rozkladu. Rozhodnutie však neobsahuje žiadne obmedzenie v tomto ohľade, naopak povoľuje držiteľom licencií vývoj aplikácií, ktoré porušujú autorské práva Microsoftu na špecifikácie komunikačných protokolov.
- 131 Po tretie hodnota špecifikácií je vyššia, ako hodnota informácií, ktorú by konkurenti Microsoftu mohli získať pomocou oprávneného rozkladu.

O vážnej a nenapraviteľnej ujme

- 132 Microsoft ďalej uvádza, že poskytnutie informácií chránených právom duševného vlastníctva by bolo príčinou vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

- 133 Článok 5 písm. a) Rozhodnutia oberá Microsoft o konkurenčné výhody získané úsilím vynaloženým na výskum a vývoj tým, že dovoľuje jeho konkurentom používať komunikačné protokoly s cieľom ponúknuť operačné systémy, ktoré by mohli nahradiť operačné systémy distribuované Microsoftom. Z práv duševného vlastníctva pritom vyplýva právo použiť alebo nepoužiť predmet chránený týmto právom a vybrať si spôsob jeho použitia. Bolo už rozhodnuté v tom zmysle, že nariadenie povinnej licencie spôsobuje ujmu na „samotnom dôvode existencie“ inštitútu duševného vlastníctva, ktorým je „poskytnúť tvorcovi novátorských a originálnych diel výlučné právo používať tieto diela“ (uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 26. októbra 2001, IMS Health/Komisia, T-184/01 R, Zb. s. II-3193, bod 125). Z tohto dôvodu Súd prvého stupňa uznal, že požadovať od podniku, aby poskytol licencie na svoje duševné vlastníctvo, hoci len „čisto dočasne“, znamená riziko spôsobenia „vážnej a nenapraviteľnej ujmy“, a to aj v prípade, ak predmetné informácie už sú verejne známe (to isté uznesenie, bod 127).
- 134 Nezvratný charakter poskytnutia častí duševného vlastníctva je osobitne zjavný v prípade obchodného tajomstva. V danom prípade sa tieto časti týkajú koncepcie Microsoftu o spôsobe vykonania určitých úloh, ktoré operačné systémy pre servery musia vykonať sami alebo v spolupráci s operačnými systémami pre PC klientov a pre servery. Odhalenie týchto koncepcií by sa už nikdy nedalo vymazať z pamäti osôb, ktorým boli poskytnuté.
- 135 Povinnosť poskytnúť licencie na informácie chránené autorským právom by takisto malo nezvratné dopady na hospodársku súťaž. Analýza autorsko-právne chránených špecifikácií komunikačných protokolov by umožnila konkurentom Microsoftu získať rozsiahle znalosti o spôsobe vnútorného fungovania týchto operačných systémov a použiť tieto znalosti pre ich vlastné produkty. Nie je možné dodatočne overiť, či konkurenti Microsoftu tieto znalosti nevyužili.

- 136 Povinné poskytnutie licencií na patenty by okrem toho spôsobilo nenapraviteľnú ujmu. Aj keby zrušenie Rozhodnutia umožnilo Microsoftu použiť právne prostriedky proti tretím osobám s cieľom dosiahnuť, aby nepoužívali technológiu chránenú patentmi, bolo by veľmi zložité a nehospodárne pokúšať sa o zistenie toho, či sa technológia Microsoftu ešte stále využíva, a medzitým vytvorené produkty obsahujúce inovácie Microsoftu by pravdepodobne zostali v distribúcii a v rukách zákazníkov.
- 137 Aj keď Rozhodnutie dovoľuje Microsoftu poskytovať licencie na jeho právo duševného vlastníctva „rozumne a nediskriminačne“, z čoho pravdepodobne vyplýva platba poplatku, ujma spôsobená na právach duševného vlastníctva Microsoftu nemôže byť napravená zaplatením tohto poplatku (pozri v tomto zmysle uznesenie IMS Health/Komisia, už citované v bode 133 vyššie, bod 125).

2) Zásah do obchodnej slobody Microsoftu

- 138 Odvolávajúc sa na uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 3. júna 1996, Bayer/Komisia (T-41/96 R, Zb. s. II-381, bod 54), a IMS Health/Komisia (už citované v bode 133 vyššie, bod 130), Microsoft tvrdí, že jeho sloboda určiť si podstatné prvky svojej obchodnej politiky je obmedzená z dôvodu vykonania Rozhodnutia, podobne ako tomu bolo vo veciach, ktoré viedli k prijatiu vyššie uvedených uznesení.

i) O slobode rozširovať informácie

- 139 V danom prípade poskytnutie všeobecnej licencie na svoje komunikačné protokoly nebolo súčasťou obchodnej politiky Microsoftu. Microsoft uvádza, že poskytnutie

licencií na svoje komunikačné protokoly klient-server bolo dohodnuté v rámci amerického zmluvy, avšak tento zmluv sa netýka poskytnutia licencií na komunikačné protokoly server-server. Zaviazaním Microsoftu k poskytnutiu špecifikácií komunikačných protokolov server-server, väčšina ktorých nebola vypracovaná, by Rozhodnutie urobilo z Microsoftu dodávateľa technológie svojim konkurentom v sektore operačných systémov pre servery.

140 Microsoft ďalej uvádza existujúce rozdiely medzi americkým zmluvom a dohodou uzavretou so Sun Microsystems na strane jednej a Rozhodnutím na strane druhej.

141 Kým americký zmluv stavovuje poskytnutie licencií na komunikačné protokoly klient-server s výlučným cieľom zabezpečiť interoperabilitu s operačnými systémami Windows pre PC klientov, Rozhodnutie ukladá povinnosť poskytnúť licencie na tieto protokoly pre ich použitie v operačných systémoch pre servery pre pracovné skupiny poskytujúce služby súborov, tlače a správy používateľov a skupín pre všetky operačné systémy Windows pre PC klientov a pre servery.

142 Dohoda uzavretá so Sun Microsystems — jediným sťažovateľom pred Komisiou — obsahuje rad obojstranných dohôd, v ktorých sa strany dohodli na spolupráci pri vývoji produktov a poskytovaní si licencií navzájom, vrátane licencií na typ komunikačných protokolov, na ktoré sa vzťahuje Rozhodnutie. Microsoft však zdôrazňuje, že vzájomné licencie mu zaručujú protiplnenie vo forme prístupu k časti duševného vlastníctva Sun Microsystems a podnecujú Sun Microsystems k rešpektovaniu práv duševného vlastníctva Microsoftu v súvislosti s technológiou

poskytnutou na základe licencií. Obojstranná povaha týchto dohôd poskytuje Microsoftu protiplnenie, ktoré práve chýba v prípade povinného poskytnutia licencií uloženého v Rozhodnutí.

ii) O slobode vyvíjať svoje produkty

- 143 Microsoft tvrdí, že vykonanie Rozhodnutia by ho pripravilo o možnosť vyvíjať svoje produkty. Poskytnutie povinných licencií na komunikačné protokoly by s konečnou platnosťou prinieslo ujmu na jeho práve rozhodovať o vývoji svojich produktov. Malo by to vplyv na vylepšenie týchto protokolov v budúcnosti a v konečnom dôsledku aj na inovačnú schopnosť Microsoftu, ako to uvádza štúdia Madnick a Meyer. Microsoft uvádza, že len čo produkty tretích osôb začnú byť závislé na charakteristikách koncepcie operačného systému Windows namiesto toho, aby sa odvolávali na jeho funkcionality prostredníctvom zverejnených rozhraní, jeho schopnosť meniť tieto charakteristiky koncepcie s cieľom zlepšiť daný produkt by bola znížená. Opačné tvrdenia Komisia uvedené v jej vyjadrení z 21. júla 2004 sa nezakladajú na realite obchodného života. Pre Microsoft už bolo inžinierskou výzvou zachovať spätnú kompatibilitu s tisíckami zverejnených rozhraní používaných počítačovými programami tretích osôb v rámci postupného uvádzania nových operačných systémov Windows pre servery. Pridávanie nových funkcionalít a zlepšovanie fungovania, bezpečnosti a spoľahlivosti existujúcich funkcionalít by sa stalo výrazne ťažším, ak by sa počítačové programy tretích osôb odvolávali na funkcionality Windows prostredníctvom protokolov, ktoré boli v minulosti dôverné (štúdie Madnick a Meyer, prílohy R.2 a T.7).

iii) O potrebe „spevnenia“ protokolov

- 144 Podľa Microsoftu súkromné protokoly nie sú určené na používanie v softvérových produktoch tretích osôb. Preto by sprístupnenie veľkého počtu súkromných

protokolov mohlo spôsobiť prípadné nefunkčnosti, zlyhania a bezpečnostné riziká. Microsoft by preto musel najprv vynaložiť časť svojich zdrojov na „spevnenie“ protokolov, aby mohli čeliť ich neuváženému alebo zlomyseľnému používaniu, čo často vyžaduje pridanie ochranných kódov a vykonanie rozsiahleho dodatočného testovania pred poskytnutím produktov používajúcich komunikačné protokoly. V tomto ohľade má Rozhodnutie nezvratný dopad na slobodu Microsoftu vyvíjať svoje produkty spôsobom, aký uzná za vhodný.

- 145 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft dodáva, že dodanie svojim konkurentom špecifikácií komunikačných protokolov, ktorých účelom bolo vždy len zabezpečenie komunikácie medzi operačnými systémami Windows pre servery, by vystavilo jeho zákazníkov technickým neistotám. Pokiaľ ide o túto otázku, odvoláva sa na štúdiu Madnick a Meyer, prílohy R.2 a T.7. Tieto protokoly sú založené na veľkom počte predpokladov v súvislosti s vnútorným fungovaním operačných systémov pre servery, ktoré spoločne poskytujú služby pracovnej skupiny. Preto neobsahujú bezpečnostné mechanizmy, ktorými by boli vybavené v prípade, ak by boli určené na komunikáciu so softvérovými produktmi tretích osôb. Aj keď je možné, že by Microsoft v budúcnosti „spevnil“ realizácie svojich komunikačných protokolov, stále existujú milióny operačných systémov Windows pre servery v sieťach zákazníkov, ktoré používajú tieto protokoly v ich súčasnom stave. Následná zmena týchto produktov s cieľom ich ochrany proti nevhodnému používaniu sa nedá predstaviť, keďže zabudovanie potrebných ochranných mechanizmov by si vyžadovalo významné zmeny produktov, ktoré sú už v obehu. Microsoft poznamenáva, že aj keď sa Komisia ironicky vyjadruje na adresu toho, čo nazýva „bezpečnosťou prostredníctvom neprehľadnosti“ (príloha S.2), zákazníci by neboli spokojní, ak by sa dozvedeli, že sprístupnenia uložené Komisiou v Rozhodnutí vystavili súčasné operačné systémy Windows pre servery riziku nefunkčností (štúdiá Madnick a Meyer, príloha T.7). Protokoly sú zložité a riziko vzniku chýb pri ich vykonávaní v inom operačnom systéme pre servery pre pracovné skupiny je vysoké. Takáto chyba by mohla mať za následok rozsiahle straty alebo zmeny údajov

a zároveň aj vznik ujmy spôsobenej Microsoftu a jeho zákazníkmi. Zákazníci sú samozrejme veľmi citliví na straty a zmeny údajov, a preto by Microsoft utrpel ujmu, najmä na dobrej povesti, ak by existujúci základ operačných systémov Windows pre servery bol spochybnený nesprávnym používaním komunikačných protokolov Microsoftu. Podľa Komisie „všetky ujmy by sa dali odstrániť... po zrušení Rozhodnutia“. Jeho zrušenie by však nemohlo napraviť stratu alebo zmeny údajov, ani navrátiť dobrú povesť Microsoftu.

3) Nezvratné zmeny situácie na trhu

146 Microsoft tvrdí, že povinné poskytnutie licencií by nenapraviteľne zmenilo situáciu prevládajúcu na trhu v jeho neprospech. Zdá sa, že Komisia sa usiluje o túto zmenu, ako to uvádza odôvodnenie č. 695 Rozhodnutia, v zmysle ktorého „ak by konkurenti Microsoftu mali prístup k požadovaným informáciám súvisiacim s interoperabilitou, mohli by ich použiť pre sprístupnenie vyspelých funkcií svojich vlastných produktov v rámci siete založenej na vzťahoch interoperability, na ktorej je založené prostredie Windows“.

147 Na preukázanie vzniku nezvratnej zmeny na trhu Microsoft tvrdí, že skúmanie detailných špecifikácií komunikačných protokolov, ktorých je majiteľom, čo by bolo možné na základe povinného poskytnutia licencií, by dovolilo jeho konkurentom objaviť dôležité aspekty koncepcie operačných systémov Windows pre servery. Ako vysvetľuje štúdia Madnick a Meyer, špecifikácie komunikačných protokolov, ktoré boli predtým súkromné, by boli obzvlášť spôsobilé odhaliť informácie vo vnútornej koncepcii operačných systémov, keďže tieto protokoly sú často závislé na ich konkrétnom vykonávaní v softvérovom kóde. Používanie týchto komunikačných protokolov tretími osobami by preto znamenalo upresnenie rôznych detailov, pričom tieto detaily zostávajú neodhalené v prípade, ak sa komunikačné protokoly používajú súkromne, rôznymi exemplármi toho istého operačného systému fungujúceho na rôznych serveroch.

148 Rozsiahle sprístupnenie takýchto informácií by umožnilo konkurentom Microsoftu reprodukovať vo svojich operačných systémoch rad funkcionalít, ktoré Microsoft vyvinul vďaka vlastnému úsiliu v oblasti výskumu a vývoja. Ujma, ktorá by takto vznikla Microsoftu, by presahovala tak rozsah uloženého zverejnenia, ako aj trh operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny a dokonca aj priestorový rozsah povinnej licencie.

c) O zvažovaní záujmov

149 Microsoft tvrdí, že záujem Spoločenstva na uložení účinnej nápravy nevyžaduje okamžité vykonanie článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia.

150 Po prvé, keďže účelom článku 82 ES je „zachovanie záujmov spotrebiteľov, a nie ochrana postavenia konkrétnych konkurentov“ (uznesenie IMS Health/Komisia, už citované v bode 133 vyššie, bod 145), treba klásť veľký dôraz na skutočnosť, že spotrebiteľia neutrpia ujmu. V danom prípade majú zákazníci úžitok z rôznych riešení pre interoperabilitu. Počas piatich rokov, kedy prebiehalo konanie pred Komisiou, žiadny podnik sa nevyjadril v zmysle, že by si chcel vybrať iný operačný systém pre servery ako Windows a bol by nútený vybrať si operačný systém pre servery Windows z dôvodu zabezpečenia interoperability.

151 Ďalej vykonanie opatrenia na nápravu stanoveného v článku 5 Rozhodnutia nie je potrebné, keďže konkurenti Microsoftu v súčasnosti nepotrebujú prístup ku komunikačným protokolom Microsoftu. Microsoft okrem toho uvádza, že ani samotná Komisia netvrdí, že by hospodárska súťaž medzi dodávateľmi operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny v krátkom čase zanikla v prípade odkladu vykonateľnosti článku 5 Rozhodnutia.

- 152 V tomto ohľade Microsoft tvrdí, že v súčasnosti sú produkty jeho konkurentov konkurencieschopné, a v tejto súvislosti predkladá rôzne štúdie a prognózy týkajúce sa systémov Linux, UNIX a Novell.
- 153 Okrem toho Microsoft tvrdí, že Komisia nepreukázala spojenie medzi opatrením na nápravu stanoveným v článku 5 Rozhodnutia a akoukoľvek požiadavkou predloženou distribútormi operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny. Microsoft spresňuje, že Sun Microsystems, Novell a Free Software Foundation/Samba nežiadali o poskytnutie licencie na komunikačné protokoly, ktorých je majiteľom.
- 154 Výhoda, ktorú by títo konkurenti mohli získať prostredníctvom možnosti objaviť spôsob, ako Microsoft vyriešil určité problémy v súvislosti s koncepciou operačných systémov pre servery, nemôže vyvážiť legitímny záujem Microsoftu na ochrane vlastnej technológie. Pri zvažovaní záujmov musí všeobecný záujem na zachovaní efektívnej hospodárskej súťaže zjavne prevažovať nad osobitnými záujmami konkurentov Microsoftu.
- 155 Neexistuje riziko vytlačenia konkurenčných distribútorov operačných systémov pre servery z trhu v dôsledku odkladu vykonateľnosti článku 5 Rozhodnutia. Konkurenti Microsoftu poskytovali svojim profesionálnym zákazníkom licencie na svoje vlastné operačné systémy pre servery počas dlhých rokov a nemali pritom prístup ku špecifikáciám komunikačných protokolov, ktoré im Microsoft musí v zmysle Rozhodnutia poskytnúť. Na podporu svojej analýzy Microsoft predkladá rôzne údaje o určitých konkurentoch na predmetnom trhu.
- 156 Nakoniec sa podľa Microsoftu nedá tvrdiť, že vykonanie Rozhodnutia by bolo naliehavé, keďže administratívne konanie, počas ktorého hodnotenie Komisie kolísalo, trvalo päť rokov.

- 157 Po druhé pri zvažovaní záujmov je potrebné zohľadniť na strane jednej záväzky Spoločenstva vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, vrátane TRIPS-u, a na strane druhej dôvodnosť žaloby vo veci samej. Čo sa týka tohto druhého aspektu, Microsoft sa odvoláva na uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. apríla 2002, NDC Health/IMS Health a Komisia [C-481/01 P(R), Zb. s. I-3401] a tvrdí, že pri zvažovaní prítomných záujmov sa musí prihliadnuť na dôvodnosť jeho žaloby vo veci samej. V danom prípade je najmä zrejmé, že Komisia nepreukázala splnenie podmienok stanovených v judikatúre (rozsudok IMS Health, už citovaný v bode 99 vyššie) prinútením podniku s dominantným postavením poskytnúť licencie svojim konkurentom.
- 158 Po tretie a na záver Microsoft pripomína, že Sun Microsystems v čase po prijatí Rozhodnutia uzavrel dohodu s Microsoftom, ktorou sa vyriešili ťažkosti vedúce k podaniu sťažnosti na Komisiu. Neexistuje preto žiadna naliehavá potreba vykonať Rozhodnutie v čase, keď prebieha konanie vo veci samej.
- 159 ACT tvrdí, že odmietnutie odkladu vykonateľnosti opatrení na nápravu by mu spôsobilo vážne a nenapraviteľné účinky vyplývajúce z ujmy na sile a hodnote práv duševného vlastníctva, ktorých sú jeho členovia nositeľmi v EHP.
- 160 ACT presnejšie tvrdí, že po prvé okamžitá vykonateľnosť opatrenia na nápravu by predstavovala zásadný precedens v oblasti povinných licencií na predmety práv duševného vlastníctva, ktorý by viedol k rýchlemu a podstatnému zníženiu hodnoty práv duševného vlastníctva jeho členov. V tomto ohľade ACT tvrdí, že Komisia vyložila a uplatnila článok 82 ES spôsobom, ktorý je nezlučiteľný so záväzkami Spoločenstva vyplývajúcimi z článkov 13, 31 a 39 TRIPS.

- 161 Po druhé ACT tvrdí, že sprístupnenie komunikačných protokolov, ktorých výlučným majiteľom bol predtým Microsoft, by viedlo k nestabilite operačných systémov Windows pre PC klientov a pre servery, čo by okamžite spôsobilo vznik podstatnej ujmy jeho členom.
- 162 CompTIA usudzuje, že opatrenie na nápravu stanovené v článku 5 Rozhodnutia v rozsahu, v akom ukladá Microsoftu povinnosť poskytnúť svoje duševné vlastníctvo každému podniku na trhu severov, predstavuje zníženie úrovne ochrany duševného vlastníctva pre celý priemysel informačných a komunikačných technológií a je dôvodom vzniku právnej neistoty a jeho okamžitým dôsledkom bude zníženie objemu investícií v sektore technológií, a tým aj úrovne všeobecnej hospodárskej aktivity.
- 163 CompTIA okrem toho usudzuje, že vážna a nenapraviteľná ujma spôsobená týmto opatrením celému sektoru, ako aj členom CompTIA, prevažuje nad prípadným negatívnym dopadom, ktorý by malo opomenutie okamžitého sprístupnenia na verejný záujem a na záujmy tretích osôb. CompTIA zdôrazňuje, že nemá informácie o žiadnych problémoch s interoperabilitou na trhu serverov, a to napriek tomu, že pri kvalifikácii a certifikácii pracovnej sily v oblasti technológií hrá dôležitejšiu úlohu, ako akékoľvek iné združenie.

2. Tvrdenia Komisie a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jej návrhy

- 164 Na úvod Komisia usudzuje, že návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia sa do veľkej miery zakladá na hodnotení údajného vplyvu tohto Rozhodnutia na výkon „práv duševného vlastníctva“ Microsoftu a uvádza v tejto súvislosti niekoľko úvodných poznámok. Vo svojom vyjadrení

z 13. septembra 2004 Komisia spresňuje, že jej argumentácia by zostala platnou aj v prípade, ak by sa predpokladalo, že Microsoft výslovne preukázal, že Rozhodnutie ho prinútilo k poskytnutiu licencií na predmety svojich práv duševného vlastníctva. FSF-Europe sa stotožňuje s argumentáciou Komisie.

a) Úvodné poznámky

¹⁶⁵ Komisia predovšetkým uvádza, že článok 5 písm. a) až c) Rozhodnutia zaväzuje Microsoft na poskytnutie technologickej dokumentácie nazývanej „špecifikácie“, ktorá detailne popisuje „protokoly“ uvedené v článku 1 ods. 1 Rozhodnutia. Komisia však zdôrazňuje, že je dôležité rozlišovať medzi touto dokumentáciou a zdrojovým kódom produktov Microsoftu. Konkurent usilujúci sa o vypracovanie operačného systému pre servery, ktorý by obsahoval protokoly Microsoftu, by musel vybaviť svoj produkt zdrojovým kódom, ktorý by mu umožnil vykonávať špecifikácie. No dvaja programátori, ktorí by rozpracovali rovnaké špecifikácie komunikačných protokolov, by nenapísali ten istý zdrojový kód a ich programy by boli odlišné (odôvodnenia č. 24, 25, 698 a 719 až 722). Z tohto pohľadu sa protokoly dajú prirovnať k jazyku — pričom špecifikácie by predstavovali syntax a slovnú zásobu — v tom, že pre dvoch ľudí skutočnosť, že sa naučia syntax a slovnú zásobu toho istého jazyka ešte nezaručuje, že budú tento jazyk používať rovnako.

¹⁶⁶ V ďalšom, Komisia pokračuje, so zreteľom na tieto skutočnosti, prehľadom rôznych práv duševného vlastníctva, ktorých sa Microsoft dovoľáva.

1) O autorskom práve

¹⁶⁷ Po prvé, čo sa týka autorského práva, podľa Komisie sú tvrdenia Microsoftu nepresné, ak nie zavádzajúce. Na strane jednej totiž Microsoft mylne navádza na

myšlienku, že používanie informácií súvisiacich s interoperabilitou na účely zabezpečenia účinného fungovania interoperability je porušením autorského práva. Na strane druhej Microsoft takisto chybne uvádza, že ochrana autorského práva zahŕňa komunikačné protokoly a mylne sa dovoľáva autorského práva na „špecifikácie“, aby tvrdil, že využitie v nich obsiahnutých poznatkov predstavuje porušenie tohto práva.

168 Podľa Komisie však aj v prípade, ak by špecifikácie ako také mohli byť pokryté autorským právom, neznamená to, že použitie informácie obsiahnutej v tomto dokumente vo forme rozpracovania v operačnom systéme predstavuje porušenie autorského práva, keďže, ako to uvádza aj Rozhodnutie, rozpracovanie špecifikácie nie je kópia, ale predstavuje zjavne odlišné dielo (odôvodnenia č. 25, 570 a nasl. a 719 a nasl.).

169 Vo svojom vyjadrení z 13. septembra 2004 Komisia v podstate tvrdí, že rozpracovanie komunikačných protokolov nepredstavuje formu používania zakázanú autorským právom.

170 Spomedzi početných poznámok Komisie k vyjadreniu Microsoftu z 19. augusta 2004 je vhodné hodnotiť podrobnejšie odpovede na päť druhov tvrdení.

171 Po prvé Komisia uvádza, že Microsoft sa vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 prvýkrát dovoľáva práva na „rozširovanie“ (bod 119 vyššie). Komisia uvádza, že článok 6a Bernského dohovoru, ktorý obsahuje „osobnostné práva“ nositeľa autorského práva, nespomína toto právo, a preto akékoľvek obmedzenie výkonu tohto predpokladaného práva nemôže byť v rozpore „so zvyčajným využívaním počítačového programu“ definovaným v článku 6 ods. 3 smernice 91/250, keďže toto ustanovenie samotné predpisuje, že sa musí vykladať „v súlade s ustanoveniami

Bernského dohovoru“. Právo sprístupnenia by okrem toho malo byť „osobnostné právo“, na ktoré sa nemôže poskytnúť licencia. No dovolávanie sa práva na sprístupnenie by bolo ťažko zlučiteľné so skutočnosťou, že produkty Microsoftu sú na trhu, že jednotlivé osoby majú možnosť ich pozorovať, študovať a testovať a za určitých okolností môžu pristúpiť k ich rozkladu. Nakoniec dôvody, ktoré Microsoft uvádza pre odmietnutie zverejnenia predmetných informácií, sú čisto ekonomickej povahy a nemajú nič spoločné s dôvodom existencie predmetného práva.

172 Po druhé Komisia nesúhlasí s tým, že technická dokumentácia, ktorá má byť zverejnená, by sa dala považovať za „počítačový program“ chránený v zmysle smernice 91/250 z dôvodu, že ide o „počítačový program“ (bod 118 vyššie). Podľa Komisie tieto informácie v skutočnosti nebudú vytvorené vopred ako vnútorná pomoc pre vytvorenie programov Microsoftu, ale až dodatočne, výlučne na účely poskytnutia iba obmedzených informácií jeho konkurentom.

173 Pokiaľ ide o tvrdenie Microsoftu založenom na článku 4 smernice 91/250, v zmysle ktorého rozpracovanie predmetných protokolov by bolo „takmer isto“ spracovaním alebo prekladom špecifikácií pokrytých autorským právom Microsoftu (bod 120 vyššie), Komisia odpovedá, že žalobca toto tvrdenie neodôvodnil. Podľa Komisie totiž tak zo znenia smernice 91/250, ako aj z prípravných aktov sa dá vyvodiť záver, že vytvorenie softvéru pre určité rozhranie na základe špecifikácií tohto rozhrania nie je pokryté článkom 4 tejto smernice. V skutočnosti sa totiž článok 6 tejto smernice zakladá na predpoklade, že používanie informácií súvisiacich s interoperabilitou získaných rozkladom — ktorý zakladá výnimku — „na získanie informácie potrebnej na dosiahnutie stykovej prevádzkovej schopnosti (interoperability) nezávisle vytvoreného počítačového programu s inými programami“ nepredstavuje ujmu na autorských právach, ak sa informácie nevyužijú „na vývoj,

výrobu alebo odbyt počítačového programu v podstate podobného v jeho vyjadrení“ programu, ktorý bol predmetom rozkladu. Ak by mal Microsoft pravdu, článku 6 smernice 91/250 by sa nikdy nedalo dovoliť pre vytvorenie kompatibilných produktov, keďže vytvorenie týchto produktov by predstavovalo „konanie spôsobujúce ujmu na autorských právach“, a preto bolo by zakázané v zmysle článku 6 ods. 2 písm. c).

174 Po tretie Komisia odmieta v súvislosti s článkom 1 ods. 2 smernice 91/250, ktorý stanovuje, že „myšlienky a princípy, na ktorých je založený ktorýkoľvek prvok počítačového programu, vrátane tých, ktoré sú podkladom ich rozhrania, nie sú podľa tejto smernice chránené autorským právom“, reštriktívny výklad tohto ustanovenia zastávaný pánom Prescott (príloha T.3). Jeho tvrdenie, v zmysle ktorého súbor alebo štruktúra predmetných „myšlienok“ je chránené autorským právom v prípade, ak predstavuje „podstatnú časť chráneného diela“, je podľa Komisie nesprávne, keďže po prvé nie je v súlade s článkom 1 ods. 2 a s článkom 6 smernice 91/250 a po druhé britské súdne rozhodnutia, na ktorých sa zakladá analýza pána Prescott, nesúvisia s daným prípadom.

175 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenie Microsoftu spomenuté v bode 120 vyššie, v zmysle ktorého, na prvom mieste by opatrenie na nápravu viedlo k určitému osobitnému „pokušeniu“ zo strany konkurentov Microsoftu, aby vyvíjali realizácie spôsobujúce ujmu na autorských právach a na druhom mieste Rozhodnutie neposkytuje žiadnu záruku proti tomuto „pokušeniu“, Komisia spresňuje, že opatrenie na nápravu neukladá sprístupnenie zdrojového kódu, a preto sa nemôže uplatniť zákaz použiť informácie získané rozkladom „na vývoj, výrobu alebo odbyt počítačového programu v podstate podobného v jeho vyjadrení“ stanovený v článku 6 ods. 2 písm. c) smernice 91/250.

176 Po piate Komisia usudzuje, že v rozpore so svojím tvrdením (bod 129 vyššie) Microsoft nezverejnil rozhrania potrebné na to, aby počítačové programy tretích osôb mohli používať funkcionality operačných systémov Windows pre servery.

Komisia spresňuje, že rozhrania, ktoré uvádza Microsoft sú „rozhrania programovania aplikácií“ (ďalej len „API“), ktoré umožňujú aplikáciám vykonávaným operačnými systémami Windows pre servery používať služby tohto operačného systému pre servery, pričom však predmetom tohto sporu sú tie rozhrania, pomocou ktorých server pre pracovné skupiny Windows poskytuje služby skupinovej sieti Windows (odôvodnenie č. 210).

2) O patentoch

177 Čo sa týka patentov, Komisia predovšetkým poznamenáva, že počas administratívneho konania sa Microsoft odvolával iba na jednu patentovú prihlášku, pričom v priebehu súdneho konania odkazuje na tri európske patenty a na dve podané európske patentové prihlášky. Ďalej podľa Komisie Microsoft nepredložil dokumentáciu, na základe ktorej by sa dalo určiť, či licencia na jeden alebo viacero z týchto patentov je nevyhnutne potrebná pre osobu, ktorá vykonáva predmetné protokoly.

178 Vo svojom vyjadrení z 13. septembra 2004 Komisia uvádza, že pred prijatím Rozhodnutia sa Microsoft zmienil iba o jednom patente, a to 20. januára 2004, pričom tri európske patenty uvedené v dokumente, ktorý sa odvoláva na stanovisko pána Knauer (príloha T.5, už citovaná v bode 91 vyššie), boli udelené pred koncom roka 2001 a v zmysle toho istého dokumentu boli dve európske patentové prihlášky podané pred koncom roka 2002. K obsahu stanoviska pána Knauer Komisia predovšetkým poznamenáva, že pán Knauer sa „pri prokoloch uvedených v článku 5 Rozhodnutia podľa všetkého opieral o informácie poskytnuté Microsoftom“. Podľa Komisie tiež nie je zjavné, či by konkurent Microsoftu zúčastnením sa na vykonávaní Rozhodnutia spôsobil ujmu na niektorých právach vyplývajúcich z týchto patentov. Pochybnosti vyjadrené v súvislosti s otázkou, či tvorca softvéru pre servery, ktorý použije predmetné protokoly pre komunikáciu s klientmi Windows, spôsobuje ujmu na predmetných právach, sú podľa Komisie potvrdené postojom Microsoftu k Samba, ktorá je „voľným softvérom“ používaným určitými komunikačnými protokolami

Microsoftu, ktoré tvorcovia združenia Samba identifikovali prostredníctvom techniky spätného štúdia. Zdá sa, že Samba zabudovala funkciu „príležitostného uzamknutia“ SMB od januára 1998 (verzia 1.9.18) a DFS od apríla 2001 (verzia 2.2.0). Podľa znalostí Komisie združenie Samba nikdy nezískalo licenciu na predmetné patenty Microsoftu a Microsoft sa nikdy nedovoľoval ujsť spôsobenej na jeho patentoch týmto združením. Komisia okrem toho pripomína, že tri predmetné patenty boli udelené pred koncom roka 2001 a podľa v nich obsiahnutého technického popisu sa zdá, že súvisia s generáciou produktov Microsoft Windows NT 4.0, ktorá predchádzala Windows 2000.

179 Spojenie medzi právami Microsoftu z patentov a Rozhodnutím je preto nejasné.

180 V tomto bode Komisia prijíma záver, že Microsoft nepreukázal spôsobenie ujmy na ktorýkoľvek z jeho patentov v prípade vykonania článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia.

3) O obchodnom tajomstve

181 Podľa Komisie spojenie obchodného tajomstva s právom duševného vlastníctva, ktoré vykonal Microsoft, nie je samozrejmé. Komisia sa v tomto ohľade odvoláva na vec Tetra Pak [rozhodnutie Komisie 92/163/EHS z 24. júla 1991 o konaní podľa článku 86 Zmluvy EHS (IV/31.043 — Tetra Pak II), Ú. v. ES L 72, 1992, s. 1], ktoré viedlo k prijatiu rozsudku Tetra Pak/Komisia, už citovaného v bode 126 vyššie (body 84 a 139).

- 182 Podľa Komisie, aj keď môže existovať prezumpcia oprávnenosti odmietnutia poskytnúť licenciu na predmety práva duševného vlastníctva stanoveného zákonom, naopak, oprávnenosť zverejnenia tajomstva, ktorého existencia závisí iba od jednostranného obchodného rozhodnutia, sa musí z pohľadu práva hospodárskej súťaže posúdiť v závislosti od skutkového stavu daného prípadu a najmä prítomných záujmov. V danom prípade zo smernice 91/250 vyplýva, že záujem na ochrane inovačného úsilia pri vytvorení softvéru neoprávňuje vynálezcu na to, aby zabránil použitiu informácií súvisiacich s interoperabilitou s cieľom zabezpečiť jej účinnosť.
- 183 Komisia uznáva, že smernica 91/250 nezaväzuje vynálezcu, aby sám zverejnil predmetné informácie. Podľa Komisie však sprístupnenie informácií súvisiacich s interoperabilitou s cieľom zabezpečiť jej účinnosť sa z pohľadu obchodného tajomstva Microsoftu nedá prirovnať k situácii, keby sa jeho konkurentom prostredníctvom licencie umožnilo kopírovanie diela chráneného zákonodarstvom v oblasti duševného vlastníctva. Toto tvrdenie je podľa Komisie podložené technickou odôvodnenosťou tohto sprístupnenia, existujúcou praxou v softvérovom priemysle a správaním sa samotného Microsoftu v čase jeho vstupu na trh.
- 184 Vo svojom vyjadrení z 13. septembra 2004 Komisia odmieta myšlienku, že protokoly by odzrkadľovali dôležité inovácie, keďže pravdivosť tohto tvrdenia Microsoft nepreukázal ani vo svojom návrhu, ani v dodatočných vyjadreniach a ani v prílohe T.3. Komisia takisto považuje za nepodložené tvrdenie, že opatrenie na nápravu „presúva“ predmetnú inováciu na konkurentov Microsoftu, pretože zverejnenie týchto informácií nemá za následok presun podstatnej hodnoty operačného systému Windows a článok 82 ES dovoľuje uložiť poskytnutie licencie na podstatný prvok produktu podniku s dominantným postavením, ako to bolo ukázané vo veciach vedúcich k prijatiu rozsudkov Magill a IMS Health, už citovaných v bode 99 vyššie.

185 FSF-Europe v podstate tvrdí, že informácie, ktorých zverejnenie je uložené v Rozhodnutí, majú malú inovačnú hodnotu, keďže obsahujú niekoľko nekompatibilných prvkov, ktoré boli úmyselne zabudované do už existujúcich protokolov. Microsoft použil existujúce protokoly a potom ich zmenil s cieľom zabrániť alebo zakázať interoperabilitu. Konal tak pri viacerých protokoloch skupinových serverov, ktorých zverejnenie požaduje združenie Samba, s cieľom vytvoriť kompatibilný produkt, menovite pri protokoloch CIFS, DCE/RPC (Distributed Computing Environment/Remote Procedure Call), DCE/RCP IDL („Interface Definition Language“), Kerberos 5 a LDAP (Active Directory).

b) O fumus boni iuris

186 Komisia na úvod odmieta tvrdenia Microsoftu, že na strane jednej sa toto konanie dotýka iba jeho vzťahu k Sun Microsystems a na strane druhej Sun Microsystems nepožadoval poskytnutie informácií, ktorých zverejnenie Microsoftu ukladá Rozhodnutie.

187 Komisia ďalej pripomína, že už vo svojich úvodných poznámkach uviedla, že žiadne autorské právo Microsoftu nebráni použitiu informácií súvisiacich s interoperabilitou s cieľom zabezpečiť jej účinnosť (body 167 a 168 vyššie). Komisia sa však predsa vyjadrí k štyrom podmienkam povinných licencií stanovených judikatúrou, predpokladajúc, pre potreby diskusie, že na jednej strane ide o niektoré otázky duševného vlastníctva a na druhej strane nie je relevantné žiadne iné kritérium pre určenie existencie výnimočných prípadov, aj keď tento druhý predpoklad je podľa Komisie v rozpore so znením rozsudku IMS Health, už citovaný v bode 99 vyššie (bod 38).

- 188 Po prvé, pokiaľ ide o nevyhnutnosť informácií údajne pokrytých právom duševného vlastníctva, Komisia tvrdí, že už v Rozhodnutí vyvrátila tvrdenia Microsoftu o „početných iných spôsoboch zabezpečenia interoperability“ (odôvodnenia č. 666 a 687).
- 189 Po druhé Komisia odmieta tvrdenia Microsoftu o tom, že Microsoft nebránil uvedeniu nových produktov, pre ktoré existoval neuspokojený dopyt spotrebiteľov.
- 190 Z bodu 49 rozsudku IMS Health, už citovaného v bode 99 vyššie, vyplýva, že „nový produkt“ je taký produkt, ktorý sa neobmedzuje „v podstate na reprodukciu“ produktov, ktoré nositeľ autorského práva už ponúka na trhu. Postačuje preto, aby predmetný produkt obsahoval podstatné prvky, ktoré sú výsledkom vkladu majiteľa licencie. Nie je preto vylúčené, že produkty nositeľa autorského práva a budúce produkty majiteľa licencie si budú konkurovať, ako tomu nasvedčuje aj skutkový stav v prípadoch, o ktorých rozhodoval sudca Spoločenstva (rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. júla 1991, RTE/Komisia, T-69/89, Zb. s. II-485, bod 73; rozsudok Magill, bod 53; rozsudok IMS Health, už citovaný v bode 99 vyššie). Okrem toho z kritéria „nového produktu“ nevyplýva povinnosť majiteľa licencie konkrétne preukázať, že jeho produkty budú atraktívne pre zákazníkov, ktorí by si nekúpili produkty existujúceho dodávateľa. Podľa Komisie by akýkoľvek iný výklad z veľkej časti zbavil judikatúru svojho zmyslu, keďže nositelia práv duševného vlastníctva majú obyčajne veľmi dobré dôvody na poskytovanie licencií ekonomickým subjektom, ktoré chcú vyrábať tovary nekonkurujúce ich tovarom. V takýchto typoch situácií by preto obyčajne ani nedošlo k odmietnutiu. V rozsudku IMS Health, už citovanom v bode 99 vyššie, sa okrem toho Súdny dvor sústredil na skúmanie odlišností produktu, ktoré by boli spôsobilé vplývať na rozhodovanie spotrebiteľov, inými slovami na otázku, či existuje „potenciálny trh“ pre nový produkt. Presný dopad týchto odlišností na tieto rozhodnutia a dlhodobý vplyv na objavenie sa nových produktov spôsobilých osloviť nové skupiny zákazníkov určí až trh samotný.

- 191 No v danom prípade sa proces vykonania protokolov môže vykonať rôznymi spôsobmi (odôvodnenia č. 24, 25 a 698), čo vytvára široký priestor pre odlišenie produktov, vďaka čomu by sa mohla posilniť hospodárska súťaž, ktorá by však neutralizovala konanie Microsoftu.
- 192 Po tretie, čo sa týka otázky vylúčenia hospodárskej súťaže na odvodenom trhu, Komisia v Rozhodnutí dôkladne preskúmala vývoj predmetného trhu a význam interoperability pre tento vývoj (odôvodnenia č. 590 až 692) a najmä údajný „pravidelný rast Linux-u“ (odôvodnenia č. 598 až 610). Microsoft vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nevytýkal žiadnu chybu v tomto ohľade. Nesprávne sa však domnieva, že v prípade postupného vylúčenia hospodárskej súťaže sa dá v zmysle článku 82 ES uložiť opatrenie na zákaz určitého konania až v momente, keď už nemá žiadny zmysel, keďže na trhu sa nezvratne vytvoril monopol, pričom postačí, aby odmietnutie poskytnúť licenciu malo len „povahu“ vylučujúcu hospodársku súťaž (rozsudky Bronner, už citovaný v bode 99 vyššie, bod 40, a IMS Health, už citovaný v bode 99 vyššie, body 37 a 38).
- 193 Po štvrté podľa Komisie Microsoft neposkytol žiadne osobitné objektívne odôvodnenie č. svojho správania, odhliadnuc od všeobecného dovolávania sa „jeho práv duševného vlastníctva“, čo bolo vyvrátené už v Rozhodnutí (odôvodnenia č. 709 až 763).
- 194 Preto Rozhodnutie preukazuje, že konanie Microsoftu spĺňa štyri podmienky stanovené judikatúrou a Microsoft túto skutočnosť vážne nespochybnil.
- 195 Nakoniec, pokiaľ ide o zlučiteľnosť Rozhodnutia a TRIPS, Komisia odkazuje na tvrdenia obsiahnuté v odôvodneniach č. 1052 a 1053 Rozhodnutia.

c) O naliehavosti

- ¹⁹⁶ Podľa Komisie Microsoft nepreukázal, že bez odkladu vykonateľnosti Rozhodnutia by utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Vedľajší účastníci konania SIIA a FSF-Europe sa stotožňujú s argumentáciou Komisie.

d) O zvažovaní záujmov

- ¹⁹⁷ Podľa Komisie sa po zvážení záujmov javí ako správne okamžité vykonanie článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia, a preto navrhuje návrh zamietnuť. Vedľajší účastníci konania SIIA a FSF-Europe sa stotožňujú s argumentáciou Komisie.

B — Posúdenie sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach

1. O *fumus boni iuris*

- ¹⁹⁸ Na podporu svojho záveru, že podmienka *fumus boni iuris* je splnená, Microsoft v podstate tvrdí, že po prvé v danom prípade nie sú splnené podmienky, za ktorých odmietnutie poskytnúť informácie chránené právom duševného vlastníctva predstavuje zneužitie dominantného postavenia v zmysle článku 82 ES, po druhé Sun Microsystems nepožadoval informácie, ktorých poskytnutie ukladá Rozhodnutie, a jeho žiadosť sa netýkala vývoja softvéru v EHP a po tretie Komisia nerešpektovala záväzky Spoločenstva vyplývajúce z TRIPS.

199 So zreteľom na argumentáciu Microsoftu v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia sa druhý a tretí rad tvrdení nemôže považovať za dostatočne vážny pre splnenie podmienky *fumus boni iuris*.

200 Tvrdenia o žiadosti Sun Microsystems boli detailne vyvrátené v Rozhodnutí (odôvodnenia č. 199 až 207, 564 a 565) a Microsoft na prvý pohľad nepreukázal, že Komisia sa dopustila akejkoľvek chyby v súvislosti s rozsahom žiadosti Sun Microsystems. Rovnako nemôže byť prijaté tvrdenie, že žiadosť Sun Microsystems sa netýkala vývoja softvéru „v EHP“, keďže na jednej strane bola žiadosť Sun Microsystems formulovaná všeobecne, a na druhej strane EHP je nutne súčasťou celosvetového relevantného trhu, čo jasne vyplýva z odôvodnení č. 185 a nasl. a č. 427 Rozhodnutia.

201 Žalobný dôvod založený na nerešpektovaní TRIPS nebol dostatočne rozpracovaný na to, aby sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach mohol rozhodnúť. Microsoft sa totiž na jednej strane v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia obmedzil na konštatovanie, že „uložením povinnej licencie Microsoftu Komisia neprihliadla správne na záväzky Európskych spoločenstiev vyplývajúce z [TRIPS]“. Na druhej strane o odkaze na argumentáciu obsiahnutú v prílohe T.9 bolo rozhodnuté, že je v rozpore s relevantnými pravidlami o forme (pozri bod 88 vyššie).

202 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach preto preskúma iba žalobný dôvod založený na porušení článku 82 ES, pretože je upresnené, že Microsoft v rámci predmetného návrhu nenapáda skutočnosť, že má dominantné postavenie na trhu operačných systémov pre PC klientov a na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny. Spochybňuje iba to, že jeho odmietnutie poskytnúť informácie súvisiace s interoperabilitou a udeliť súhlas na ich používanie konkurenčnými spoločnosťami sa považuje za zneužívanie dominantného postavenia.

- 203 Na úvod je vhodné pripomenúť, že odôvodnenia č. 546 až 791 Rozhodnutia sa zaoberajú otázkou, či odmietnutie poskytnúť informácie súvisiace s interoperabilitou je zneužívaním dominantného postavenia. Komisia na tomto mieste uvádza, že jej prislúcha skúmať všetky okolnosti každého prípadu predtým, ako by mohla prijať záver, že existujú výnimočné okolnosti, ktoré charakterizujú odmietnutie zneužívajúcej povahy (odôvodnenia č. 546 až 584). V danom prípade podľa Komisie, výnimočné okolnosti predstavovali skutočnosti, že Sun Microsystems namietal proti odmietnutiu poskytnúť informácie súvisiace s interoperabilitou, toto odmietnutie bolo súčasťou všeobecného vzorca správania sa a viedlo k poklesu zverejnenia informácií (odôvodnenia č. 560 až 584), ktoré viedlo k riziku vylúčenia hospodárskej súťaže (odôvodnenia č. 585 až 692) a ktoré malo negatívny dopad na technologický vývoj na úkor spotrebiteľov (odôvodnenia č. 693 až 708). So zreteľom na tieto „výnimočné okolnosti“ Komisia usúdila, že tvrdenia Microsoftu o jeho motivácii k inovácii (odôvodnenia č. 709 až 763), alebo o tom, že nemá záujem na obmedzovaní hospodárskej súťaže (odôvodnenia č. 764 až 778), nepostačujú na objektívne zdôvodnenie odmietnutia poskytnúť informácie súvisiace s interoperabilitou.
- 204 V danom prípade je potrebné skúmať splnenie podmienky *fumus boni iuris* so zreteľom na jednej strane na zásadné otázky prejednávané v tejto veci a na druhej strane na dôkladné preskúmanie požadované určitými žalobnými dôvodmi a tvrdeniami. V podstate je potrebné zistiť, či okolnosti zohľadnené Komisiou sú skutkovo správne a či právne odôvodňujú prijatie záveru, že existujú výnimočné okolnosti, na základe ktorých sa môže uložiť zverejnenie hodnotných informácií chránených právom duševného vlastníctva.
- 205 Zásadné otázky sa týkajú podmienok, za ktorých môže Komisia dôvodne prijať záver, že odmietnutie poskytnúť informácie predstavuje zneužívanie dominantného postavenia zakázané článkom 82 ES.
- 206 Po prvé v tomto prípade vzniká otázka, či podmienky stanovené Súdny dvorom v rozsudku IMS Health, už citovanom v bode 99 vyššie, sú potrebné, alebo vôbec postačujúce. Komisia totiž v Rozhodnutí tvrdí, že existenciu výnimočných okolností

je potrebné posudzovať v každom prípade osobitne, a preto sa bez dôkladného preskúmania každého prípadu nedá vylúčiť, že odmietnutie môže predstavovať zneužívanie aj v prípade, ak podmienky stanovené predtým sudcom Spoločenstva nie sú splnené. Naopak, Microsoft vo svojom návrhu tvrdí, že odmietnutie sa môže považovať za zneužívanie iba vtedy, ak sú splnené podmienky stanovené sudcom Spoločenstva. Túto otázku zjavne nie je možné rozhodnúť v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia. Je však dôležité uviesť, že v bode 38 rozsudku IMS Health Súdny dvor rozhodol, že na to, aby sa „odmietnutie zo strany podniku, ktorý je nositeľom autorského práva, sprístupniť produkt alebo službu nevyhnutne potrebnú pre vykonávanie určitej činnosti považovalo za zneužívajúce“, „je postačujúce“, ak „toto odmietnutie je prekážkou uvedenia nového produktu, pre ktorý existuje potenciálny dopyt spotrebiteľov, ak je neodôvodnené a ak jeho povaha vylučuje akúkoľvek hospodársku súťaž na odvodenom trhu“.

207

Po druhé v tejto veci vzniká otázka, či je potrebné zohľadniť povahu chránených informácií, ak je predmetom sporu výkon práv duševného vlastníctva. Microsoft totiž tvrdí, že Rozhodnutie ho nútiť poskytnúť jeho konkurentom tajnú a vysoko hodnotnú technológiu, ktorá je preto svojou povahou odlišná od informácií tvoriacich predmet sporu vo veciach vedúcich k prijatiu rozsudkov Magill a IMS Health, už citovaných v bode 99 vyššie. Podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa odmietnutie poskytnutia informácií mohlo považovať za zneužívanie dominantného postavenia, musia byť preto ešte prísnejšie, keďže ide o informácie vysokej hodnoty. Komisia usudzuje, že sudca Spoločenstva nikdy nehodnotil „hodnotu“ práva duševného vlastníctva. V súvislosti s týmto bodom sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach konštatuje, že predtým tajné špecifikácie komunikačných protokolov, ktorých prípravu a zverejnenie ukladá Microsoftu Rozhodnutie, sú zjavne podstatne odlišné od informácií, ktoré boli predmetom sporu vo veciach vedúcich k prijatiu rozsudkov Magill a IMS Health, už citovaných v bode 99 vyššie. V týchto dvoch veciach bola sporná informácia všeobecne známa v odvetví: rozpisy televíznych programov sa každý týždeň zadarmo zasielali novinám a mapa Nemecka bola v skutočnosti štandardne používaná v odvetví pre prezentáciu objemu predaja. Avšak otázka, či, a ak áno, v akej miere je vhodné rozlišovať na základe toho, či je informácia známa alebo tajná môže byť o to menej vyriešená v tomto štádiu konania, keďže je potrebné zohľadniť všeobecnejšie údaje, akými sú hodnota vynaložených investícií, hodnota predmetnej informácie pre podnik s dominantným postavením a hodnota poskytnutá konkurentom v prípade zverejnenia.

- 208 V tejto veci takisto vzniká otázka, či sú v tomto prípade splnené podmienky stanovené Súdnym dvorom v rozsudku IMS Health, už citovanom v bode 99 vyššie. Komisia nespochybňuje relevantnosť tohto rozsudku, ktorý v podstate konsoliduje postoje dovtedy zastávané sudcom Spoločenstva o podmienkach, za ktorých odmietnutie poskytnúť licenciu na predmety práva duševného vlastníctva predstavuje zneužitie dominantného postavenia.
- 209 Účastníci sa rozchádzajú v otázke nevyhnutnosti predmetných informácií, v otázke prekážky uvedenia nového produktu, pre ktorý existuje neuspokojený dopyt, v otázke rizika vylúčenia hospodárskej súťaže na odvodenom trhu a v otázke, či odmietnutie je objektívne zdôvodnené. Aj keď na rozhodnutie sporu v rámci každej z týchto otázok je príslušný sudca vo veci samej, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach považuje za potrebné identifikovať tie východiská sporu medzi účastníkmi, ktoré pokladá za dostatočne závažné pre splnenie podmienky *fumus boni iuris*. V tomto ohľade budú zdôraznené dva osobitné aspekty.
- 210 Po prvé, pokiaľ ide o nevyhnutnosť informácií súvisiacich s interoperabilitou, je potrebné uviesť, že s touto otázkou sa zaoberajú odôvodnenia č. 666 až 687 Rozhodnutia.
- 211 V tejto súvislosti sa Microsoft odvoláva na viaceré metódy umožňujúce zabezpečiť dostatočnú interoperabilitu medzi operačnými systémami odlišných dodávateľov.
- 212 Táto argumentácia odhaľuje spor medzi stranami o považovanej úrovni interoperability. Ako sa uvádza v odôvodneniach č. 743 až 763 Rozhodnutia, na základe opatrenia na nápravu sa musia poskytnúť „informácie potrebné na dosiahnutie interoperability“ v zmysle článku 6 smernice 91/250 týkajúceho sa rozkladu. Microsoft usudzuje, že rozklad podľa článku 6 smernice 91/250 je povolený iba vtedy, ak sú rozhrania nevyhnutne potrebné na zabezpečenie funkčnosti nezávisle

vytvoreného počítačového programu a v tomto prípade špecifikácie jeho komunikačných protokolov nie sú potrebné na zabezpečenie funkčnosti nezávisle vytvoreného operačného systému pre servery pre pracovné skupiny. Vyvodzuje z toho záver, že informácie, ktoré odmietol poskytnúť, sa nemôžu považovať za informácie súvisiace s interoperabilitou.

213 Smernica 91/250 však vo svojich odôvodneniach definuje interoperabilitu ako „schopnosť vymieňať si informácie a vzájomne používať vymenené informácie“. V odôvodnení č. 27 tejto smernice sa zdôrazňuje, že jej ustanovenia sa nedotýkajú použitia pravidiel hospodárskej súťaže podľa článku 82 ES, „ak dodávateľ v dominantnom postavení odmietne sprístupniť informáciu, ktorá je potrebná na stykovú prevádzkovú schopnosť (interoperabilitu), ako je definovaná v tejto smernici“. Avšak otázka, či v tomto prípade sú informácie požadované od Microsoftu skutočne potrebné pre dosiahnutie interoperability, ako je definovaná v smernici 91/250, si vyžaduje dôkladné preskúmanie skutkového stavu vo svetle príslušnej právnej úpravy, na čo je príslušný jedine sudca vo veci samej.

214 Po druhé, čo sa týka otázky, či odmietnutie bolo objektívne odôvodnené, Microsoft usudzuje, že sa oprávnenne odvolal na svoje práva duševného vlastníctva a odmietol poskytnúť licencie na svoje technológie dodávateľom konkurenčných operačných systémov pre servery. V odpovedi na písomnú otázku položenú sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach Microsoft takisto tvrdil, že informácie požadované Sun Microsystems sa týkali technológie vo fáze vývoja.

215 Pre pochopenie významu tejto argumentácie Microsoftu ho sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach vypočul počas pojednávania. Z tohto vypočutia vyplynulo, že podľa Microsoftu sa nedá vylúčiť, že odmietnutie by sa dalo objektívne odôvodniť právami duševného vlastníctva Microsoftu na informácie požadované

Sun Microsystems, alebo, inými slovami, že odmietnutie je odôvodnené potrebou neposkytnúť informácie z dôvodu, že sú právne chránené a majú vysokú hodnotu.

- 216 Táto argumentácia sa dá chápať tak, že Microsoft má právo odmietnuť zverejniť právne chránené a vysoko hodnotné informácie bez ohľadu na to, či existujú výnimočné okolnosti.
- 217 Preto na jednej strane argumentácia Microsoftu znamená, že ak nie sú dostatočne preukázané výnimočné okolnosti, výkon výlučných oprávnení nositeľa práv duševného vlastníctva nemôže predstavovať zneužitie v zmysle článku 82 ES. Keďže táto argumentácia je veľmi úzko spojená s otázkou, či Komisia preukázala existenciu „výnimočných okolností“ v tomto prípade, musia sa skúmať spoločne (pozri bod 206 vyššie).
- 218 Na druhej strane z argumentácie Microsoftu takisto vyplýva, že aj keby Komisia preukázala existenciu výnimočných okolností, jeho odmietnutie poskytnúť predmetné informácie by bolo odôvodnené potrebou chrániť informácie vysokej hodnoty pokryté právom duševného vlastníctva.
- 219 Túto argumentáciu, ktorú Microsoft rozvinul počas administratívneho konania, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 709 Rozhodnutia, Komisia vyvrátila v Rozhodnutí (odôvodnenia č. 710 až 712) a prijala v tejto súvislosti, že s ohľadom na identifikované výnimočné okolnosti „jednoduchá skutočnosť, že odmietnutie Microsoftu je odmietnutím poskytnúť licenciu na predmety duševného vlastníctva, ešte nepredstavuje objektívne odôvodnenie“ (odôvodnenie č. 712). Komisia následne preskúmala ostatné tvrdenia Microsoftu na preukázanie toho, že odmietnutie

sprístupniť predmetné informácie sa môže odôvodniť potrebou ochrany jeho podnetov k inovácii. Komisia zaujala negatívny postoj po tom, čo vyvrátila tvrdenia Microsoftu o obavách z „klonovania“ jeho produktov (odôvodnenia č. 713 až 729), vysvetlila, že sprístupnenie informácií súvisiacich s interoperabilitou je rozšírenou praxou v danom odvetví (odôvodnenia č. 730 až 735), uviedla, že záväzok, ktorý prijal IBM voči Komisii roku 1984, nebol podstatne odlišný od toho, čo sa ukladá Microsoftu v Rozhodnutí (odôvodnenia č. 736 až 742) a že jej prístup je v súlade so smernicou 91/250.

220 Nič to však nemení na tom, že argumentácia Microsoftu, ak sa chápe ako smerujúca k spochybneniu zákonnosti hodnotenia Komisie o nedostatku objektívneho odôvodnenia odmietnutia, sa nemôže ihneď zamietnuť ako bezdôvodná s ohľadom na osobitné okolnosti prípadu.

221 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že práva duševného vlastníctva, na ktoré sa odvoláva Microsoft, neboli vnútroštátnym súdom uznané za platné, a preto sa táto situácia odlišuje od situácie vedúcej k prijatiu rozsudkov Magill a IMS Health, už citovaných v bode 99 vyššie. Je však potrebné skonštatovať, že Komisia nevyklúčila existenciu práv duševného vlastníctva a v každom prípade ich zobrala do úvahy pri skúmaní odôvodnenosti predmetného odmietnutia.

222 Ústrednou otázkou preto je, či Komisia mohla v súlade s právom prijať záver, že potreba chrániť udávanú hodnotu informácií údajne pokrytých právom duševného vlastníctva, nepostačovalo na to, aby odmietnutie poskytnúť tieto informácie bolo objektívne odôvodnené.

- 223 S týmto cieľom Komisia posúdila, či úvahy Microsoftu by vylučovali prijatie opatrenia na nápravu aj napriek identifikovaným výnimočným okolnostiam. Vyplýva to najmä z odôvodnenia č. 783 Rozhodnutia, v zmysle ktorého:

„Hlavný objektívny dôvod, ktorý uvádza Microsoft, sa týka jeho práv duševného vlastníctva na Windows. No dôkladné preskúmanie rozsahu predmetného sprístupnenia dovoľuje prijať záver, že po starostlivom uvážení je prípadný negatívny dopad povinnosti poskytnúť predmetné informácie na podnecovanie Microsoftu k inováciám vyvážený pozitívnym dopadom na úroveň inovácií v odvetví ako celku (vrátane Microsoftu). Preto potreba zachovať podnety Microsoftu k inovácii nemôže predstavovať objektívny dôvod, ktorý by prevažoval nad vyššie identifikovanými výnimočnými okolnosťami. ...“

- 224 Na rozhodnutie o tom, či sa nestala zjavná chyba pri zvážení prítomných záujmov, najmä pokiaľ ide o uvádzanú ochranu právom duševného vlastníctva a požiadavkami slobody hospodárskej súťaže uvedenými v Zmluve ES, je však príslušný v každom prípade sudca rozhodujúci vo veci samej.
- 225 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach preto usudzuje, že argumenty uvádzané Microsoftom v súvislosti s otázkami prejednávanými v tomto konaní sa v štádiu konania o predbežnej otázke nemôžu považovať na prvý pohľad za nedôvodné, a preto je splnená podmienka *fumus boni iuris*.

2. O naliehavosti

- 226 Pre posúdenie toho, či je odklad vykonateľnosti článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutia naliehavý, je potrebné uviesť niekoľko predbežných poznámok.

a) Úvodné poznámky

227 Úvodné poznámky sa týkajú po prvé predmetu opatrenia na nápravu a po druhé rozsahu udávanej ujmy.

228 Čo sa týka predmetu opatrenia na nápravu, je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 5 písm. a) Rozhodnutia je Microsoft povinný „každému podniku, ktorý si želá vyvíjať a distribuovať operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny“ sprístupniť „informácie súvisiace s interoperabilitou“ a „dať oprávnenie týmto podnikom na rozumné a nediskriminačné používanie informácií súvisiacich s interoperabilitou pre vývoj a distribúciu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny“. Účel takto formulovaného opatrenia na nápravu je uložiť Microsoftu povinnosť sprístupniť to, čo podľa Komisie predtým, zneužívajúc svoje dominantné postavenie, nesprístupnil [pozri tiež článok 2 písm. a) a odôvodnenie č. 998 Rozhodnutia].

229 Predmetné opatrenie na nápravu však neukladá Microsoftu povinnosť sprístupniť zdrojové kódy, čo vyplýva z odôvodnení č. 999 až 1004 Rozhodnutia a čo Microsoft v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia ani nespochybňuje.

230 V zmysle článku 1 ods. 1 Rozhodnutia sa Microsoftu ukladá povinnosť sprístupniť „úplné a správne špecifikácie všetkých protokolov implementovaných v operačných systémoch Windows pre servery pre pracovné skupiny, ktoré servery pre pracovné skupiny Windows používajú pre poskytovanie služieb zdieľania súborov a tlače a správy používateľov a skupín používateľov sieťam pracovných skupín Windows, vrátane služby kontroly domény Windows, adresárovej služby Active Directory

a služby „Group Policy“. V odôvodnení č. 999 Rozhodnutia sa spresňuje, že „zahŕňa to priame prepojenie a interakciu medzi skupinovým serverom Windows a PC klienta Windows a prepojenie a interakciu medzi zariadeniami, ktoré je priame a uskutočňuje sa prostredníctvom jedného alebo viacerých skupinových serverov Windows“.

- 231 Podľa Rozhodnutia cieľom Komisie je „zabezpečiť, aby konkurenti Microsoftu vyvíjali produkty [kompatibilné] s architektúrou domény Windows, ktorá je [pôvodne] zabudovaná do dominantného produktu, operačného systému Windows pre PC klientov, a mohli tak konkurovať produktom Microsoftu v oblasti operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny“ (odôvodnenie č. 1003, pozri tiež odôvodnenia č. 181 až 184).
- 232 Nakoniec účastníci sa zhodujú v tom, že oprávnenie na použitie špecifikácií v zmysle článku 5 písm. a) Rozhodnutia znamená, že konkurenti Microsoftu budú môcť rozpracovať špecifikácie, ktoré detailne popisujú to, čo sa očakáva od softvérového produktu. Naopak, účastníci sa nezhodujú v otázke času potrebného na rozpracovanie špecifikácií, t. j. na ich prepísanie do kódu.
- 233 Čo sa týka rozsahu udávanej ujmy, je potrebné pripomenúť, že Rozhodnutie ukladá Microsoftu povinnosť sprístupniť špecifikácie protokolov klient-server a server-server.
- 234 Vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia Microsoft zdôraznil rozdiel medzi Rozhodnutím a americkým zmiernom a uviedol, že kým v zmysle amerického zmiernu sú majitelia licencie oprávnení na použitie komunikačných protokolov Microsoftu klient-server iba na účely zabezpečenia interoperability s operačnými systémami Windows pre PC klientov, Rozhodnutie mu ukladá povinnosť poskytnúť licencie na protokoly pre ich použitie v operačných systémoch pre servery pre

pracovné skupiny, ktoré poskytujú služby súborov a tlače a služby správy používateľov skupín všetkým operačným systémom Windows pre PC klientov alebo pre servery. Komisia poukázala na existujúci rozdiel medzi americkým zmerom a Rozhodnutím v odôvodneniach č. 688 až 691.

235 V odpovedi na písomnú otázku položenú sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach Microsoft vysvetlil, že americký z mier a Rozhodnutie sú v otázke protokolov klient-server podobné v tom, že oba nútia Microsoft vytvoriť špecifikácie popisujúce niektoré z jeho protokolov, poskytnúť tieto špecifikácie konkurentom a dovoliť konkurentom použiť tieto špecifikácie na vykonanie protokolov Microsoftu vytvorených pre používanie v operačných systémoch Windows v ich vlastných produktoch.

236 Na pojednávaní Microsoft tvrdil, že americký licenčný program bude trvať až do novembra 2009 a poskytované licencie majú celosvetovú platnosť. Microsoft prijal záver, že nie je potrebné okamžité vykonanie povinnosti sprístupniť špecifikácie protokolov klient-server, keďže americký z mier dovoľuje dosiahnuť rovnaký výsledok do času, kým Súd prvého stupňa rozhodne vo veci samej.

237 V tomto ohľade sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach pripomína, že rozhodnutie je okamžite vykonateľné a že odklad jeho vykonateľnosti sa môže nariadiť iba za podmienok stanovených Zmluvou ES, Štatútom Súdneho dvora a Rokovacím poriadkom Súdu prvého stupňa. Okamžitá vykonateľnosť rozhodnutia nijakým spôsobom nezávisí od toho, či je jeho vykonanie potrebné.

238 Vyššie uvedené prvky však budú zohľadnené v rámci skúmania naliehavosti nariadenia odkladu vykonateľnosti povinnosti sprístupniť špecifikácie protokolov klient-server.

- 239 Táto argumentácia, ktorú Microsoft predniesol počas pojednávania, robí potrebným osobitné preskúmanie podmienky naliehavosti, ktorou Rozhodnutie ukladá povinnosť sprístupniť špecifikácie komunikačných protokolov server-server na strane jednej a špecifikácie komunikačných protokolov klient-server na strane druhej.

b) O vážnej a nenapraviteľnej ujme spôsobenej povinnosťou sprístupniť špecifikácie protokolov server-server

- 240 Podľa ustálenej judikatúry sa má naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia hodnotiť vo vzťahu k potrebe predbežného rozhodnutia s cieľom zabezpečiť to, aby účastník navrhujúci nariadenie predbežného opatrenia neutrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu (uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 6. februára 1986, Deufil/Komisia, 310/85 R, Zb. s. 537, bod 15, a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 30. júna 1999, Pfizer Animal Health/Rada, T-13/99 R, Zb. s. II-1961, bod 134). Navrhovateľ musí dokázať, že nemôže počkať na výsledok konania vo veci samej, bez toho, že by utrpel takúto ujmu (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 8. mája 1991, Belgicko/Komisia, C-356/90 R, Zb. s. I-2423, bod 23; uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa z 30. apríla 1999, Emesa Sugar/Komisia, T-44/98 R II, Zb. s. II-1427, bod 128, a z 15. novembra 2001, Duales System Deutschland/Komisia, T-151/01 R, Zb. s. II-3295, bod 187).

- 241 Udávaná ujma musí byť určitá, alebo aspoň preukázaná s dostatočnou pravdepodobnosťou, pričom je upresnené, že žalobca musí dokázať skutočnosti, na ktorých sa zakladá táto ujma [uznesenie Súdneho dvora z 29. júna 1993, Nemecko/Rada, C-280/93 R, Zb. s. I-3667, a uznesenie predsedu Súdneho dvora zo 14. decembra 1999, HFB a i./Komisia, C-335/99 P(R), Zb. s. I-8705, bod 67].

242 V tomto prípade Microsoft tvrdí, že vykonanie Rozhodnutia by spôsobilo ujmu na jednej strane na jeho právach duševného vlastníctva a na druhej strane na jeho obchodnej slobode a schopnosti vyvíjať svoje produkty. Takisto tvrdí, že vykonanie rozhodnutia by nezvratne zmenilo situáciu na trhu.

243 Všetky tri menované zložky ujmy budú preskúmané osobitne.

1) O údajnej ujme na právach duševného vlastníctva

244 Microsoft tvrdí, že vykonanie Rozhodnutia ho bude zaväzovať k poskytnutiu licencií svojim konkurentom na informácie vysokej hodnoty chránených právom duševného vlastníctva.

245 Je preto potrebné preskúmať, či Microsoft konkrétne dokázal, v čom by účinky Rozhodnutia spôsobili vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Na tento účel je potrebné oddeliť od seba otázku, či sprístupnenie informácií súvisiacich s interoperabilitou samo osebe predstavuje pre Microsoft vážnu a nenapraviteľnú ujmu, a otázku, či používanie týchto informácií jeho konkurentmi vedie k vážnym a nenapraviteľným dôsledkom.

i) O sprístupnení informácií súvisiacich s interoperabilitou

246 Informácie, ktorých sprístupnenie je Microsoftu uložené, sú údajne chránené právom duševného vlastníctva a majú vysokú hodnotu. So zreteľom na argumentá-

ciu Microsoftu je potrebné postupne posúdiť, či vážnu a nenapraviteľnú ujmu predstavuje po prvé ujma na výlučných práva nositeľa práva duševného vlastníctva, a po druhé povinnosť sprístupniť informácie.

247 Microsoft po prvé tvrdí, že uložením povinnosti poskytnúť licencie svojim konkurentom Rozhodnutie porušuje jeho práva duševného vlastníctva na informácie, ktoré sa majú sprístupniť.

248 Bez toho, aby bolo potrebné v tomto prípade zaujať stanovisko k existencii práv duševného vlastníctva a v dôsledku toho k otázke, či by vykonanie Rozhodnutia skutočne prinútilo Microsoft k poskytnutiu licencií na svoje autorské práva alebo patenty, je zjavné, že ak by išlo a takéto práva, povinnosť poskytnúť licencie na svoje práva duševného vlastníctva uložená určitému podniku by sama osebe spôsobila ujmu na výlučných oprávnenia, ktoré z tohto titulu tento podnik požíva.

249 Nič na tom nemení ani skutočnosť, že táto ujma je nevyhnutným dôsledkom judikatúry vychádzajúcej z rozsudku IMS Health, už citovanom v bode 99 vyššie, keďže hodnotenie sudcom Spoločenstva pozostáva práve z uváženia na strane jednej ochrany prostredníctvom práva duševného vlastníctva a na strane druhej požiadavky slobody hospodárskej súťaže podľa Zmluvy ES. Preto ak Komisia pri existencii výnimočných okolností usúdi, že požiadavky slobody hospodárskej súťaže robia potrebným uloženie určitému podniku s dominantným postavením povinnosť poskytnúť licenciu na svoje práva duševného vlastníctva, vyplýva z toho nevyhnutne ujma na oprávneniach nositeľa tohto práva. Ak v tomto prípade predpokladáme, že špecifikácie komunikačných protokolov sú po ich vytvorení chránené autorským právom, uloženie povinnosti Microsoftu sprístupniť tieto špecifikácie konkurenčným podnikom samo osebe predstavuje ujmu na výlučných právach autora. Podobne, ak predpokladáme, že niektoré z protokolov sú chránené patentmi a ich

použitie sa ukáže byť nevyhnutné pre podniky uvedené v článku 5 Rozhodnutia, skutočnosť, že Microsoft nemôže používať svoje patenty podľa svojho uváženia sama osebe predstavuje ujmu na oprávneniach vynálezcu.

250 No prijať predpoklad, že ujma na výlučných oprávneniach nositeľa práva sama osebe a nezávisle od osobitných okolností každého prípadu predstavuje vážnu a nenapraviteľnú ujmu, by viedlo k záveru, že podmienka naliehavosti je splnená vždy, keď akt, v súvislosti s ktorým sa navrhuje odklad vykonateľnosti, je podobného druhu ako akty uvedené v judikatúre vychádzajúcej z rozsudku IMS Health, už citovanom v bode 99 vyššie.

251 Za týchto okolností je preto potrebné skúmať, či s ohľadom na skutkový stav v tomto prípade môže úprava práv duševného vlastníctva v čase do rozhodnutia vo veci samej spôsobiť okrem ujmy na výlučných oprávneniach nositeľa predmetných práv spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. mája 1989, RTE a i./Komisia, 76/89 R, 77/89 R a 91/89 R, Zb. s. 1141, bod 18; uznesenie IMS Health/Komisia, už citované v bode 133 vyššie, body 126 až 131).

252 Microsoft po druhé tvrdí, že dôvodom vzniku ujmy je skutočnosť, že predmetné sprístupnenie sa týka tajných a veľmi hodnotných informácií.

253 V tomto ohľade je potrebné predovšetkým uvážiť, že znalosť informácie, ktorá bola dovtedy utajovaná — či už z dôvodu práva duševného vlastníctva alebo obchodného tajomstva — nesporne môže pretrvať. Prípadné zrušenie Rozhodnutia neumožňuje vymazať tieto informácie z pamäte a náhrada ujmy by bola veľmi zložitá, keďže hodnota odovzdania týchto znalostí pravdepodobne nie je vyčíslená. Microsoft ale

nevysvetľuje, aká nenapraviteľná ujma by mohla vzniknúť z jednoduchej skutočnosti, že tretie osoby by spoznali ním sprístupnené informácie, na rozdiel od vývoja založeného na použití týchto znalostí.

254 Ďalej sa poznamenáva, že sprístupnenie dovtedy tajnej informácie nespôsobuje nevyhnutne vznik vážnej ujmy.

255 V tomto prípade však Microsoft v podstate tvrdí, že informácie súvisiace s interoperabilitou majú osobitnú hodnotu. Táto hodnota vyplýva jednak zo skutočnosti, že komunikačné protokoly sú výsledkom značného a nákladného úsilia, a jednak zo skutočnosti, že ich komerčná využiteľnosť je veľmi široká. Microsoft dodáva, že vytvorenie špecifikácií je takisto veľmi nákladné.

256 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach so zreteľom na obsah spisu usudzuje, že nebol predložený dôkaz o vážnej a nenapraviteľnej povahe ujmy. Konkrétne, vágne tvrdenie o tom, že komunikačné protokoly Microsoftu „stáli desiatky miliónov [amerických] dolárov“, nech je akokoľvek dôvodné, nie je podložené žiadnym dôkazným prostriedkom. Okrem toho je potrebné zohľadniť skutočnosť, že tieto náklady budú čiastočne nahradené poplatkami, ktoré Microsoft bude môcť požadovať za používanie jeho komunikačných protokolov na základe licencií poskytnutých v rámci výkonu Rozhodnutia.

257 V nijakom prípade sa však nemôže peňažná ujma uvedená v predchádzajúcom bode považovať za vážnu s ohľadom na finančnú silu Microsoftu, ktorého obrat počas amerického účtovného obdobia od júla 2002 do júna 2003 predstavoval podľa odôvodnenia č. 1 Rozhodnutia 30 701 miliónov eur (pozri v tomto zmysle uznesenie

predsedu Súdneho dvora z 23. mája 1990, Comos-Tank a i./Komisia, C-51/90 R a C-59/90 R, Zb. s. I-2167, bod 26).

258 Podľa Microsoftu hodnota predmetných informácií vyplýva zo skutočnosti, že špecifikácie komunikačných protokolov server-server obsahujú viacero dôležitých informácií o fungovaní adresára „Active Directory“ v operačných systémoch Windows. Tieto komunikačné protokoly server-server nie sú iba jednoduché rozhrania bez spojenia s vykonávaním funkcionáľt, ktoré sú vďaka nim prístupné. Preto by poskytnutie komunikačných protokolov konkurentom znamenalo odovzdanie veľkého množstva informácií o spôsobe obsluhy týchto funkcionáľt (príloha R.2, príloha T.7, príloha U.1, Madnick a Meyer, „Odpoveď na dokument pána Alepin priložený k podaniu CCIA a k vyjadreniu [FSF-Europe]“ a príloha U.2).

259 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach konštatuje po prvé, že Microsoft vo svojich písomnostiach tvrdí, že je povinný sprístupniť informácie o vnútornej štruktúre a o novátorských aspektoch svojich produktov, ale konkrétne príklady sa týkajú výlučne duplikačných protokolov Active Directory a po druhé, že toto tvrdenie sa zakladá na stanoviskách na jednej strane pánov Madnick a Meyer a na druhej strane pána Campbell-Kelly.

260 V tomto ohľade sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach usudzuje, že tvrdenia Microsoftu nemožno považovať za dostatočne dokázané v právnom zmysle.

261 Jedinou ilustráciou tvrdenia Microsoftu o tom, že informácie, ktoré je povinný sprístupniť, by odhalili spôsob fungovania jeho produktov, je Active Directory definovaný v Rozhodnutí ako služba adresára zabudovaná vo Windows 2000 Server (odôvodnenie č. 149). Vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania Microsoft znovu zdôraznil, že „špecifikácie by boli pre konkurentov veľmi

poučné v súvislosti so spôsobom fungovania dôležitých zložiek operačných systémov Windows pre servery, akou je Active Directory“. Na otázku sudcu rozhodujúceho o predbežných opatreniach, či špecifikácie odhaľujú informácie aj o iných zložkách operačných systémov Windows pre servery ako o priečinku Active Directory, nebola daná jasná a presvedčivá odpoveď ani na pojednávaní. K tomuto bodu totiž jeden zo znalcov Microsoftu uviedol, že „sa nazdáva“, že by mohli byť odhalené aj pravidlá upravujúce správu priečinku.

- 262 Tvrdenia expertov Microsoftu a príklady v súvislosti s Active Directory, na ktoré sa odvolávali, sa pritom zakladajú na analýzach (pozri bod 116 vyššie), ktoré Komisia a vedľajší účastníci konania podporujúci jej návrhy vystavili veľmi tvrdej kritike. Títo účastníci konania napádali predpoklady obsiahnuté v týchto analýzach, najmä ten, že protokoly používané na zabezpečenie komunikácie medzi dvomi exemplármi toho istého operačného systému a metóda duplikácie by boli „v úzkom spojení“. Námietky Komisie — založené na dokumentácii vytvorenej znalcami (príloha S.2 a príloha U.1, „Memorandum pripravené OTR, s dátumom 10. septembra 2004“), FSF-Europe a — pred späťvzatím ich návrhov — CCIA a Novell — sa v podstate týkajú toho, že demonštrácie v štúdiu Madnick a Meyer sú vágne a založené na odhadoch a že táto štúdia obsahuje teórie, ktoré sú v rozpore s praktikami Microsoftu. V prílohe 3 vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania CCIA pán Alepin tvrdí, že správne napísané špecifikácie komunikačných protokolov neodhaľujú žiadne alebo iba nepatrné informácie o vnútornej štruktúre, algoritmoch a iných novátorských aspektoch operačných systémov.

- 263 Pri existencii takýchto námietok a pri nedostatku iných, presnejších údajov zo strany Microsoftu nie je možné považovať za preukázané tvrdenie, že špecifikácie by odhalili viac informácií, ako je potrebné na zabezpečenie interoperability sledovanej Komisiou.

264 Ako to uvádza aj Komisia v odpovedi na písomnú otázku, rovnako sa nedá overiť pre nedostatok objektívnych skutočností postačujúcich pre tento účel tvrdenie Microsoftu o tom, že na základe opatrenia na nápravu uloženého v Rozhodnutí by sa mal sprístupniť jedinečný algoritmus Active Directory pre kompresiu.

265 V tomto ohľade sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení usudzuje, že Microsoft mal možnosť, a bol by urobil správne, keby predložil technickú dokumentáciu výlučne Komisii, na základe ktorej by sa táto mohla vyjadriť k presnosti špecifikácií a k riziku odhalenia informácií nutne presahujúcich hranice interoperability sledovanej Komisiou. Microsoft tak ale počas administratívneho konania neurobil. Microsoft mohol aj po prijatí Rozhodnutia vysvetliť dôvody, pre ktoré by nebolo možné navrhnúť účinné bezpečnostné opatrenie pre prekonanie tejto ťažkosti. Konkrétne, Komisia na pojednávaní tvrdila, že 30. júla 2004 žiadala od Microsoftu, aby jej poskytol špecifikácie na preskúmanie, ale nikdy jej neboli odovzdané, čo Microsoft nepopiera.

ii) O použití informácií súvisiacich s interoperabilitou

266 Microsoft tvrdí, že používanie informácií súvisiacich s interoperabilitou po ich sprístupnení spôsobí vážne a nenapraviteľné ujmy.

O údajnom rozšírení informácií

267 Podľa Microsoftu, ak odhalené informácie budú môcť byť použité jeho konkurenti, vznikne riziko toho, že sa stanú verejnými známymi a ich používanie po zrušení Rozhodnutie bude nekontrolovateľné.

- 268 Táto argumentácia nezohľadňuje možnosť stanoviť zmluvne ochranné opatrenia o dôvernom charaktere a používaní predmetných informácií v čase do rozhodnutia Súdu prvého stupňa vo veci samej, pričom takéto ustanovenia predstavujú štandardné postupy v odvetví. Do licenčných zmlúv uzatváraných s podnikmi, ktoré majú záujem o vývoj a distribúcií produktov konkurujúcich produktom Microsoftu v zmysle článku 5 písm. a) Rozhodnutia sa môžu začleniť ustanovenia o dôvernosti, prípadne doplnené o sankcie.
- 269 Komisia v tomto ohľade uviedla, že Microsoft môže požadovať rozumné zmluvné ochranné opatrenia v prípade sprístupnenia tak, aby sa sprístupnené informácie nemohli použiť v prípade zrušenia Rozhodnutia. V tomto ohľade by ako vzor mohli slúžiť licenčné zmluvy uzavreté v rámci MCPP a dohody o prevode technológií.
- 270 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že aj Microsoft sám uviedol vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že odhalenie obchodného tajomstva jeho konkurentom sa stalo s podmienkou záväzku zachovania dôvernosti zo strany týchto konkurentov (pozri bod 125 vyššie).
- 271 Je potrebné dodať, že v rámci dohody so Sun Microsystems sa Microsoft zaviazal poskytnúť špecifikácie jeho komunikačných protokolov server-server. Microsoft však nevysvetlil dôvody, pre ktoré by rovnaké zmluvné ochranné opatrenia ako uvedené v tejto dohode, nemohli zaručiť ochranu informácií sprístupnených v rámci vykonania Rozhodnutia pred zverejnením. Okrem toho, ako to vyplýva z odôvodnenia č. 211 Rozhodnutia, „v 90. rokoch Microsoft uzavrel licenčnú zmluvu s AT&T o poskytnutí niektorých prvkov zdrojového kódu Windows“. Microsoft však nevysvetlil dôvody, pre ktoré by nemohol použiť rovnaké zmluvné ochranné opatrenia, ktoré museli byť stanovené v dohode s AT&T o sprístupnení špecifikácií uvedených v článku 5 Rozhodnutia.

272 Možnosť stanoviť primerané ochranné opatrenia je odpoveďou aj na obavu Microsoftu, že sprístupnené znalosti sa rozšíria do tej miery, že sa stanú verejne známymi. Okrem skutočnosti, že uzavretie licenčných zmlúv nijak neznamená, že predmetné informácie sa stanú verejne známymi v právnom zmysle, ani vznik ujmy udávanej Microsoftom v súvislosti s právami duševného vlastníctva nepredpokladá porušenie zmluvných záväzkov tretími osobami, keďže takéto porušenie sa nemôže prezumovať (pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 15. júla 1998, Prayon-Rupel/Komisija, T-73/98 R, Zb. s. II-2769, bod 41).

273 Pokiaľ ide o nekontrolovateľnosť používania informácií po zrušení Rozhodnutia, Microsoft tvrdí, že je zjednodušovaním situácie veriť, že po zrušení Rozhodnutia sa bude dať okamžite zistiť použitie špecifikácií jeho komunikačných protokolov, a to z dôvodu zachovania interoperability konkurenčných operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny s operačnými systémami pre servery Windows. Vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania však Microsoft uviedol, že „bez prístupu k zdrojovému kódu konkurenčných produktov“ nemôže vedieť, v akej miere jeho konkurenti využívajú znalosti získané prístupom k špecifikáciám komunikačných protokolov Microsoftu. Z tejto argumentácie vyplýva, že Microsoft považuje za možné zistiť mieru, v ktorej konkurenti používajú znalosti získané vďaka špecifikáciám komunikačných protokolov, a to prostredníctvom prístupu k zdrojovému kódu ich produktov v prípade zrušenia Rozhodnutia. Avšak v licenčných zmluvách, ktoré sa majú uzavrieť s podnikmi uvedenými v článku 5 Rozhodnutia sa bez problémov môže dohodnúť taká možnosť kontroly, že nezávislý znalec — menovaný po dohode zmluvných strán, alebo Komisiou, ak sa zmluvné strany nedohodnú — získa prístup k zdrojovému kódu konkurenčných produktov na tento účel. Takéto zmluvné dojednania o spôsoboch kontroly a sankcií v prípade porušenia dohodnutého záväzku nepoužívať dané informácie po prípadnom zrušení Rozhodnutie sa musia považovať za postačujúce pre zabránenie vzniku nenapraviteľnej ujmy.

- 274 Navyše, je namieste skonštatovať, hodnotenie obsiahnuté v predchádzajúcom bode podporuje aj skutočnosť, že Novell na pojednávaní deklaroval svoju ochotu povoliť prístup k zdrojovému kódu svojich produktov na účely umožnenia kontroly po prípadnom zrušení Rozhodnutia, že nepoužil informácie súvisiace s interoperabilitou. Microsoft však v tomto ohľade nedal žiadnu odpoveď.

O údajnom zostávaní produktov v distribúcii

- 275 Microsoft tvrdí, že Rozhodnutie spôsobí pretrvávajúcu ujmu na jeho právach duševného vlastníctva — presnejšie na jeho práva z patentov —, keďže v prípade zrušenia Rozhodnutia produkty obsahujúcu jeho technológiu zostanú v distribúcii a v držbe zákazníkov.
- 276 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach usudzuje, že Microsoft nepreukázal, že tieto skutočnosti by predstavovali vážnu a nenapraviteľnú ujmu.
- 277 Po prvé nie je známy čas, kedy konkurenčné produkty využívajúce špecifikácie budú uvedené na trh. V tomto ohľade je nesporné, že podniky, ktoré získajú informácie, budú najprv musieť rozpracovať špecifikácie a potom uviesť svoje produkty na trh. Na pojednávaní zástupca Microsoftu vyhlásil, že špecifikácie komunikačných protokolov budú hotové v lehote troch až štyroch týždňov.
- 278 Komisia v Rozhodnutí odhadla celkovú dobu medzi obdržaním špecifikácií a uvedením produktov na trh na niekoľko rokov (odôvodnenia č. 719 až 721 Rozhodnutia). Vo svojom vyjadrení Komisia odkázala na „list Sun [Microsofts]

adresovaný Komisii, datovaný 20. júla 2004“, ktorého bod 3 sa vzťahuje na špecifikácie komunikačných protokolov server-server a znie takto:

„Sun Microsystems potreboval [viacero] rokov na to, aby pomocou [početnej] skupiny inžinierov dokončil práce na vývoji a uvedení na trhu operatívnej verzie AS/U navrhnutého na základe informácií obdržaných od AT&T. Pre dôvody uvedené nižšie Sun Microsystems predpokladá, že na vypracovanie komplexného produktu na základe technických špecifikácií dodaných v rámci „Technical Collaboration Agreement“ uzavretej s Microsoftom v apríli 2004 bude potrebovať viac času.“

279 Okrem toho CCIA tvrdí vo svojom vyjadrení predloženom pred späťvzatím svojho návrhu, že „aj keby sa informácie sprístupnili zajtra (predpokladajúc, že budú úplné a správne), je zrejmé, že bude trvať niekoľko rokov (najmenej dva), kým konkurenti Microsoftu budú môcť uviesť na trh produkt využívajúci tieto informácie“, pričom toto tvrdenie je založené na prílohe CCIA.R.3, v ktorej pán Alepin usudzuje, že je absolútne nerealistické očakávať začatie obchodovania s úplne kompatibilnými produktmi v lehote dvoch rokov (bod 84). Podobnú argumentáciu predložili vo svojich písomnostiach SIIA a Novell pred späťvzatím svojich návrhov.

280 Po písomnej výzve, aby zaujal stanovisko k týmto informáciám o odhade času potrebného na implementáciu jeho vlastných špecifikácií, Microsoft v podstate uviedol, že čas potrebný na rozpracovanie špecifikácií závisí vo veľkej miere od zdrojov, ktoré sa na toto úsilie vynaložia. Na pojednávaní Microsoft vyhlásil, že produkt sa dá uviesť na trh za kratší čas ako štvrtrok, ale neposkytol dostatočné upresnenia, ani skutočnosti, ktoré by mohli podporiť toto tvrdenie, a presvedčiť sa o tom, na čom sa zakladá. Preto nebolo možné toto tvrdenie prijať.

- 281 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odhliadnuc od toho, že konkurenti Microsoftu budú potrebovať určitý čas na predaj kompatibilných verzií svojich produktov s operačnými systémami Windows pre servery pre pracovné skupiny, nedá sa veriť tomu, že tieto produkty budú uvedené na trh v krátkom čase. Preto účinky, ktoré Microsoft namieta, vzniknú v každom prípade iba v čase medzi dňom uvedenia predmetných produktov na trh a vydaním rozsudku vo veci samej.
- 282 Po druhé ujma, ktorá by prípadne vznikla zo skutočnosti, že produkty využívajúce špecifikácie komunikačných protokolov Microsoftu zostanú v distribúcii, nemôže byť považovaná za nezvratnú, keďže účinok takejto povahy je nevyhnutne časovo obmedzený buď preto, že sa produkty predajú a inštalujú sa v podnikoch, ktoré ich nadobudnú (pozri bod 283 nižšie), alebo preto, že sa nepredané produkty stanú v technologickom zmysle zastaralými.
- 283 Po tretie je vhodné skonštatovať, že Microsoft dôvodne tvrdí, že aj v prípade zrušenia zostanú produkty inštalované v rámci podnikov, ktoré ich nadobudli. Táto skutočnosť sa však nemôže považovať za dôvod vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy, pretože Microsoft jednak nepreukázal, v čom by prítomnosť týchto produktov v sieťach klientov škodila jeho činnosti v budúcnosti, jednak je pravdepodobné, že obchodná hodnota produktov, ktoré reagujú na dopyt zákazníkov z času pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, rýchlo klesne v prípade zrušenia Rozhodnutia Súdom prvého stupňa.
- 284 Pokiaľ ide o posledne uvedený bod je potrebné spresniť, že po prípadnom zrušení Rozhodnutia by Microsoft mohol zabrániť tomu, aby konkurenčné operačné systémy boli kompatibilné s novými verziami systému Windows tak, že by zmenil svoje komunikačné protokoly server-server, a tým by citeľne a rýchlo znížil hodnotu konkurenčných produktov. Na pojednávaní bolo potvrdené — a Microsoft proti

tomu nenamieta —, že je technicky možné ovplyvniť interoperabilitu medzi prostredím Windows a konkurenčnými operačnými systémami pre servery pre pracovné skupiny inštalovanými v podnikoch, čo by Microsoftu dovolilo dodatočne získať výlučnú výhodu z následných vylepšení.

285 Ani za predpokladu, že Microsoft sa rozhodne nezmeniť svoje komunikačné protokoly po prípadnom zrušení Rozhodnutia by mu z dôvodu zachovania konkurenčných operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny v sieťach nevznikla nenapraviteľná škoda. Na pojednávaní Microsoft vyhlásil, že v prípade zrušenia Rozhodnutia je technicky možné zrušiť interoperabilitu s konkurenčnými operačnými systémami pre servery pre pracovné skupiny, ale z obchodného hľadiska je nepredstaviteľné nezabezpečiť kompatibilitu medzi starými a novými systémami. Aj keď zachovanie tejto kompatibility umožní konkurenčným operačným systémom spolupracovať v sieti s novou verziou operačného systému Windows, nič to však nemení na skutočnosti, že konkurenčné systémy nebudú technologicky tak vyspelé ako systém Windows, a preto z obchodného hľadiska rýchlo zastarajú. V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že keby Súd prvého stupňa zrušil Rozhodnutie, konkurenti Microsoftu by ďalej nemohli používať informácie súvisiace s interoperabilitou uvedené v článku 5 tohto Rozhodnutia (pozri bod 273 vyššie), a preto by bola spätná kompatibilita zaručená iba pre operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny uvedené na trh týmito konkurentmi pred dňom prípadného zrušenia.

O údajnom „klonovaní“ produktov

286 Microsoft tvrdí, že predmetné informácie sa budú môcť použiť na „klonovanie“ jeho produktov. Tvrdí, že od chvíle, kedy konkurenti prostredníctvom skúmania špecifikácií jeho komunikačných protokolov chránených autorským právom získajú

hlbkové poznatky o spôsoboch vnútorného fungovania operačných systémov Windows, budú ich môcť využiť pre vlastné produkty. Pre Microsoft a súdne orgány bude problematické ak nie nemožné určiť, či konkurenti použili tieto poznatky pri navrhovaní ich vlastných operačných systémov pre servery.

- 287 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že predpoklad, z ktorého vychádza táto argumentácia, že by bolo možné získať informácie presahujúce informácie súvisiace s interoperabilitou, bol posúdený ako nepreukázaný (pozri body 260 až 265 vyššie).
- 288 Okrem toho je tvrdenie Microsoftu založené na takom výklade článku 5 Rozhodnutia, ktoré nezohľadňuje odôvodnenie tohto ustanovenia. Znenie článku 5, podľa ktorého musí Microsoft udeliť súhlas na použitie špecifikácií svojich protokolov „pre vývoj a distribúciu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny“, sa totiž musí vykladať vo svetle odôvodnení č. 1003 a 1004 Rozhodnutia. Podľa odôvodnenia č. 1003 „účelom [Rozhodnutia] je zabezpečiť, aby konkurenti Microsoftu vyvíjali [kompatibilné] produkty s architektúrou domény Windows, ktorá je [pôvodne] zabudovaná do dominantného produktu, operačného systému Windows pre PC klientov a mohli tak konkurovať produktom Microsoftu pre operačné systémy pre servery pre pracovné skupiny“. Odôvodnenie č. 1004 spresňuje, že „čo sa týka používania sprístupnených špecifikácií, špecifikácie nebudú reprodukované, spracované, upravené ani zmenené, ale použijú sa tretími osobami na vypracovanie vlastných rozhraní v súlade s tými špecifikáciami“.
- 289 Z toho vyplýva, že článok 5 Rozhodnutia je potrebné chápať v tom zmysle, že použitie protokolov je dovolené iba pre účely interoperability, a preto použitie protokolov na iné účely nie je povolené. Komisia na pojednávaní výslovne potvrdila tento výklad a trvala na skutočnosti, že rešpektovanie tohto obmedzenia bude môcť kontrolovať „nezávislý zástupca Microsoftu“ uvedený v článku 7 Rozhodnutia.

2) O údajnej ujme na obchodnej slobode

290 Microsoft tvrdí, že v dôsledku vykonania Rozhodnutia bude obmedzená jeho sloboda určiť podstatné časti svojej obchodnej politiky: Rozhodnutie ho totiž zaväzuje na sprístupnenie informácií jeho konkurentom, zbavuje ho schopnosti vyvíjať svoje produkty a núti ho „spevniť“ svoje protokoly.

291 V tomto ohľade je potrebné uviesť, že v podstate všetky rozhodnutia prijaté na základe článku 82 ES, ktoré zaväzujú dominantný podnik k ukončeniu zneužívania, majú nutne za následok zmenu obchodnej politiky tohto podniku. Povinnosť zmeniť svoje správanie uložená určitému podniku preto sama osebe nemôže byť považovaná za dôvod vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ibaže by sa podmienka naliehavosti považovala za splnenú vždy ak rozhodnutie, v súvislosti s ktorým sa navrhuje odklad vykonateľnosti, ukladá ukončenie zneužívajúceho konania.

292 Ak sa žalobca odvoláva na ujmu na obchodnej slobode, aby preukázal naliehavosť nariadenia navrhovaného predbežného opatrenia, musí predložiť dôkaz buď toho, že výkon napadnutého aktu ho núti zmeniť určité podstatné prvky svojej obchodnej politiky a že účinky výkonu tohto aktu mu neumožnia vrátiť sa k svojej pôvodnej obchodnej politike po vyhlásení pre neho priaznivého rozsudku vo veci samej, alebo že tieto účinky mu spôsobia vážnu a nenapraviteľnú ujmu inej povahy, pričom sa pripomína, že udávanú ujmu je potrebné hodnotiť vo svetle okolností každého prípadu.

293 Takto v uzneseniach Bayer/Komisia, už citovanom v bode 138 vyššie, a IMS Health/Komisia, už citovanom v bode 133 vyššie, na ktoré sa odvoláva Microsoft, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach posudzoval dôsledky ujmy na slobode podnikov určovať svoju obchodnú politiku vo svetle účinkov výkonu daného aktu.

- 294 V uznesení Bayer/Komisia, už citovanom v bode 138 vyššie, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach skutočne zdôraznil, že „ak má Súd prvého stupňa v tomto prípade uznať tvrdenie žalobcu za dôvodné, okamžité uplatnenie predmetného ustanovenia by predstavovalo riziko zbavenia dotknutej osoby možnosti autonómne určovať niektoré podstatné prvky svojej obchodnej politiky“ (bod 54). Okrem toho skonštatoval, že „takýto druh situácie by bol osobitne spôsobilý spôsobiť žalobcovi vážnu ujmu v kontexte farmaceutického priemyslu, ktorý sa vyznačuje uplatňovaním mechanizmov stanovenia a kontroly cien, alebo spôsobov preplácania vnútroštátnymi systémami zdravotníctva, čo vedie k veľkým rozdielom medzi cenami uplatňovanými na ten istý liek v rôznych členských štátoch“ (bod 55). Keďže odvetvová regulácia cien sa považovala za faktor obmedzujúci mieru obchodnej slobody podnikov, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach mohol prijať záver, že ďalšia ujma na obchodnej slobode by predstavovala vážnu ujmu. Zmena obchodnej politiky spoločnosti Bayer sa teda považovala za postačujúcu pre účely podmienky naliehavosti iba po zohľadnení údajov osobitných pre túto vec.
- 295 V uznesení IMS Health/Komisia, už citovanom v bode 133 vyššie, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach usúdil, že podmienka naliehavosti bola splnená, keďže existovali vážne dôvody domnievať sa, že okamžitý výkon napadnutého rozhodnutia by pravdepodobne spôsobil mnohé „zmeny na trhu“, a veľa z nich by bolo len ťažko zvrátiteľných alebo nezvratných v prípade vyhovenia žalobe vo veci samej (bod 129). „Reálne riziko vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy spôsobenej na záujmoch žalobcu“ identifikované v tejto veci, sa preto týka vážnej a nezvratnej povahy zmien na trhu. Úvahy týkajúce sa ujmy na slobode podnikov určovať si svoju obchodnú politiku (body 130 a 131) boli prijaté iba na podporu záveru, ktorý sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach už prijal v súvislosti s naliehavosťou, čomu nasvedčuje aj chýbajúce preskúmanie vážnej a nenapraviteľnej povahy predmetnej ujmy.
- 296 Je preto potrebné preskúmať, či Microsoft preukázal, že ujma na jeho obchodnej slobode predstavuje s ohľadom na okolnosti prípadu dôvod vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

i) O údajnej zásadnej zmene obchodnej politiky

297 Zásadnej zmene obchodnej politiky, ktorú Rozhodnutie údajne ukladá Microsoftu protirečia niektoré časti spisu.

298 Predovšetkým, aj keď sa nepopierajú rozdiely medzi americkým zmerom a Rozhodnutím, je namieste skonštatovať, že oba zaväzujú Microsoft k sprístupneniu špecifikácií komunikačných protokolov. Americký zmier síce nezaväzuje Microsoft sprístupniť špecifikácie komunikačných protokolov server-server, ale zaväzuje ho na poskytnutie licencií na všetky protokoly používané v operačnom systéme Windows pre PC klientov na účely interoperability s operačným systémom Windows pre servery. Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach so zreteľom na informácie, ktoré má k dispozícii a na skutočnosť, že Rozhodnutie je v súlade s prístupom Microsoftu k sprístupňovaniu prijatým v súvislosti s vykonaním amerického zmiaru usudzuje, že existujúce rozdiely medzi týmto zmerom a Rozhodnutím sa nemôžu z pohľadu obchodnej politiky považovať za zásadné. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že nie je sporné, že jeden z protokolov, na ktorý sa poskytuje licencia v rámci MCPPE, je komunikačný protokol používaný nielen pre komunikáciu klient-server, ale aj pre komunikáciu server-server. V tomto smere vyplýva najmä z odôvodnenia č. 179 Rozhodnutia, že „serveri v sieti môžu niekedy používať tie isté protokoly, ako PC klienti pre komunikáciu s inými servermi; napríklad v doméne Windows sa Microsoft Kerberos používa tak na autentifikáciu medzi PC klientom používajúcim Windows a skupinovým serverom používajúcim Windows, ako aj medzi skupinovými servermi používajúcimi Windows“. Je navyše potrebné povedať, že údajný zásah do obchodnej politiky Microsoftu nie je nenapraviteľný, keďže zrušenie Rozhodnutia by podobne, ako ukončenie MCPPE plánované na rok 2009 umožnilo Microsoftu neposkytovať ďalšie licencie na svoje komunikačné protokoly, ak by sa tak rozhodol urobiť.

299 Ďalej zo spisu vyplýva, že vedúci predstavitelia Microsoftu deklarovali odhodlanie viesť politiku založenú na aktívnej podpore licencií na protokoly tvoriace predmet

amerického zmieru a potvrdili odhodlanie ponúknuť užívateľské práva vo väčšom rozsahu, ako bolo uložené v tomto zmiere. Z informácie, ktorú Microsoft poskytol tlači 1. augusta 2003 (príloha N.12) vyplýva toto:

„Microsoft preto oznámil, že je vo všeobecnosti ochotný poskytnúť ešte rozsiahlejší súbor užívateľských práv na technológiu podniku týkajúcu sa protokolov, ako sa vyžaduje v konečnom rozsudku [vyhláseného] v protimonopolnom spore, alebo ako sa stanovuje v štandardných licenčných zmluvách MCPP. Microsoft už v rámci MCPP poskytol početným majiteľom licencií užívateľské práva nad rámec požiadaviek konečného rozsudku a Microsoft vyzýva ostatných vývojárov, ktorí majú záujem o získanie licencie [o] technológii podniku týkajúcu sa protokolov, aby prerokovali svoje požiadavky s predstaviteľmi Microsoftu príslušnými pre licencie na protokoly.“

- 300 Nakoniec dohoda uzavretá medzi Microsoftom a Sun Microsystems predvída sprístupnenie komunikačných protokolov server-server, ktoré Rozhodnutie nepokrýva. V miere, v akej táto dohoda predvída poskytnutie protokolov, ktorých sprístupnenie práve ukladá Rozhodnutie, Microsoft nemôže dôvodne tvrdiť, že Rozhodnutie ho núti k zásadnej zmene svojej obchodnej politiky.
- 301 S ohľadom na vyššie uvedené sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach nepovažuje za preukázanú skutočnosť, že Rozhodnutie spôsobí dostatočne významnú zmenu obchodnej politiky Microsoftu.
- 302 Tento záver potvrdzuje aj skutočnosť, že Komisia na pojednávaní uviedla v odpovedi na otázku sudcu rozhodujúceho o predbežných opatreniach, že Microsoft bol počas rokovaní s Komisiou počas administratívneho konania ochotný sprístupniť viac

informácií súvisiacich s interoperabilitou, ako je uvedené v Rozhodnutí. Aj keď Microsoft zdôrazňoval osobitosť každého rokovania, ktoré bolo výsledkom obojstranných ústupkov, nevyvrátil tvrdenia Komisie v tomto bode.

ii) O údajnej ťažkosti vylepšiť protokoly

303 Microsoft tvrdí, že v dôsledku výkonu Rozhodnutia sa obmedzí pružnosť, ktorú potrebuje pre pravidelné vylepšenie dotknutých protokolov, a zníži sa tak jeho inovačná schopnosť (prílohy R.2 a T.7).

304 V tomto ohľade je dôležité pripomenúť, že v článku 5 písm. a) až c) Rozhodnutie síce zaväzuje Microsoft sprístupniť špecifikácie svojich protokolov svojim konkurentom, ale ponecháva mu slobodu navrhovať svoje protokoly tak, ako si želá. Vylepšenie protokolov je preto rozhodnutie, ktoré môže prijať Microsoft v závislosti od očakávaných dôsledkov takého rozhodnutia. Microsoft pritom nepreukázal, že rozhodnutie vylepšiť protokoly v prechodnom období — až do rozsudku Súdu prvého stupňa vo veci samej — by malo také rozsiahle praktické dôsledky, že by išlo o reálnu prekážku inovácie.

305 Ďalej s ohľadom na niektoré časti spisu nemôže byť prijaté tvrdenie, že pružnosť pri vylepšovaní predmetných protokolov by bola ovplyvnená nutnosťou zabezpečiť kompatibilitu s konkurenčnými produktmi založenými na jeho protokoloch vyplývajúcu z obchodnej reality.

- 306 Po prvé je potrebné pripomenúť, že v minulosti sa Microsoft nepovažoval byť takto zaviazaný, keď sa rozhodol urobiť nefunkčným NDS pre NT od Novell (odôvodnenia č. 298 až 301 a 686 Rozhodnutia).
- 307 Po druhé Microsoft v každom prípade zabezpečuje kompatibilitu s predchádzajúcimi verziami vlastných produktov. Nič v spise nenasvedčuje tomu, že pri zabezpečení tejto kompatibility nebude možné zabezpečiť kompatibilitu so všetkými vyhovujúcimi implementáciami. V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že Microsoft uviedol, že „už [bolo] inžinierskou výzvou zachovať spätnú kompatibilitu s tisíckami zverejnených rozhraní používaných počítačovými programami tretích osôb v rámci postupného uvádzania nových operačných systémov Windows pre servery“.
- 308 Po tretie je potrebné uviesť, že sa nehodnotil nárast komplexity v podobe vývoja kompatibilných operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny. V každom prípade je potrebné považovať nárast úsilia počas prechodného obdobia za obmedzený z dôvodu, že pred rozhodnutím Súdu prvého stupňa vo veci samej sa uvedie na trh a predá zákazníkom pravdepodobne malý počet kompatibilných produktov. V tomto ohľade je potrebné poznamenať, že nová verzia operačného systému Microsoft známa pod menom „Longhorn“ bude podľa Microsoftu hotová roku 2006, a preto, ako to uviedli vedľajší účastníci konania podporujúci návrhy Komisie, oznámenie o jej uvedení ovplyvní kúpy zákazníkov v neprospech konkurenčných operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny.
- 309 Po štvrté americký zmier, ktorý je na osoh nielen výrobcom operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny v zmysle Rozhodnutia, ale aj takmer všetkým výrobcom operačných systémov pre servery, by mal mať rovnaký negatívny dopad, na aký sa Microsoft odvoláva pred sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach. Z písomností účastníkov však nevyplýva, že výkon Rozhodnutia by

mohol ovplyvniť pružnosť Microsoftu pri zmene svojich protokolov vo väčšej miere, ako to vyplýva zo záväzkov, ktoré Microsoft prijal v rámci amerického zmluvu. V tomto ohľade z jednej odpovede Microsoftu na písomné otázky vyplýva, že za určitých okolností americký zmluvu dovoľuje Microsoftu použiť inovácie obsiahnuté v protokoloch klient-server pre zvýšenie atraktivity operačných systémov Windows bez toho, aby poskytol túto technológiu konkurentom. Microsoft dodáva:

„Ak Microsoft vyvinie najmä nové protokoly klient-server, ktoré nebudú zabudované do jeho operačného systému pre klientov Windows, ale inštalované osobitne, Microsoft nebude musieť poskytnúť tieto protokoly konkurentom. Microsoft by napríklad mohol vyvinúť inovačné protokoly v súvislosti s novou verziou svojho operačného systému pre servery Windows. Keď bude inštalovaná sieť používajúca tento operačný systém pre servery, zákazníci budú požiadaní o inštaláciu klientskeho softvéru používajúceho tieto protokoly na svojich osobných počítačoch. (Tento model tradične používa Novell.)“

310 Toto vyhlásenie potvrdzuje skutočnosť, že Microsoft má v úmysle vylepšovať svoje produkty a že prekážky v súvislosti s nedostatočnou pružnosťou pri možnosti ich účinného vylepšovania nebránia týmto vylepšeniam. V tomto ohľade nie je dôležité, či poskytnutie týchto vylepšení je výsledkom slobodnej vôle alebo právnej povinnosti.

311 Po piate dohoda uzavretá so Sun Microsystems, ktorá pokrýva protokoly uvedené v Rozhodnutí, preukazuje, že dopad na schopnosť Microsoftu meniť svoje protokoly nemá nezvratnú povahu.

iii) O údajnej potrebe „spevniť“ protokoly

- 312 Microsoft tvrdí, že musí „spevniť“ protokoly, aby sa vyhol „možnosti nefunkčnosti, nepredvídateľných udalostí a bezpečnostných rizík“ v dôsledku „neuváženeho alebo zlomyseľného použitia“.
- 313 Aj keby bola preukázaná „možnosť nefunkčnosti, nepredvídateľných udalostí a bezpečnostných rizík“, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach konštatuje, že Microsoft sa obmedzuje na uvádzanie ujmy vyplývajúcej z údajne potrebného úsilia pre vyhnutie sa takejto možnosti bez uvedenia toho, v čom by bola táto škoda vážna a nenapraviteľná. Microsoft najmä nepreukazuje, že toto „spevnenie“ protokolov by muselo pokračovať v prípade zrušenia Rozhodnutia, prípadne by bolo dôvodom vzniku ďalšej ujmy. Okrem toho, ako tvrdí Komisia, by príjemcovia informácií súvisiacich s interoperabilitou boli značne motivovaní urobiť svoje produkty bezpečnými a stabilnými a vyhnúť sa ich „neuváženejmu použitiu“ a nemali by žiadny záujem na ich „zlomyseľnom“ použití. Naopak, ako znovu tvrdí Komisia, podniky, ktoré by mali zo sprístupnenia úžitok, majú zjavný záujem na tom, aby sa vyhli náhodným škodám, testovali svoje implementácie vo vzťahu k implementácii Microsoftu a urobili všetko preto, aby ich produkty nespôsobili stratu ani poškodenie údajov u zákazníkov. Tieto testy sa budú samozrejme týkať všetkých produktov Windows, s ktorými chce predmetný konkurent založiť interoperabilitu. Preto Microsoft s veľkou pravdepodobnosťou nebude vôbec musieť dodatočne prispôsobiť predtým inštalované produkty.
- 314 Takisto, ako Microsoft nepreukázal údajnú ujmu na jeho schopnosti slobodne navrhovať svoje produkty, nepreukázal ani to, že riziká uvedené v predchádzajúcom bode sa naplnili pri výkone amerického zmluvu. Nakoniec, kým Samba alebo AS/U používajú viaceré protokoly, ktoré boli pôvodne navrhnuté ako „súkromné“ podľa terminológie Microsoftu, tento neuvádza žiadny príklad „nečakaného“ prenosu dát na Windows, ktorý by spôsobil stratu alebo zmenu údajov.

315 Údajné obmedzenia schopnosti Microsoftu vyvíjať svoje produkty sú už obsiahnuté v dohode uzavretej so Sun Microsystems, ktorá pokrýva protokoly relevantné v rámci Rozhodnutia. Takto vzniknutá ujma, za predpokladu, že existuje, je preto nezávislá od opatrenia na nápravu a Microsoft nepreukázal, že navrhovaný odklad vykonateľnosti by citelne zmenil jeho súčasné postavenia.

316 Nakoniec presné technické podmienky by sa dali dohodnúť aj zmluvne, ako sa to predvída v rámci amerického zmiaru. V odpovedi na otázku sudcu rozhodujúceho o predbežných opatreniach Microsoft skutočne uviedol, že americký zmiar mu umožňuje viazať sprístupnenie protokolov týkajúcich sa bezpečnosti na určité podmienky s cieľom minimalizovať riziko, že tieto protokoly budú použité v zlej viere na narušenie informatickej bezpečnosti. Obava zo zlomyseľného použitia predmetnej informácie alebo z nedostatočného testovania pri používaní by takisto mohla byť prekonaná prostredníctvom možnosti požiadať Komisiu, aby povolila odmietnutia dodania tejto informácie v takejto situácii.

3) O údajnom nezvratnom vývoji situácie na trhu

317 Microsoft tvrdí, že povinné poskytnutie licencií nezvratne zmení situáciu na trhu v jeho neprospech, keďže skúmanie detailných špecifikácií predmetných komunikačných protokolov odhalí jeho konkurentom dôležité aspekty koncepcie operačných systémov Windows pre servery. Rozsiahle sprístupnenie takýchto informácií by dovolilo konkurentom reprodukovať vo vlastných operačných systémoch pre servery rad funkcionáľt, ktoré Microsoft vyvinul vďaka vlastnému úsiliu v oblasti výskumu a vývoja.

318 Faktický predpoklad, na ktorom sa zakladá analýza Microsoftu, bol sudcom rozhodujúcim o predbežných otázkach posúdený ako nedostatočne dokázaný (pozri body 260 až 265 vyššie). Okrem toho Microsoft neposkytol údaje o vývoji trhu, ktorý by mal vyplývať z tohto problému, a to napriek kritike Komisie v súvislosti s týmto bodom obsiahnutej v jej vyjadrení. Tvrdenie Microsoftu preto nie je možné prijať.

319 V každom prípade, aj keby sa predpokladalo, že argumentácia Microsoftu sa dá chápať v tom zmysle, že sprístupnenie informácií súvisiacich s interoperabilitou zmení situáciu na trhu tak, že Microsoft stratí časť podielu na trhu a tento stratený podiel nebude môcť získať späť ani v prípade zrušenia Rozhodnutia, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach konštatuje, že Microsoft neuviedol žiadnu skutočnosť na podporu tejto argumentácie. Microsoft najmä nepreukázal existenciu prekážok, ktoré mu bránili získať naspäť veľkú časť podielu, ktorý by mohol stratiť v dôsledku opatrenia na nápravu [pozri v tomto zmysle uznesenie predsedu Súdneho dvora z 11. apríla 2001, Komisia/Cambridge Healthcare Supplies, C-471/00 P(R), Zb. s. I 2865, bod 111 a uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa zo 16. januára 2004, Arizona Chemical a i./Komisia, T-369/03 R, Zb. s. II-205, body 82 až 84].

c) O vážnej a nenapraviteľnej ujme spôsobenej povinnosťou sprístupniť špecifikácie protokolov klient-server

320 Zo všetkého doteraz uvedeného vyplýva, že rôzne zložky ujmy udávanej Microsoftom neboli prijaté v súvislosti s podmienkou naliehavosti, pokiaľ ide o povinnosť sprístupniť špecifikácie protokolov server-server.

321 Keďže Microsoft nepredložil žiadne dodatočné tvrdenie, ktoré by dovolilo prijať odlišný záver o účinkoch sprístupnenia komunikačných protokolov klient-server,

sudcu rozhodujúceho o predbežných opatreniach to nutne vedie k prijatiu záveru, že Microsoft nepreukázal splnenie podmienky o naliehavosti v súvislosti s touto druhou časťou povinnosti sprístupnenia. V tomto ohľade je dôležité pripomenúť, že jednak interoperabilita klient-server a jednak interoperabilita server-server sú dve nerozlučné zložky interoperability v rámci infromatického systému pozostávajúceho z viacerých PC klientov používajúcich Windows a z viacerých skupinových serverov používajúcich Windows vzájomne prepojených do siete, ako to správne uvádza Komisia v Rozhodnutí (odôvodnenia č. 144 až 184 a 689).

322 V každom prípade je potrebné zohľadniť skutočnosť, že Microsoft na pojednávaní trval na tom, že nie je potrebné ho zaviazat' na sprístupnenie špecifikácií komunikačných protokolov klient-server s ohľadom na skutočnosť, že tieto špecifikácie je možné získať do roku 2009 v rámci MCPP. Túto argumentáciu je možné chápať iba v tom zmysle, že sprístupnenie špecifikácií uložené Rozhodnutím nemôže byť dôvodom vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy pre Microsoft.

323 Návrh na nariadenie predbežného opatrenia je preto rovnako potrebné zamietnuť pre nedostatok naliehavosti v rozsahu, v akom navrhuje odklad vykonateľnosti povinnosti sprístupniť špecifikácie komunikačných protokolov klient-server a povoliť ich používanie konkurentmi Microsoftu.

324 S ohľadom na všetko doteraz uvedené, keďže nebola splnená podmienka v otázke naliehavosti, návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti článku 5 písm. a) až c) musí byť zamietnutý bez toho, aby bolo potrebné zväžiť rôzne prítomné záujmy.

325 Je dôležité spresniť, že podľa článku 109 rokovacieho poriadku zamietnutie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nebráni účastníkovi konania, ktorý ho podal, aby podal ďalší návrh založený na nových skutočnostiach. V tomto prípade sa nedá

vylúčiť, že za „nové skutočnosti“ by sa dali považovať pretrvávajúce nehody v niektorých aspektov výkonu Rozhodnutia. Presnejšie v otázke odkazov na zmluvné ustanovenia, ktoré odôvodňujú záver, že podmienka o naliehavosti nie je splnená (pozri body 268, 273, 285 a 316 vyššie), odmietnutie takýchto ochranných ustanovení v licenčných zmluvách, ktoré sa majú uzavrieť s podnikmi uvedenými v článku 5 Rozhodnutia, by sa dalo považovať za takú zmenu okolností, ktorá by mohla znovu spochybniť niektoré dôvody, na ktorých sa zakladá toto uznesenie.

O otázke viazaného predaja

A — Tvrdenia účastníkov konania

1. Tvrdenia Microsoftu a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jeho návrhy

a) O fumus boni iuris

³²⁶ Microsoft uvádza, že vo svojej žalobe o zrušenie predložil tvrdenia na prvý pohľad odôvodňujúce zrušenie Rozhodnutia v otázke udajného zneužitia dominantného postavenia praktikami viazaného predaja.

³²⁷ Podľa Microsoftu Komisia v Rozhodnutí tvrdila, že zabudovanie vylepšenej multimediálnej funkcionality do Windows predstavuje zneužitie v zmysle článku 82 ES „najmä“ v zmysle druhého odseku písm. c) tohto článku, ako aj na základe

použitia nového kritéria v oblasti viazaného predaja vyplývajúceho z článku 82 ES. Z odôvodnenia č. 841 Rozhodnutia vyplýva, že v klasických prípadoch viazaného predaja je podľa Komisie a sudcu Spoločenstva spoločný predaj osobitného výrobku znakom vylučujúceho účinku tejto praktiky voči konkurenčným predajcom. Podľa Microsoftu však z toho istého odôvodnenia Rozhodnutia vyplýva jednak to, že tento prípad nepatrí medzi „klasické prípady viazaného predaja“, jednak to, že „užívatelia si môžu cez internet zadovážiť iné multimedialne prehrávače, niekedy zadarmo“. Komisia uznáva, že „existujú... pádne dôvody na to, aby sa bez dodatočného skúmania neprijalo tvrdenie, že viazaný predaj [Windows Media Player] predstavuje konanie svojou povahou spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž“ (odôvodnenie č. 841).

328 Komisia však predsa prijala záver, že v tomto prípade je daný účinok vylúčenia konkurentov z trhu, a to na základe veľmi špekulatívnej teórie, v zmysle ktorej výrazné rozšírenie multimedialnej funkcionality Windows bude nútiť dodávateľov obsahov, aby používali výlučne multimedialne formáty Windows, dôsledkom čoho bude vylúčenie všetkých konkurenčných multimedialných prehrávačov z trhu a nepriame donútenie spotrebiteľov, aby používali výlučne multimedialnú funkcionality Windows (odôvodnenia č. 836 a 842 Rozhodnutia). Podľa Microsoftu existuje v zmysle judikatúry „vážny spor o dôvodnosti právnych záverov, ktoré podporujú“ tvrdenia Komisie o koncepcii a zabudovania Windows Media Player (uznesenie IMS Health/Komisia, už citované v bode 133 vyššie, bod 106). Microsoft takisto usudzuje, že je na prvý pohľad splnená podmienka preukázania nezákonnosti vyslovenia porušenia práva, na ktorom sa zakladá článok 6 písm. a) Rozhodnutia.

329 Po prvé podľa Microsoftu špekulatívna teória Komisie o vylúčení z trhu nemá žiadny základ. Rozhodnutie neodzrkadľuje reálnu situáciu na trhu, najmä v tom, že jednak podľa užívateľov PC klientov používajúcich Windows je ľahké použiť odlišné multimedialne prehrávače na rôzne formáty, jednak v tom, že dodávatelia obsahov bežne používajú viacero formátov. Záver Komisie je takisto v rozpore s veľmi odlišnou teóriou, ktorú použila v rozhodnutí AOL/Time Warner [rozhodnutie Komisie 2001/718/ES z 11. októbra 2000 o vyhlásení koncentrácie za zlučiteľnú so

spoločným trhom a s dohodou EHP (vec KOMP/M.1845 — AOL/Time Warner), Ú. v. ES L 268, 2001, s. 28]. Okrem toho podľa Microsoftu Komisia v Rozhodnutí prijala záver, že tvrdenie o vylúčení z trhu je použiteľné iba v prípade, ak multimediálnu funkcionálnu Windows vyvíja Microsoft, pričom toto tvrdenie nebolo použité na obdobie rokov 1995 až 1998, keď bol multimediálny prehrávač od RealNetworks „viazaný“ na Windows.

- 330 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft dodáva, že Komisia vôbec nereaguje predovšetkým na skutočnosť, že najdôležitejšie internetové stránky naďalej ponúkajú multimediálne obsahy v dvoch alebo viacerých formátoch, takže počet multimediálnych formátov používaných populárnymi internetovými stránkami narástol a v súčasnosti sa pohybuje okolo troch, a nakoniec ani na skutočnosť, že na jar 2004 takmer 80 % populárných internetových stránok ponúkalo svoje obsahy vo formátoch RealNetworks.
- 331 Okrem toho podľa Microsoftu Komisia neberie ohľad na nedávny vývoj na trhu, najmä na exponenciálny nárast iných zariadení ako PC klientov ako iPod od Apple, ktorý číta iné multimediálne formáty ako formáty Windows, alebo budúca generácia mobilných telefónov so zabudovaným multimediálnym prehrávačom. Podľa Microsoftu dodávatelia obsahov, ktorí sa snažia osloviť najväčší možný okruh užívateľov, budú aj naďalej používať viacero formátov, aby oslovili na jednej strane užívateľov iných zariadení ako PC klientov, ktoré nie sú schopné čítať obsahy vo formátoch Windows Media, a na druhej strane spotrebiteľov, ktorí používajú na svojich PC klientoch multimediálne prehrávače tretích podnikov namiesto multimediálnej funkcionality Windows.
- 332 Po druhé výhody vyplývajúce z „architekturného konceptu“ operačného systému Windows, ktorý umožňuje vývoj nových verzií Windows obsahujúcich nové funkcionality, sú významné a Komisia ich mala zohľadniť vo väčšej miere.

333 Po tretie podľa Microsoftu Komisia nepreukázala porušenie článku 82 ES, najmä jeho druhého odseku písm. d). V Rozhodnutí najmä nie je preukázané, že Windows a jeho multimediálna funkcionálna sú súčasťou dvoch odlišných tovarových trhov. Komisia sa nesprávne zaoberala iba otázkou, či údajne viazaný výrobok je dostupný oddelene od údajne „dominantného“ výrobku, pričom správne položená otázka by znela, či tento výrobok sa normálne predáva bez viazaného výrobku. Okrem toho podľa Microsoftu v tomto prípade nemôže ísť o dodatočné dodanie, keďže spotrebiteľia predovšetkým nemusia platiť žiadny doplatok za multimediálnu funkcionálnu Windows, ďalej nie sú nútení ju používať, a nakoniec im Microsoft nijak nebráni v používaní multimediálnych prehrávačov tretích podnikov namiesto alebo na dôvažok k multimediálnej funkcionálnosti Windows. Komisia takisto nepreukázala, že multimediálna funkcionálna svojou povahou alebo v dôsledku obchodných zvyklostí nie je viazaná na operačný systém Windows pre PC klientov. V skutočnosti aj ostatné operačné systémy obsahujú multimediálnu funkcionálnu, pričom Microsoft buduje takúto funkcionálnu do Windows od roku 1992 a stále ju vylepšuje.

334 Po štvrté Komisia v tomto prípade nezohľadnila dostatočne záväzky Európskych spoločností vyplývajúce z TRIPS.

335 Po piate opatrenie na nápravu je neprimerané.

336 CompTIA a Exor podporujú stanovisko Microsoftu v súvislosti s *fumus boni iuris*. Usudzujú, že Microsoft na prvý pohľad preukázal nezákonnosť článkov 4 a 6 písm. a) Rozhodnutia.

b) O naliehavosti

337 Microsoft tvrdí, že okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia mu spôsobí dva druhy vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorá vznikne po prvé z opustenia zásadného architekturného konceptu, ktorý je základom jeho operačného systému Windows, a po druhé z ujmy na jeho dobrej povesti.

1) O ujme, ktorá podľa Microsoftu vznikne z dôvodu opustenia zásadného architekturného konceptu tvoriaceho základ operačného systému Windows

338 Podľa Microsoftu zásadný architekturný koncept, na ktorom sa zakladá jeho operačný systém Windows, je základom obchodného modelu Windows. Cieľom obchodného modelu Windows je navrhnuť spoločnú platformu pre vývoj a fungovanie aplikácií bez ohľadu na hardvérové prvky PC klienta, ktorý spotrebiteľ používa.

339 Okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by však prinútil Microsoft opustiť tento koncept, čo by mu spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu. Uložením povinnosti ponúkať verziu Windows bez softvérového kódu, ktorý Komisia identifikuje ako „Windows Media Player“, by článok 6 písm. a) Rozhodnutia zakázal Microsoftu navrhovať svoj operačný systém tak, aby jednotne obsahoval nové alebo vylepšené multimediálne funkcionality. Rovnako by bránilo výrobcom softvéru, dodávateľom obsahov, výrobcom hardvéru a spotrebiteľom v tom, aby aj naďalej mali tie výhody z platformy Windows ako v súčasnosti.

340 Microsoft pripomína, že podľa judikatúry je spôsobená vážna a nenapraviteľná ujma v prípade, ak je účastník povinný okamžite vykonať rozhodnutie Komisie, ktoré

vedie k štrukturálnym zmenám, alebo mu bráni pri určovaní podstatných prvkov svojej obchodnej politiky (uznesenia predsedu Súdneho dvora z 11. mája 1989, RTE a i./Komisia, už citované v bode 251 vyššie, a z 13. júna 1989, Publishers Association/Komisia, C-56/89 R, Zb. s. 1693; uznesenia predsedu Súdu prvého stupňa zo 16. júla 1992, SPO a i./Komisia, T-29/92 R, Zb. s. II-2161; z 19. februára 1993, Langnese-Iglo a Schöller Lebensmittel/Komisia, T-7/93 R a T-9/93 R, Zb. s. II-131; z 10. marca 1995, Atlantic Container Line a i./Komisia, T-395/94 R, Zb. s. II-595; Bayer/Komisia, už citované v bode 138 vyššie; zo 7. júla 1998, Van den Bergh Foods/Komisia, T-65/98 R, Zb. s. II-2641, a IMS Health/Komisia, už citované v bode 133 vyššie). V prípade okamžitého výkonu Rozhodnutia by sa však nezvratne stratili výhody z uniformity platformy Windows, čo by Microsoftu spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu.

- 341 Microsoft dodáva, že táto ujma by nebola napravená prípadným zrušením Rozhodnutia. Inžinieri Microsoftu by totiž museli vychádzať zo zásady, že minimálne niektoré kópie Windows distribuované v EHP nebudú obsahovať multimedialnú funkcionálnu. Keďže tieto menejcenné kópie sa nedajú získať späť od používateľov v prípade dodatočného zrušenia Rozhodnutia, inžinieri Microsoftu, ako aj tretie osoby závislé od stability a jednotnosti platformy Windows by museli rátať s existenciou dvoch verzií po dobu viacerých rokov, čo by zvýšilo náklady a natrvanlivo by znížilo príťažlivosť Windows. Tieto organizačné ťažkosti by ďalej komplikovali okrem iného podmienky uložené v článku 4 Rozhodnutia.

2) O ujme spôsobenej na dobrej povesti Microsoftu

- 342 Microsoft tvrdí, že distribúcia verzie Windows uloženej v článku 6 písm. a) Rozhodnutia (ďalej len „verzia uložená článkom 6“) by spôsobilo vážnu a nenapraviteľnú ujmu na jeho povesti výrobcu kvalitného softvéru.

- 343 Po prvé verzia uložená v článku 6 by neobsahovala multimediálnu funkcionálnu, ktorá je v zásade k dispozícii pre všetky aplikácie Windows. Preto by početné aplikácie nefungovali s touto verziou operačného systému, aj keby sa táto verzia nazývala „Windows“. Táto nefunkčnosť by spôsobila ujmu na ústrednú hodnotu Windows. Nútilo by to Microsoft, ako aj výrobcov hardvéru a tvorcov softvéru k riešeniu problémov spôsobených Rozhodnutím a medziasom k poskytovaniu podpory nespokojným zákazníkom. Riešenie tak početných predvídateľných, ako aj potenciálne nepredvídateľných problémov by bolo pre Microsoft mimoriadne ťažké, nákladné a škodilo by to jeho dobrej povesti.
- 344 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft napáda tvrdenia Komisie, v zmysle ktorých by Microsoft mohol vo verzii uloženej článkom 6 zachovať „základnú multimediálnu funkcionálnu“. Komisia nevysvetľuje, čo chápe pod pojmom „základná multimediálna funkcionálna“ a jej tvrdenie by mohli byť presné, iba ak by mala na mysli možnosť generácie určitých zvukov alebo znázornenia statických obrazov na obrazovke. V každom prípade by verzia uložená článkom 6 vylúčila akúkoľvek možnosť čítať zvukové alebo obrazové súbory najmä z kompaktných diskov alebo viacúčelových digitálnych diskov (DVD), alebo dokumenty v štandardných formátoch, ako je MP 3 stiahnuté z internetu na pevný disk PC klienta. Podľa Microsoftu spotrebiteľ bude považovať operačný systém pre PC klientov, ktorý je roku 2004 neschopný splniť takéto jednoduché úlohy, za značne menejcenný.
- 345 Okrem toho Komisia nenapáda nevyčerpávajúci zoznam všetkých funkcionálnych Windows, ktoré nebudú správne fungovať vo verzii uloženej článkom 6.
- 346 Po druhé problémy vyvolané verziou uloženou článkom 6 sa nevyriešia inštaláciou multimediálneho prehrávača tretích podnikov. Podľa Microsoftu tieto výrobky nemôžu nahradiť multimediálnu funkcionálnu Windows, pretože neobsahujú

rovnaké API, čo môže spôsobiť určité nefunkčnosti konkurenčných aplikácií a internetových stránok založených na multimedialnej funkcionalite Windows.

347 Po tretie by Microsoft utrpel rovnocennú, ak nie väčšiu ujmu z dôvodu, že iné prvky Windows založené na multimedialnej funkcionalite nebudú fungovať správne vo verzii uloženej článkom 6, najmä čo sa týka adresára „My Music“ a kopírovania súborov vo formáte MP 3 do značnej časti prenosných multimedialných prehrávačov.

348 Z nevyčerpávajúceho zoznamu chýb spôsobených verziami uloženou článkom 6 vyplýva jednak to, že inštaláciou multimedialneho prehrávača tretieho podniku sa dá odstrániť iba časť týchto chýb, jednak to, že od inštalovaného multimedialneho prehrávača by záviselo, ktoré chyby budú odstránené.

349 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft napáda argumentáciu Komisie, v zmysle ktorej by sa multimedialne funkcionality Windows dali nahradiť multimedialnymi prehrávačmi tretích podnikov, ktoré by výrobcovia hardvéru zabudovali do nových PC klientov. Táto argumentácia, ktorá sa zjavne zakladá na predpoklade, že softvérový kód poskytujúci multimedialnu funkcionalitu je dokonale nahraditeľný, je nesprávna z technického hľadiska. Komisia neuvádza žiadny multimedialny prehrávač tretieho podniku, ktorý by ponúkal celkový súbor multimedialnych funkcionalít, ktoré by neboli obsiahnuté vo verzii uloženej článkom 6. Microsoft nepopiera, že časť multimedialnej funkcionality by mohla byť nahradená inštaláciou určitých multimedialnych prehrávačov. Určitá časť multimedialnej funkcionality operačného systému by však zostala poškodená. Činnosť výrobcov multimedialnych prehrávačov totiž nepozostáva z naprávania chýb multimedialnej funkcionality Windows. Miera, v ktorej by inštalácia

multimediálneho prehrávača tretieho podniku dokázala nahradiť časť multimediálnej funkcionality vo verzii uloženej článkom 6 by vo veľkej miere závisela od inštalovaného multimediálneho prehrávača.

350 Microsoft spresňuje, že kým multimediálne prehrávače tretích podnikov poskytujú svoju funkcionality pomocou zverejnených rozhraní, tieto rozhrania sú odlišné od rozhraní používaných aplikáciami pre využitie multimediálnej funkcionality vo Windows. Preto rôzne softvérové platformy používajú rôzne rozhrania pre predvedenie podobných funkcionalít. Iné časti Windows a aplikácie určené na používanie multimediálnej funkcionality Windows nemôžu zrazu získať túto funkcionality od multimediálneho prehrávača tretieho podniku. Bolo by minimálne potrebné zmeniť Windows alebo aplikácie Windows na to, aby multimediálne prehrávače tretích podnikov mohli používať iné rozhrania. Išlo by pravdepodobne o podstatné zmeny, ktoré by bolo treba vykonať pre každý multimediálny prehrávač. V dôsledku toho by sa stratili výhody uniformnej platformy, a to aj v prípade, že by multimediálne prehrávače tretích podnikov dokázali poskytnúť celú multimediálnu funkcionality, ktorá nie je obsiahnutá vo verzii uloženej článkom 6.

351 Po štvrté okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by spôsobil vážnu a nenapraviteľnú ujmu na ochranných známkach „Microsoft“ a „Windows“, keďže Microsoft by bol povinný predávať menejcenný výrobok, ktorý by bol nezlučiteľný s jeho základným obchodným modelom. Dobrá povest Microsoftu ako výrobcu kvalitného softvéru by bola poškodená, ak by musel dať svoje meno menejcennému produktu, ktorý neposkytuje multimediálnu funkcionality očakávanú spotrebiteľmi od moderného operačného systému.

352 Po piate Microsoft spresňuje, že sa nebude môcť vyhnúť ujme na svojej dobrej povesti, ak by informoval spotrebiteľov o povahe verzii uloženej článkom 6, keďže by nebol schopný vykonať všetky testy pre zostavenie úplného zoznamu aplikácií, ktoré nebudú fungovať správne s verziiou uloženou článkom 6. Je pravdepodobné, že

v praxi mnohí spotrebitelia nebudú schopní porozumieť dôsledkom nedostatku multimediálnej technológie vo verzii uloženej článkom 6.

353 Po šieste, okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by spôsobil vážnu ujmu na autorských právach, ktorých je Microsoft nositeľom pre Windows. Microsoft by totiž bol nútený zmeniť svoje dielo a odstrániť z neho časti softvérového kódu poskytujúce multimediálnu funkcionality, ktoré Microsoft považuje za potrebné zabudovať do moderného operačného systému a ktorých nedostatok by urobil výrobok chybným. Táto ujma spôsobená na autorských právach Microsoftu je nenapraviteľná, keďže akonáhle sa zmena uvedie na trh, nebude existovať žiadny spôsob na získanie späť menej cenných verzií Windows, ktoré budú v obeh.

354 Vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft napáda viaceré tvrdenia Komisie o ujme na ochranných známkach a dobrej povesti Microsoftu. Microsoft najmä napáda kritiku Komisie, v zmysle ktorej „dojem... , že operačné systémy Windows vždy zaručujú prítomnosť základného architektonického konceptu [Microsoftu] je skutkovo nepresné“, pričom Komisia v tomto ohľade poznamenáva, že Microsoft už vyrobil viacero odlišných verzií Windows. Podľa Microsoftu existencia výrobkov zmienených Komisiou nemá žiadny vplyv na vážnu a nenapraviteľnú ujmu, ktorú preukázal. Windows CE a Windows XP Embedded totiž nie sú operačné systémy pre PC klientov. Všetky ostatné verzie Windows XP identifikované Komisiou, t. j. Professional, Home, Media Center Edition a Tablet PC Edition majú spoločné jadro rozhraní, t. j. už spomenuté „API Win32“. Ide o rozhrania, ktoré výrobcovia softvéru použili na navrhovanie aplikácií Windows od uvedenia Windows NT 3.5 a Windows 95, aby všetky verzie Windows XP mohli zabezpečiť spoločné fungovanie existujúcich aplikácií Windows. Vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania Microsoft v tomto ohľade rovnako napáda tvrdenia RealNetworks o tom, že platforma Windows už je fragmentovaná.

355 Pre Microsoft a pre konečných používateľov je dôležité to, aby Windows XP ako najnovšia verzia operačného systému Windows určený na všeobecné používanie ako operačný systém umožnil vykonanie všetkých aplikácií Windows navrhnutých počas posledných desiatich rokov. To sa nedá uskutočniť pri verzii uloženej článkom 6, a to ani v prípade, ak by spotrebiteľia vnímali túto verziu ako operačný systém pre PC klientov všeobecného použitia.

356 Nakoniec Microsoft dodáva, rovnako vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004, že Komisia zdanlivo zdieľa jeho stanovisko o nenapraviteľnej povahe udávanej ujmy, keďže podľa Komisie „rozdelené verzie Windows [nebude] možné získať naspäť od používateľov“. Komisia však tvrdí, že ostatné zložky ujmy by neboli nezvratné, keďže „Microsoft bude môcť použiť internet pre distribúciu [Windows Media Player] každému zákazníkovi, ktorý si kúpil [verziu uloženú článkom 6]“. Táto hypotetická možnosť však nie je skutkovo správna. Nezohľadňuje tých používateľov verzie uloženej článkom 6, ktorí nemajú internetové pripojenie. Na strane druhej, Microsoft nesťahuje a neinštaluje žiadny softvérový kód na PC klientoch používateľov bez získania ich predchádzajúceho súhlasu. Verzie uložené článkom 6 zostanú u zákazníkov počas dlhšej, možno neurčitej, doby. Microsoft dodáva, že ak sa predpokladá, že Komisia má pravdu v tom, že niektorí zákazníci uprednostnia verziu uloženú článkom 6, je takisto potrebné uznať, že niektorí zákazníci nedajú súhlas Microsoftu na obnovenie multimediálnej funkcionality vo svojom operačnom systéme.

357 Exor podporuje stanovisko Microsoftu o existencii vážnej a nenapraviteľnej ujmy. Podľa Exoru utrpená ujma nezávisí od rozhodnutí tretích osôb, t. j. rozhodnutia spotrebiteľov kúpiť si verziu uloženú článkom 6, ani od „nedostatku úsilia“ na strane Microsoftu. Verzia uložená článkom 6 by nevyhnutne bola menejcenným výrobkom, keďže zrušenie jedného prvku operačného systému Windows by viedlo k nefunkčnosťam iných prvkov, ktoré používajú zrušený kód pre poskytovanie multimediálnej funkcionality. Okrem toho, aj keby bolo technicky možné kompletne reštrukturovať Windows pre odstránenie týchto interdependencií, z nej vyplývajúce

zvýšenie účinnosti by bolo celkom stratené. Rozhodnutie ukladá Microsoftu povinnosť vyvinúť úplne odlišnú verziu Windows. Preto nepostačuje jednoduchá dodatočná inštalácia multimediálnej funkcionality, keďže prvky, ktoré boli zmenené, aby nepoužívali túto funkcionality, tak dodatočne nebudú spôsobilé urobiť.

c) O zvažovaní záujmov

358 Microsoft usudzuje, že výsledok zvažovania prítomných záujmov je výrazne v prospech nariadenia odkladu vykonateľnosti článku 6 písm. a) Rozhodnutia. Microsoft tvrdí po prvé, že nie je potrebný okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia, po druhé, že tento výkon by spôsobil Microsoftu a tretím osobám vážne ujmy a po tretie, že pri zvažovaní záujmov je potrebné zohľadniť záväzky Spoločenstva z medzinárodných zmlúv.

1) O nepotrebnosti okamžitého výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia

359 Microsoft predovšetkým tvrdí, že záujem Spoločenstva na uložení účinnej nápravy nevyžaduje okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia. Uložené opatrenie na nápravu smeruje výslovne k zbaveniu Microsoftu údajnej rozhodujúcej konkurenčnej výhody multimediálnej funkcionality Windows, konkrétne skutočnosti, že je veľmi rozšírená, keďže je zabudovaná do najvýznamnejšieho operačného systému pre PC klientov. Podľa Microsoftu však viacero skutočností dokazuje, že obavy Komisie z veľkého rozšírenia multimediálnej funkcionality Windows nie sú odôvodnené.

- 360 Po prvé integrácia multimediálnej funkcionality do Windows nijako nebráni spotrebiteľom v používaní jedného alebo viacerých multimediálnych prehrávačov tretích podnikov spolu s Windows, ba naopak, uľahčuje vývoj multimediálnych prehrávačov, keďže tieto sa v určitej miere opierajú o túto funkcionality.
- 361 Po druhé dodávatelia multimediálnych prehrávačov tretích podnikov majú možnosť široko distribuovať svoje produkty najmä prostredníctvom dohôd s výrobcami hardvéru alebo stiahnutia z internetu.
- 362 Po tretie dodávatelia multimediálnych prehrávačov tretích podnikov majú na základe amerického zmluvy možnosť uzatvárať výlučné dohody s výrobcami hardvéru, aby sa konečnému používateľovi ponúkla výlučne multimediálna funkcionality dodávaná v ich výrobkoch.
- 363 Po štvrté dodávatelia multimediálnych prehrávačov tretích podnikov majú možnosť navrhnúť svoje výrobky tak, aby mohli čítať súbory vo formátoch Windows Media.
- 364 Po piate aj samotná Komisia zdôraznila, že pre spotrebiteľov je ľahké stiahnuť si multimediálne prehrávače na ich PC klientov. Okrem toho Komisia neprisúdila žiadny význam výraznému rozšíreniu multimediálnej funkcionality Windows v rámci skúmania možnosti, že v dôsledku koncentrácie AOL/Time Warner sa multimediálny prehrávač AOL mohol veľmi rýchlo stať najrozšírenejším multimediálnym prehrávačom na svete (pozri bod 329 vyššie).

365 Microsoft ďalej tvrdí, že stanovisko Komisie a uložené opatrenie na nápravu sa zakladajú na príliš špekulatívnej úvahe o tom, že výrazné rozšírenie multimediálnej funkcionality Windows prinúti dodávateľov obsahov k výlučnému používaniu formátov Windows Media, čo vylúči z trhu všetky multimediálne prehrávače tretích podnikov. Nič neodôvodňuje špekulácie Komisie o tom, že akékoľvek omeškanie s výkonom článku 6 písm. a) Rozhodnutia spôsobí „prikláňanie sa“ trhu v prospech Windows Media Player, čo vylúči akúkoľvek hospodársku súťaž.

366 Preto po prvé zabudovanie multimediálnej funkcionality do Windows nijak nebránilo uvedeniu multimediálnych prehrávačov tretích podnikov, čomu nasvedčuje aj príklad iTunes. Okrem toho Microsoft predkladá údaje preukazujúce, že od apríla 2003 do apríla 2004 sa síce zvýšilo používanie Windows Media Player, ale RealPlayer a QuickTime si udržali počet svojich používateľov.

367 Po druhé neexistuje žiadny dôkaz „prikláňania sa“ dodávateľov obsahov k formátom Windows Media.

368 Po tretie fakty vyvracajú teóriu, v zmysle ktorej odstránenie kódu Windows Media Player je potrebné, keďže výrobcovia hardvéru nie sú naklonení predinštalovaniu multimediálnych prehrávačov tretích podnikov, ak nemajú povolenie na distribúciu Windows bez multimediálnej funkcionality (odôvodnenie č. 851 Rozhodnutia).

369 Po štvrté vo svojom vyjadrení z 21. júla 2004 Komisia po prvýkrát tvrdila, že „už aj 5 % podiel PC vybavených výlučne konkurenčným multimediálnym prehrávačom by motivovalo tvorcov softvéru k vytváraniu aplikácií aj pre tento prehrávač“. Toto

tvrdenie je mylné, a potvrdzuje, že cieľom Komisie je fragmentácia Windows, pričom zvýšenie možnosti voľby spotrebiteľa je v rozpore s cieľmi Komisie.

370 Po piate vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft napáda tvrdenie Komisie o tom, že okamžitý výkon opatrenia na nápravu je potrebný pre „umožnenie voľby spotrebiteľa“.

371 Po šieste Microsoft — takisto vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 — odhaduje, že multimediálne prehrávače tretích podnikov sa naďalej distribuujú vo veľkých množstvách a že veľká časť obsahov sa naďalej rozširuje vo formátoch odlišných od formátov Microsoftu.

372 Po siedme vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania Microsoft dodáva, že výkon opatrenia na nápravu podľa článku 6 písm. a) Rozhodnutia v segmente „konečný používateľ“ a v linke „výrobcovia hardvéru“ nijako nerieši problémy, ktoré tvoria základ Rozhodnutia. Predovšetkým je ťažké pochopiť, aké výhody by mohol mať „konečný používateľ“ zo získania verzie uloženej článkom 6 namiesto kompletnej verzie Windows, keďže obe sa budú ponúkať za rovnakú cenu. Ďalej Komisia neskúmala mieru, v akej výrobcovia hardvéru budú ochotní uzatvárať výlučné dohody pre PC klientov, ktoré distribuujú v EHP.

2) O ujmách vznikajúcich v dôsledku okamžitého výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia

373 Microsoft usudzuje, že z okamžitého výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia by vznikli reálne a výrazné ujmy, keďže tento výkon by nedovolil Microsoftu zachovať

svoj zabehnutý a účinný obchodný model, ako to preukázal vo svojich tvrdeniach o naliehavosti. Okrem toho Microsoft podporovaný CompTIA, ACT, Mamut a TeamSystem, DMDsecure.com a i. a Exorom o tejto otázke tvrdí, že je potrebné zohľadniť záujmy výrobcov softvéru a tvorcov internetových stránok, ktorých činnosť je závislá na uniformnej platforme Windows.

374 Po prvé aplikácie internetových stránok navrhnutých na základe multimediálnej funkcionality Windows by nefungovali správne s verziou uloženou článkom 6.

375 Po druhé okamžitý výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by mal dopad na internetové stránky vyvíjané v súčasnosti a v budúcnosti, a týmto vážnym a nenapraviteľným ujmám sa nedá vyhnúť inštaláciou multimediálnych prehrávačov tretích podnikov.

376 Po tretie vo svojom vyjadrení z 19. augusta 2004 Microsoft napáda tvrdenia Komisie o tom, že na strane jednej výrobcovia softvéru, ktorí vyvíjajú aplikácie opierajúce sa o funkcionality Windows, môžu „využiť“ „možnosť ‚redistribúcie prehrávača zabudovaného do ich aplikácie prostredníctvom svojej [internetovej] stránky“ a na strane druhej „v softvérovom priemysle je bežné, že tvorcovia vypracúvajú svoje aplikácie tak, aby sa mohli inteligentne prispôsobiť prípadnému nedostatku (aktualizovaného) multimediálneho prehrávača“, a preto „náklady týchto zmien aplikácií... by mali byť... zanedbateľné, alebo aspoň by nemali prekročiť náklady obvyčajne vynaložené v prípadoch, keď Microsoft dodá novú verziu (alebo aktualizáciu) Windows“. V praxi by ale postup obnovenia multimediálnej funkcionality vo verzii uloženej článkom 6 bol rovnako zložitý a nákladný tak pre tretie osoby, ako aj pre Microsoft.

- 377 Po štvrté Microsoft dodáva, že pri skúmaní rôznych záujmov dotknutých v tomto prípade je potrebné nezabúdať na dôraz, ktorý sa v konaní pred District Court, vedúcom k schváleniu amerického zmiernu, kládol na záujmy výrobcov softvéru a na nevýhody vyplývajúce z fragmentácie Windows.

3) O záväzkoch Spoločenstva vyplývajúcich z TRIPS

- 378 Microsoft si nakoniec želá, aby Súdny dvor zohľadnil záväzky, ktoré Spoločenstvu vyplývajú z TRIPS.

2. Tvrdenia Komisie a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jej návrhy

a) O *fumus boni iuris*

- 379 Komisia, ktorú v tejto otázke podporoval CCIA pred späťvzatím svojho návrhu, usudzuje, že tvrdenie Microsoftu je na prvý pohľad nedôvodné a musí sa zamietnuť.

- 380 Komisia tvrdí, že jej závery o viazanom predaji sa zakladajú na uznávaných právnych a ekonomických teóriách a zneužívanie viazaného predaja má všetky znaky definované judikatúrou v oblasti viazaného predaja (odôvodnenia č. 794 a nasl. Rozhodnutia). Microsoft neuvádza žiadny nárast technologickej účinnosti, ktorého predpokladom by bola „integrácia“ Windows Media Player do Windows (odôvodnenia č. 962 až 969 Rozhodnutia).

381 Po prvé, čo sa týka vylučujúceho účinku na trhu, Komisia predovšetkým nechápe, ako môže odlišnosť od určitých predchádzajúcich vecí uvádzaných Microsoftom podporovať tvrdenie Microsoftu, že v tomto prípade Komisia použila novú teóriu. Skutočnosť, že vylučujúci účinok sa preukazoval v takom prípade, kde sa obyčajne prezumuje, neznamená použitie novej právnej teórie. Komisia pripúšťa, že Rozhodnutie na rozdiel od rozhodnutí prijatých v určitých predchádzajúcich veciach (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 1991, Hilti/Komisia, T-30/89, Zb. s. II-1439, potvrdený rozsudkom Súdneho dvora z 2. marca 1994, Hilti/Komisia, C-53/92 P, Zb. s. I-667, a rozsudok Tetra Pak/Komisia, už citovaný v bode 126 vyššie, potvrdený rozsudkom Súdneho dvora zo 14. novembra 1996, Tetra Pak/Komisia, C-333/94 P, Zb. s. I-5951), neprijíma záver o existencii vylučujúceho účinku na trhu *per se* (odôvodnenia č. 841 a nasl.), ale zohľadňuje osobitné okolnosti prípadu, t. j. skutočnosť, že multimedialne prehrávače je možné stiahnuť z internetu, a to niekedy zadarmo.

382 Dôkazné prostriedky v rámci tejto otázky preukazujú predovšetkým to, že žiadny iný výrobca multimedialných prehrávačov sa nemôže vyrovnáť všadeprítomnosti Windows Media Player, čo je dôsledkom jeho spojenia s Windows, a že táto situácia je spôsobilá mať nezanedbateľný vplyv na zodpovedajúcich výrobcov softvéru a obsahov. Pokles dostupných aplikácií a obsahov pre multimedialne prehrávače iných výrobcov v dôsledku viazaného predaja v konečnom dôsledku škodí spotrebiteľom, keďže obmedzuje inováciu týchto výrobkov, čo predstavuje ich vnútornú hodnotu. Microsoft pritom neuviedol žiadne objektívne odôvodnenie tejto praktiky.

383 Okrem toho tvrdenie Microsoftu, že zistenia Komisie o vylúčení hospodárskej súťaže sa zakladajú na dohadoch, je z právneho pohľadu nesprávne. Odôvodnenia č. 879 až 896 Rozhodnutia obsahujú jasný popis dopadu viazaného predaja na dodávateľov obsahu a nezávislých výrobcov softvéru. Z Rozhodnutia podľa Komisie vyplýva, že používanie Windows Media Player sa rozširuje, pričom používatelia aj podľa Microsoftu považujú iné multimedialne prehrávače za kvalitnejšie (odôvodnenia č. 948 až 951). Okrem toho judikatúra nezaväzuje Komisiu na preukázanie toho, že

boli vylúčené všetky konkurenčné multimedialne prehrávače (rozsudky Súdu prvého stupňa z 30. septembra 2003, Michelin/Komisia, T-203/01, Zb. s. II-4071, bod 239, z 23. októbra 2003, Van den Bergh Foods/Komisia, T-65/98, Zb. s. II-4653, body 149 a 160 a zo 17. decembra 2003, British Airways/Komisia, T-219/99, Zb. s. II-5917, bod 293).

- 384 Po druhé, čo sa týka existencie osobitných výrobkov, Komisia tvrdí, že Súdny dvor a Súd prvého stupňa rozhodli, že existencia nezávislých výrobcov špecializovaných na výrobu viazaného výrobku už je znakom existencie osobitného dopytu spotrebiteľov, a tým pádom osobitného trhu pre viazaný výrobok. Tento prístup je v súlade aj s americkou judikatúrou.
- 385 Po tretie tvrdenia Microsoftu smerujúce k preukázaniu toho, že na spotrebiteľov nebol vyvíjaný nátlak, boli podľa Komisie vyvrátené už v Rozhodnutí.
- 386 Komisia nakoniec odmieta tvrdenia Microsoftu, pokiaľ ide o jeho dva ďalšie žalobné dôvody. Po prvé, čo sa týka zmienky Microsoftu o záväzkoch Spoločenstva vyplývajúcich z TRIPS, Komisia odkazuje na svoje úvahy v rámci opatrenia na nápravu stanoveného v článku 5 písm. a) Rozhodnutia (pozri bod 195 vyššie). Po druhé podľa Komisie je opatrenie na nápravu stanovené v článku 6 písm. a) Rozhodnutia primerané, keďže jednak Microsoftu zostane právo ponúknuť verziu Windows spojenú s Windows Media Player, jednak, aj keby si niektorí zákazníci vybrali verziu uloženú článkom 6, stále budú mať možnosť doplniť tento výrobok o Windows Media Player, ak si to budú želať.

b) O naliehavosti

387 Komisia, ktorú v tomto bode podporuje RealNetworks a SIIA, ako aj CCIA pred späťvzatím svojho návrhu, usudzuje, že Microsoft nepreukázal existenciu vážnej a nenapraviteľnej ujmy, ktorú by mu spôsobil okamžitý výkon Rozhodnutia.

c) O zvažení záujmov

388 Komisia usudzuje, že výsledok zvaženia záujmov poukazuje v prospech zamietnutia návrhu Microsoftu, najmä s ohľadom na verejný záujem aspoň na zachovaní efektívnej hospodárskej súťaže. Trh multimediálnych prehrávačov sa blíži k bodu, v ktorom by sa mohol začať prehýnať. Komisiu v tomto názore podporuje RealNetworks a SIIA. Komisia v tomto ohľade dodáva, že okamžitý výkon opatrenia na nápravu nemôže zásadne zmeniť postavenie Microsoftu na trhu multimediálnych prehrávačov, ale umožňuje iba vyvážiť hospodársku súťaž na tomto trhu a zachovať tak *status quo* v štruktúre tohto trhu. Iba okamžitý výkon opatrenia na nápravu môže zachovať možnosť voľby spotrebiteľov a umožniť im mať výhody z inovácie služieb digitálnych multimédií.

389 Čo sa týka rizika ujmy spôsobenej tretím osobám, Komisia napáda argumenty založené na tvrdeniach, ktoré by prípadne mohli uplatniť niektorí výrobcovia softvéru, niektorí tvorcovia internetových stránok alebo dodávatelia obsahu. Komisia takisto považuje za minimálne riziko nepriameho spôsobenia ujmy infromatickému priemyslu vo všeobecnosti.

B — Posúdenie sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach

1. O *fumus boni iuris*

- 390 Podľa článku 2 písm. b) Rozhodnutia sa Microsoftu vytýka porušenie článku 82 ES tým, že „podmienil dodanie operačného systému Windows pre PC klientov súčasným nadobudnutím Windows Media Player v období od mája 1999 do dňa oznámenia [Rozhodnutia]“. Na nápravu tejto situácie článok 4 Rozhodnutia ukladá Microsoftu povinnosť ukončiť toto porušenie v súlade s ustanovením článku 6 Rozhodnutia. Článok 6 písm. a) Rozhodnutia ukladá Microsoftu povinnosť uviesť na trh „plne funkčnú verziu svojho operačného systému Windows pre PC klientov, ktorá nebude obsahovať Windows Media Player“. Rozhodnutie však spresňuje, že „Microsoft bude naďalej mať právo ponúkať svoj operačný systém Windows pre PC klientov so zabudovaným Windows Media Player“.
- 391 Na podporu svojho záveru, že podmienka o *fumus boni iuris* je splnená, Microsoft uvádza rad tvrdení, ktoré v podstate pozostávajú z piatich vetiev. Microsoft po prvé tvrdí, že Komisia použila v Rozhodnutí špekulatívnu teóriu, ktorá nemá žiadny základ, po druhé, že Komisia mala brať väčší ohľad na výhody vyplývajúce z architekturnálneho konceptu operačného systému Windows, po tretie, že Rozhodnutie nepreukazuje porušenie článku 82 ES, po štvrté, že Rozhodnutie neberie dostatočný ohľad na záväzky Spoločenstva vyplývajúce z TRIPS a po piate, že opatrenie na nápravu uložené v Rozhodnutí je neprimerané.
- 392 S ohľadom na argumentáciu, ktorú Microsoft uvádza v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia, štvrtá a piata vetva tejto argumentácie sa nemôže považovať za dostatočne závažnú pre splnenie podmienky *fumus boni iuris*.

- 393 Vetvu o neprimeranosti opatrenia na nápravu Microsoft predstavil vo svojom návrhu mimoriadne stručne. Microsoft v tomto ohľade iba uviedol, že „opatrenie na nápravu uložené Rozhodnutím [je] neprimerané“. Microsoft najmä nevysvetľuje, v čom má Súd prvého stupňa vidieť údajnú neprimeranosť opatrenia uloženého článkom 6 písm. a) Rozhodnutia. Čo sa týka vetvy o porušení TRIPS, táto nebola dostatočne rozpracovaná na to, aby sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach mohol zaujať dôvodné stanovisko. Na jednej strane sa totiž Microsoft obmedzil na tvrdenie v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, že „Rozhodnutie neberie dostatočný ohľad na záväzky Európskeho spoločenstva vyplývajúce z [TRIPS]“. Na druhej strane o odkaze na argumentáciu rozvinutú v prílohe T.9 bolo rozhodnuté, že nevyhovuje použiteľným pravidlám o forme (pozri bod 88 vyššie).
- 394 Sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach však usudzuje, že ostatné tvrdenia Microsoftu vnášajú zložité otázky, na vyriešenie ktorých je príslušný Súd prvého stupňa v konaní vo veci samej, pričom tieto tvrdenia sa nemôžu považovať za na prvý pohľad nedôvodné v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia.
- 395 Po prvé v tejto veci vzniká zložitá otázka o prvej vetve argumentácie Microsoftu, ktorá sa v podstate zakladá na nezákonnom použití novej teórie v oblasti viazaného predaja Komisiou.
- 396 Prostredníctvom tejto argumentácie Microsoft v podstate vytýka Komisii, že usúdila, že trh multimedialných prehrávačov sa „prikloní“ v jeho prospech bez toho, že by sa pokúsila zladíť túto teóriu s trhovou realitou. Microsoft najmä uvádza skutočnosť, že jednak je pre používateľov PC klientov fungujúcich s Windows jednoduché použiť viacero multimedialných prehrávačov používajúcich rôzne formáty, jednak, že dodávatelia obsahov používajú rôzne formáty. Rozhodnutie sa v tomto ohľade opiera iba o predpoklady.

397 S cieľom zistiť, že predaj Windows Media Player spolu s Windows predstavoval viazaný predaj zakázaný článkom 82 ES, Komisia po prvé usúdila, že Microsoft má dominantné postavenie na trhu operačných systémov pre PC klientov (bod 799), čo Microsoft nepopiera. Po druhé Komisia usúdila, že multimediálne prehrávače umožňujúce neprerušené čítanie a operačné systémy pre PC klientov sú odlišné tovary (odôvodnenia č. 800 až 825). Po tretie Komisia usúdila, že Microsoft neumožňuje svojim zákazníkom zaobstarať si Windows bez Windows Media Player (odôvodnenia č. 826 až 834). Po štvrté Komisia skúmala existenciu účinkov vylúčenia na trhu. V tomto ohľade z odôvodnenia č. 841 Rozhodnutia vyplýva, že Komisia dala nasledujúcu odpoveď na tvrdenia Microsoftu o tom, že praktika vytýkaná Komisiou nemala takéto účinky: „V súvislosti s viazaným predajom prehrávača [Windows Media Player] skutočne existujú okolnosti odôvodňujúce pozornejšie skúmanie účinkov tejto praktiky na hospodársku súťaž. Kým v klasických prípadoch viazaného predaja je podľa Komisie a sudcu Spoločenstva spoločný predaj osobitného výrobku znakom vylučujúceho účinku tejto praktiky voči konkurenčným predajcom, v danom prípade sa nedá poprieť, že užívatelia si môžu — a aj tak robia — cez internet zadovážiť iné multimediálne prehrávače, niekedy zadarmo. Existujú teda pádne dôvody na to, aby sa bez dodatočného skúmania neprijalo tvrdenie, že viazaný predaj Windows Media Player predstavuje konanie svojou povahou spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž“. Komisia preto so zreteľom na osobitosti predmetného trhu uznala špecifickosť tohto prípadu s ohľadom na svoju predchádzajúcu prax a s ohľadom na to, ako sa rozhodla uplatniť zásady vyvinuté judikatúrou Spoločenstva v oblasti viazaného predaja.

398 Z tohto dôvodu môže argumentácia Microsoftu viesť k jednej alebo viacerým dôležitým a zásadným otázkam, ktoré môžu ovplyvniť zákonnosť posúdenia Komisiou. V tomto ohľade z ustálenej judikatúry vyplýva, že pojem zneužitia dominantného postavenia je objektívny pojem označujúci konanie podniku s dominantným postavením, ktoré svojou povahou ovplyvňuje štruktúru trhu, na ktorom už je oslabená hospodárska súťaž práve v dôsledku prítomnosti predmetného podniku, čoho dôsledkom môže byť prekážka zachovania ešte existujúcej miery hospodárskej súťaže na trhu, alebo jeho rozvoj z dôvodu použitia iných prostriedkov, než ktoré riadia normálnu súťaž tovarov alebo služieb na základe

plnění ekonomických subjektov (rozsudok Súdneho dvora z 13. februára 1979, Hoffmann-La Roche/Komisia, 85/76, Zb. s. 461, bod 91; rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. októbra 1999, Irish Sugar/Komisia, T-228/97, Zb. s. II-2969, bod 111).

399 V tomto prípade však Komisia usúdila, že nepriaznivý vplyv viazaného predaja na hospodársku súťaž by bol výsledkom „nepriamych sieťových efektov“. Tieto efekty spočívajú v skutočnosti, že prítomnosť Windows Media Player vo všetkých operačných systémoch Windows nabáda dodávateľov obsahov a výrobcov aplikácií, aby navrhovali svoje výrobky na základe Windows Media Player (odôvodnenie č. 842). Na účely dokazovania sa Komisia do veľkej miery opiera o súčasné alebo minulé skutočnosti v rámci motivácie dodávateľov obsahov a výrobcov aplikácií (odôvodnenia č. 879 až 896). Ako však vyplýva najmä z odôvodnení č. 842 až 984 Rozhodnutia, tieto skutočnosti podporujú analýzu aspoň sčasti zameranú do budúcnosti pri posudzovaní rizík, ktoré sankcionovaná praktika predstavuje pre hospodársku súťaž.

400 Samozrejme, ako poznamenala Komisia, pre dokázanie porušenia článku 82 ES postačuje preukázať, že zneužitie zo strany podniku s dominantným postavením smeruje k obmedzeniu hospodárskej súťaže, alebo, inými slovami, že jeho konanie má takúto povahu, alebo je spôsobilé mať takýto účinok (rozsudky Michelin/Komisia, už citovaný v bode 383 vyššie, bod 239, a British Airways/Komisia, už citovaný v bode 383 vyššie, bod 293). V tomto prípade však vzniká zložitá otázka, či sa Komisia môže — a ak áno, za akých podmienok — opierať o pravdepodobné „preklopenie sa“ trhu pre potreby sankcionovania viazaného predaja zo strany dominantného podniku, ak toto konanie svojou povahou prípadne nie je spôsobilé obmedziť hospodársku súťaž.

401 Po druhé dôležitá otázka sa vynára v rámci skúmania argumentácie Microsoftu, v zmysle ktorej Komisia mala brať väčší ohľad na pozitívne účinky „architekturného konceptu“ operačného systému Windows. Táto otázka by mohla v rámci konania vo veci samej priviesť Súd prvého stupňa ku skúmaniu podmienok, za ktorých sa dá na základe objektívneho odôvodnenia prijať záver, že viazaný predaj

s negatívnymi účinkami na hospodársku súťaž nie zakázaný článkom 82 ES. Zodpovedanie tejto citlivej otázky na prvý pohľad odôvodňuje potrebu skúmať, či prípadné pozitívne účinky narastajúcej štandardizácie určitých výrobkov môžu predstavovať objektívne odôvodnenie, alebo či, ako to tvrdí Komisia, sa pozitívne účinky štandardizácie môžu uznať iba vtedy, ak sú výsledkom súťažného procesu alebo rozhodnutí orgánov pre normalizáciu.

402 Po tretie okrem zásadných otázok, ktoré sa vynárajú pri skúmaní týchto dvoch vetiev, Microsoft napáda skutkové predpoklady, na ktorých sa zakladá analýza Komisie. Tvrdí najmä, že v súvislosti s prvou vetvou jeho argumentácie analýze Komisie o existencii „nepriamych sieťových efektov“ odporuje skutočnosť, že dodávatelia obsahov naďalej používajú viacero formátov. V tomto ohľade je potrebné skonštatovať, že Komisia nepopierala, že aspoň do určitej miery to tak je. Je však úlohou Súdu prvého stupňa, aby sa v rámci konania vo veci samej vyslovil o týchto skutkových otázkach a o záveroch, ktoré z nich sa majú prípadne vyvodiť v súvislosti so správnosťou analýzy Komisie.

403 Po štvrté argumentácia Microsoftu, v zmysle ktorej „Windows a jeho multimediálna funkcionálna“ nepredstavujú dva odlišné tovary pre účely aplikácie článku 82 ES v oblasti viazaného predaja, sa nedá v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia považovať za na prvý pohľad nedôvodnú, najmä s ohľadom na skutočnosť, že Microsoft a iní výrobcovia už niekoľko rokov zabudovávajú určité multimediálne funkcionality do svojich operačných systémov pre PC klientov.

404 Tri prvé vetvy tvrdení Microsoftu teda kladú niekoľko dôležitých otázok, najmä o zložitom ekonomickom hodnotení, na ktoré odkazujú v súvislosti so skutkovým stavom, ako aj v rámci právneho posúdenia. Sudca rozhodujúci o predbežných

opatreniach usudzuje, že tvrdenia Microsoftu sa nedajú v rámci konania o nariadení predbežného opatrenia považovať na prvý pohľad za nedôvodné, a preto je splnená podmienka o *fumus boni iuris*.

2. O naliehavosti

405 Microsoft tvrdí, že výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia spôsobí nezvratnú ujmu na hodnote platformy Windows, z čoho mu vzniknú dva druhy vážnej a nenapraviteľnej ujmy. Tieto dve ujmy je potrebné posúdiť oddelene.

a) O údajnej ujme na „základnom architekturnom koncepte“ operačného systému Windows

406 Článok 6 písm. a) Rozhodnutia ukladá Microsoftu povinnosť navrhnúť a uviesť na trh výrobok, ktorý v súčasnosti neuvádza na trh a o ktorom tvrdí, že je nezlučiteľný so zásadným prvkom jeho obchodnej politiky. Microsoft konkrétne tvrdí, že článok 6 písm. a) Rozhodnutia spôsobí ujmu na „základnom architekturnom koncepte“ operačného systému Windows. V podstate sa Microsoft odvoláva aj na ujmu na jeho obchodnej slobode.

407 V tomto ohľade zo spisu vyplýva, že Microsoft už dlhú dobu predáva operačný systém, o ktorom si myslí, že používateľom ponúka obvyklé a neustále rozširované funkcionality, a najmä určité multimediálne funkcionality od roku 1992. Okrem toho zo spisu dostatočne jasne vyplýva, že Microsoft sa snaží aspoň vo všeobecnosti

dosiahnuť to, aby posledná verzia jeho operačného systému Windows pre všeobecné použitie na trhu umožnila fungovanie aplikácií navrhnutých pre predchádzajúce verzie.

408 Je však dôležité zdôrazniť, že výkon Rozhodnutia by uložil Microsoftu povinnosť uviesť na trh operačný systém bez určitých multimediálnych funkcionalít, ktoré považuje za neoddeliteľné časti tohto systému. Rozhodnutie teda spôsobuje ujmu na obchodnej slobode Microsoftu. Okrem toho niektoré aplikácie navrhnuté tak, aby fungovali spolu s celkom tvoreným Windows a Windows Media Player, by nemuseli uspokojivo fungovať vo verzii uloženej článkom 6, minimálne v prípade, ak táto verzia nebude obsahovať žiadny multimediálny prehrávač.

409 V tomto ohľade sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach pripomína, že podľa zásady slobodného výkonu podnikateľskej činnosti, ktorá v zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora (rozsudky Súdneho dvora z 13. decembra 1979, Hauer, 44/79, Zb. s. 3727, body 31 až 33 a z 9. septembra 2004, Španielsko a Fínsko/Parlament a Rada, C-184/02 a C-223/02, Zb. s. I-7789, bod 51) patrí medzi základné zásady práva Spoločenstva, podniky vykonávajúce činnosť na území Spoločenstva majú v zásade slobodu určiť si obchodnú politiku, ako uznajú za vhodné. Z toho najmä vyplýva, že každý podnik sa môže v zásade slobodne rozhodnúť o povahe a vlastnostiach výrobkov, ktoré chce uviesť na trh. Nie každý zásah do obchodnej politiky určitého podniku sa však dá považovať za dôvod vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy pre tento podnik na účely návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Prípadnú vážnu a nenapraviteľnú povahu zásahu do obchodnej politiky určitého podniku je vždy potrebné posudzovať s ohľadom na okolnosti každého prípadu (pozri bod 292 vyššie).

410 V okolnostiach tohto prípadu je nutné prijať záver, že zásah do obchodnej slobody Microsoftu skúmaný sám osebe, nezávisle od jeho konkrétnych dopadov na trhu, sa nedá považovať za nezvratný. Ak sa odhládne od dôsledkov, ktoré by Rozhodnutie

mohlo spôsobiť na trhu pred prípadným zrušením Rozhodnutia, potom sa nezdá, že by Microsoft v prípade úspechu v konaní vo veci samej nemal možnosť znovu použiť svoj „základný architekturný koncept“ vo všetkých výrobkoch, ktoré uvedie na trh po zrušení Rozhodnutia. Preto v tomto prípade, aj keby Microsoft dokázal, že samotný zásah do jeho obchodnej slobody predstavuje vážnu ujmu, táto ujma sa nezdá byť nenapraviteľnou.

411 Predsa je však potrebné preskúmať, či zásah do slobody obchodu Microsoftu môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu tomuto podniku s ohľadom na konkrétne dopady na trh v období do vyhlásenia rozsudku vo veci samej. V tejto súvislosti je potrebné zohľadniť dôsledky, ktoré by pre Microsoft mohli vyplynúť po prvé z koncepcie verzie uloženej článkom 6, po druhé z uvedenia tejto verzie na trh a po tretie z možnosti, že si ju kúpia zákazníci Microsoftu.

412 Po prvé Microsoft na pojednávaní tvrdil, že aj keby sa verzia uložená článkom 6 nepredávala vo veľkých množstvách, bola by spôsobená ujma na jeho „koncepte“, najmä vzhľadom na „zbytočnú námahu“, ktorú by predstavovalo navrhnutie verzie uloženej článkom 6.

413 Aj keď Microsoft poukazuje na potrebu navrhnutia verzie uloženej článkom 6, nespresňuje dostatočne nevýhody, ktoré by vyplývali z tejto povinnosti. Na dôvažok je okrem toho odôvodnené sa domnievať, že ujma, ktorú by Microsoft z tohto dôvodu utrpel, by pozostávala v podstate z nákladov na vývoj. Takáto ujma však, pokiaľ nie je dokázaný opak, predstavuje peňažnú ujmu, ktorá sa okrem prípadu výnimočných okolností, ktoré v tomto prípade nenastali, nemôže považovať za

nenapraviteľnú ujmu (uznesenie predsedu Súdneho dvora z 18. októbra 1991, Abertal a i./Komisia, C-213/91 R, Zb. s. I-5109, bod 24; uznesenie predsedu Súdu prvého stupňa z 28. mája 2001, Poste Italiane/Komisia, T-53/01 R, Zb. s. II-1479, bod 119).

- 414 Po druhé, ak sa má argumentácia Microsoftu chápať v tom zmysle, že by Microsoft utrpel ujmu zo samotnej skutočnosti, že by musel uviesť na trh verziu uloženú článkom 6 nezávisle od skutočného predaja tejto verzie, Microsoft nespresnil dostatočne povahu, vážnosť a nenapraviteľnosť týchto údajných nevýhod. Ak sa má argumentácia Microsoftu chápať v tom zmysle, že by sa spôsobila ujma na jeho dobrej povesti, táto ujma sa bude skúmať spolu s druhou zložkou ujmy, ktorú udáva (pozri body 442 až 475 nižšie).
- 415 Na pojednávaní však Microsoft dodal, že aj keby nebol dopyt pre verziu uloženú článkom 6, vznikla by určitá neistota na strane tretích osôb, predovšetkým dodávateľov obsahov. Títo by totiž nepoznali počet predaných verzií uložených článkom 6. To by podľa Microsoftu znížilo atraktivitu Windows.
- 416 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že naliehavosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia sa musí hodnotiť vo vzťahu k potrebe predbežného rozhodnutia na účely zabezpečenia toho, aby účastník navrhujúci nariadenie predbežného opatrenia neutrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu (pozri judikatúru už citovanú v bode 240 vyššie). Preto v rozsahu, v akom neistota uvádzaná Microsoftom môže spôsobiť ujmu tretím osobám, sa nemôže zohľadniť pre účely podmienky naliehavosti (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora zo 6. mája 1988, Zväz pestovateľov cedrátu na Cypre/Komisia, 112/88 R, Zb. s. 2597, bod 20). Je však potrebné preskúmať tvrdenia Microsoftu o tom, že neistota tretích osôb by následne viedla k zníženiu atraktivity jeho platformy.

- 417 Microsoft predovšetkým nepredkladá upresnenia ani dôkazné prostriedky, ktoré by umožnili posúdiť presnú povahu, vážnosť, a nenapraviteľnosť zníženia atraktivity Windows v dôsledku tejto údajnej neistoty. Aj keby sa konkrétne predpokladalo, že zníženie atraktivity uvádzané Microsoftom znamená, že niektoré tretie osoby „závislé od stability Windows“ by sa v dôsledku uvedenia verzie uloženej článkom 6 na trhu mohli rozhodnúť v budúcnosti nenavrhopvať svoje výrobky pre túto platformu, Microsoft nepredkladá dostatok dôkazov pre preukázanie toho, že ekonomické subjekty by sa mohli takto rozhodnúť vo významnom rozsahu.
- 418 K tomuto bodu sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach navyše uvádza, že žiaden z vedľajších účastníkov konania podporujúcich návrhy Microsoftu netvrdil, že by z dôvodu výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia mohli prestať navrhovať produkty pre platformu Windows. Títo účastníci konania skutočne uviedli, že z dôvodu výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia im hrozí vznik ujmy, najmä preto, lebo sa budú musieť rozhodnúť, či sa prispôbia neistote na trhu. Naopak, možnosť, že by sa rozhodli neprispôbiť svoje produkty verzii uloženej článkom 6, je v tomto štádiu iba hypotetická. Na strane druhej, aj keby sa v právnom zmysle dostatočne dokázala pravdepodobnosť toho, že tieto ekonomické subjekty si neprispôbia svoje produkty verzii uloženej článkom 6, to ešte nedokazuje, ako zdôrazňuje Komisia, že by tým pádom prestali navrhovať produkty pre verziu Windows obsahujúcu Windows Media Player. V skutočnosti žiaden z vedľajších účastníkov konania netvrdil, že v dôsledku Rozhodnutia by mohli byť nútení navrhovať produkty pre iný operačný systém. Nie je preto preukázané, že pokles atraktivity Windows, hoci iba v prípade týchto vedľajších účastníkov konania, by mohol byť v praxi pre Microsoft významný.
- 419 Nakoniec Microsoft nikdy konkrétne nepreukázal, že neistota v súvislosti s uniformitou platformy Windows by spôsobila pokles atraktivity pri konečných spotrebiteľoch alebo pri jeho zákazníkoch.

- 420 Po tretie je potrebné skúmať dôsledky spôsobené Microsoftu tým, že by sa verzia uložená článkom 6 predávala vo veľkých množstvách.
- 421 V tomto ohľade je namieste skonštatovať, že účelom opatrenia na nápravu stanoveného v článkoch 4 a 6 písm. a) Rozhodnutia je ukončenie porušovania zisteného Komisiou a netýka sa budúceho vývoja na trhu. Ako poznamenala Komisia na pojednávaní, opatrením na nápravu nie je vylúčená možnosť, že Windows Media Player sa v praxi bude naďalej kupovať spolu s operačným systémom Microsoft z dôvodu jeho vlastných kladov a pôsobením hospodárskej súťaže, ktorá bude podľa Komisie obnovená.
- 422 Okrem toho Microsoft sám vyjadruje vážne pochybnosti o pravdepodobnosti, že verzia uložená článkom 6 by sa predala vo veľkých množstvách.
- 423 V tomto ohľade z odôvodnení č. 69 a 70 Rozhodnutia vyplýva, že operačné systémy pre PC klientov sa predávajú v podstate v dvoch okruhoch distribúcie, t. j. na jednej strane stojí distribúcia konečným spotrebiteľom a na druhej strane distribúcia výrobcom hardvéru, ktorí montujú PC klientov a vo všeobecnosti na nich inštalujú operačný systém.
- 424 Vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania však Microsoft uviedol, že v súvislosti s distribúciou konečným spotrebiteľom „je ťažké pochopiť, aké výhody by mohol mať takýto zákazník zo získania [verzie uloženej článkom 6] namiesto kompletnej verzie Windows, keďže obe sa budú ponúkať za rovnakú cenu“. V tom istom vyjadrení Microsoft spresňuje, že „ťažko si je... predstaviť, že by si zákazník so zdravým rozumom mohol vybrať takúto verziu“.

425 Pokiaľ ide o výrobcov hardvéru, Microsoft uvádza, že „je úplne možné, že tvorca multimediamiálnych prehrávačov sa bude snažiť presvedčiť výrobcu hardvéru prostredníctvom finančnej odmeny, aby si vybral licenciu na verziu [uloženú článkom 6] a spojil ju výlučne s jeho multimediamiálnym prehrávačom“. Microsoft však potom vytýka Komisii, že neskúmala, do akej miery by boli výrobcovia hardvéru naklonení uzavrieť takéto zmluvy. Dodáva, že „skutočnosť, že výrobcovia hardvéru v súčasnosti inštalujú viacero multimediamiálnych prehrávačov zdá sa, že žiadny výrobca multimediamiálnych prehrávačov neodmenil výrobcov hardvéru za odstránenie všetkých viditeľných spôsobov prístupu k Windows Media Player... nasvedčuje tomu, že tvorcovia multimediamiálnych prehrávačov nemajú dostatočný záujem na uzatváraní výlučných odplatných dohôd, aby presvedčili výrobcov hardvéru vybrať si verziu [uloženú článkom 6]“. Na pojednávaní Microsoft síce naďalej predvídal možnosť, že niektorí jeho konkurenti by mohli uzavrieť exkluzívne zmluvy s výrobcami hardvéru, zároveň však opakovane vyjadril svoje pochybnosti o potenciálne výraznej predajnosti verzii uloženej článkom 6.

426 Je preto namieste skonštatovať, že Microsoft vážne pochybuje o tom, že verzia uložena článkom 6 by sa mohla predávať vo významných množstvách.

427 Podľa ustálenej judikatúry však účastník konania, ktorý navrhuje nariadenie predbežného opatrenia, musí dokázať, že nemôže počkať na výsledok konania vo veci samej bez toho, aby utrpel vážnu a nenapraviteľnú ujmu (pozri judikatúru citovanú v bode 240 vyššie). V tomto kontexte postačuje najmä vtedy, ak vznik ujmy závisí od pôsobenia viacerých faktorov, aby bola ujma predvídateľná s dostatočnou mierou pravdepodobnosti (uznesenie Nemecko/Rada, už citované v bode 241 vyššie, body 22 a 34, a uznesenie HFB a i./Komisia, už citované v bode 241 vyššie, bod 67). Žalobca však musí dokázať skutky, na ktorých sa zakladá táto ujma (uznesenie HFB a i./Komisia, už citované v bode 241 vyššie, bod 67).

- 428 Keďže v tomto prípade Microsoft nepredložil dostatok dôkazov pre prijatie opačného záveru, sudca rozhodujúci o predbežnom opatrení nemôže predvídať účinky, ktoré opatrenie na nápravu uložené článkom 6 písm. a) Rozhodnutia vyvolá na trhu. Je preto nutné skonštatovať, že v tomto štádiu konania a s ohľadom na dôkazy, ktoré má sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach k dispozícii, je možnosť predaja verzie uloženej článkom 6 na významnej úrovni vo veľmi veľkej miere hypotetická, s čím, zdá sa, súhlasí aj Microsoft.
- 429 Preto sa nemôže považovať za preukázaný predpoklad, na ktorom sa v tomto prípade zakladá ujma udávaná Microsoftom.
- 430 V každom prípade, aj keby sa predpokladalo, že Microsoft v právnom zmysle dostatočne preukázal pravdepodobnosť predávania verzie uloženej článkom 6 vo významných množstvách, je namieste poznamenať že, ako tvrdí Komisia, Microsoft sa v tomto prípade neodvoláva na nezvratný vývoj na trhu v dôsledku tohto predaja. Microsoft sa po zrušení Rozhodnutia má možnosť vrátiť k predávaniu iba verzie Windows s Windows Media Player, a tým znovu a výlučne použiť to, čo považuje za „základný architekturný koncept“ operačného systému Windows. Nie je preto preukázané, že existujú prekážky toho, aby Microsoft znovu získal postavenie na trhu, ktoré mal pred výkonom opatrenia na nápravu.
- 431 Napriek týmto skutočnostiam Microsoft tvrdí, že utrpí vážnu a nenapraviteľnú ujmu z dvoch odlišných dôvodov.
- 432 Po prvé podľa Microsoftu „nenávratne sa stratia výhody vyplývajúce z uniformity platformy Windows“. Microsoft dodáva, že vzniknutá ujma sa nebude dať napraviť zrušením Rozhodnutia, keďže „inžinieri Microsoftu budú musieť vychádzať zo zásady, že minimálne niektoré kópie Windows distribuované v EHP nebudú

obsahovať multimediálnu funkcionálnu, čo by ich nútilo „rátať s existenciou dvoch verzií po dobu viacerých rokov“.

433 Microsoft však dostatočne nespresňuje, prečo by táto povinnosť zaťažujúca jeho inžinierov, sťažila alebo znemožnila návrat k jeho „základnému architektonickému konceptu“ po prípadnom zrušení Rozhodnutia. Microsoft predovšetkým nevysvetľuje, ako by bol po prípadnom zrušení Rozhodnutia obmedzený v tom, aby znovu a výlučne distribuoval verziu Windows s Windows Media Player.

434 Zdá sa ďalej, že Microsoft nepovažuje ujmu, ktorú udáva, za časovo neobmedzenú, keďže podľa neho by existovala „počas viacerých rokov“.

435 Okrem toho Microsoft nepredložil dostatok dôkazov na to, aby sa dala v právnom zmysle dostatočne preskúmať závažnosť ujmy vzniknutej z dôvodu dodatočného úsilia, ktoré by jeho vývojári museli vynaložiť pri zohľadnení existencie dvoch verzií. Pri nedostatku upresnení v tomto ohľade je okrem toho dôvodné sa domnievať, že toto úsilie by sa prejavilo vo forme dodatočných nákladov, a tým pádom peňažnej ujmy, ktorá okrem prípadu výnimočných okolností, ktoré v tomto prípade nenastali, nepredstavuje nenapraviteľnú ujmu (uznesenia Abertal a i./Komisia, už citované v bode 413 vyššie, bod 24, a Poste Italiane/Komisia, už citované v bode 413 vyššie, bod 119).

436 Nakoniec Microsoft takisto nepreukazuje, prečo by pre neho bolo nemožné, alebo by mu malo spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu, nezohľadniť existenciu už predaných kópií verzie uloženej článkom 6 v prípade zrušenia článku 4 a článku 6 písm. a) Rozhodnutia.

- 437 Prvá zložka ujmy udávanej Microsoftom preto nemôže zakladať predpoveď vážnej a nenapraviteľnej ujmy.
- 438 Po druhé Microsoft tvrdí, že „tretie osoby závislé od stability a jednotnosti platformy Windows“ by takisto museli počas viacerých rokov rátať s existenciou dvoch verzií, čo by „zvýšilo náklady a trvalo by znížilo atraktivitu Windows“.
- 439 Čo sa týka tejto otázky, je vhodné v tejto súvislosti opakovane odkázať na úvahy obsiahnuté v bodoch 421 až 428 vyššie. Nie je preukázané, že v praxi, hoci aj za predpokladu, že verzia uložená článkom 6 sa predá vo významných množstvách, existuje dostatočne významné riziko toho, že ekonomické subjekty, ktoré v súčasnosti navrhujú svoje produkty pre Windows tak prestanú robiť, alebo že spotrebiteľia, zákazníci alebo iné ekonomické subjekty, ktoré podľa Microsoftu sú závislé od stability Windows, by mohli tento výrobok kupovať alebo používať v menšej miere.
- 440 Nakoniec, čo sa týka dvoch zložiek ujmy udávanej Microsoftom, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach okrem toho, čo bolo uvedené v bode 430 vyššie, usudzuje v každom prípade, že Komisia uvádza presvedčivé skutočnosti umožňujúce preukázať, že po prípadnom zrušení Rozhodnutia bude mať Microsoft možnosť použiť určité mechanizmy, najmä aktualizáciu svojho operačného systému na distribúciu Windows Media Player, a tým minimálne vo veľmi veľkej miere obnoviť spojenia Windows Media Player so svojím operačným systémom. Microsoft a vedľajší účastníci konania podporujúci jeho návrhy neodporovali týmto tvrdeniam dostatočne detailne na to, aby sa dala vylúčiť vysoká pravdepodobnosť toho, že Microsoft môže šíriť Windows Media Player v dostatočnom rozsahu na to, aby sa vyhol ním udávanej vážnej ujmy.

441 Je preto potrebné prijať záver, že Microsoft nepreukázal, že výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia mu spôsobí vážnu a nenapraviteľnú ujmu z dôvodu zásahu do jeho „základného architekturného konceptu“, alebo všeobecnejšie zásahu do jeho obchodnej slobody.

b) O údajnej ujme na dobrej povesti Microsoftu

442 Microsoft tvrdí, že výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia spôsobí ujmu na jeho povesti „výrobcu kvalitného softvéru“ v podstate z dôvodu nefunkčnosti, ktorými sa podľa Microsoftu bude vyznačovať verzia uložená článkom 6.

443 V tomto prípade sa ujma udávaná Microsoftom z veľkej časti zakladá na predpoklade, že verzia uložená článkom 6 bude mať vplyv na fungovanie jednak aplikácií internetových stránok používajúcich určité funkcionality Windows Media Player, jednak niektorých častí samotného operačného systému Windows.

444 Je preto po prvé potrebné preskúmať, do akej miery problémy uvádzané Microsoftom existujú a či sa im prípadne dá ľahko vyhnúť.

445 V tomto ohľade je potrebné predovšetkým povedať, že Komisia v odpovedi na otázky položené sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach uviedla, že podľa jej názoru by produkt vyznačujúci sa vlastnosťami, ktoré spomína Microsoft — t. j. produkt, ktorý by neumožnil operačnému systému využiť funkcionality, ktoré budú podľa Microsoftu chýbať — by predstavoval „úplne funkčnú“ verziu Windows

v zmysle článku 6 písm. a) Rozhodnutia, ak by tieto funkcionality skutočne boli tie, ktoré Windows Media Player normálne ponúka.

- 446 Je ďalej potrebné oddelene preskúmať problémy, ktoré by na jednej strane podľa Microsoftu ovplyvnili fungovanie operačného systému Windows, a na druhej strane tie, ktoré by podľa Microsoftu ovplyvnili fungovanie určitých aplikácií a určitých internetových stránok.
- 447 Čo sa týka problémov, ktoré by podľa Microsoftu ovplyvnili fungovanie operačného systému Windows, RealNetworks vykonal a predložil rad testov pre preukázanie toho, že tieto problémy sa dajú riešiť inštaláciou multimediálneho prehrávača tretieho podniku. Microsoft nepopiera, že tomu tak je pri časti uvádzaných problémov, tvrdí však, že zostávajú by nevyriešené problémy a miera, v akej by sa dali riešiť, by závisela od inštalovaného multimediálneho prehrávača.
- 448 Pokiaľ ide o dôkazy predložené účastníkmi konania sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach usudzuje, že nie je preukázané, že multimediálne prehrávače tretích podnikov by za každých okolností dokázali zaručiť úplné nahradenie funkcionalít identifikovaných Microsoftom. Ich nahradenie totiž závisí od technických možností inštalovaného multimediálneho prehrávača. Inštalácia takého multimediálneho prehrávača by však dokázala nahradiť rôzne tieto funkcionality v dostatočne veľkej miere.
- 449 Čo sa týka problémov v používaní určitých aplikácií a určitých internetových stránok, so zreteľom na dôkazné prostriedky predložené vedľajšími účastníkmi konania podporujúcimi návrhy Komisie, je potrebné poznamenať, že predmetné funkcionality sa dajú vo veľkej miere nahradiť inštaláciou multimediálnych

prehrávačov tretích podnikov. Okrem toho by navrhovatelia internetových stránok a aplikácií, ktoré sa v súčasnosti opierajú o Windows Media Player mali byť silne motivovaní na to, aby aj za cenu určitých nákladov na ich strane nabádali používateľov k stiahnutiu si tohto softvéru, alebo aby ho sami distribuovali na základe licencií, ktoré Microsoft obvykle poskytuje na tento účel.

450 Skutočnosti uvedené v troch predchádzajúcich bodoch však podstatne znižujú pravdepodobnosť toho, že problémy uvádzané Microsoftom by mohli pocítiť aj koneční spotrebitelia.

451 Microsoft vo svojich vyjadreniach k vyjadreniam vedľajších účastníkov konania a takisto na pojednávaní síce uviedol, že tieto problémy sa počas testov vykonaných RealNetworks mohli vyriešiť iba inštaláciou určitých kódov Windows Media Player. Tomuto tvrdeniu v rozsahu týkajúcom sa problémov fungovania určitých aplikácií a určitých internetových stránok formálne neodporovala Komisia, ani RealNetworks. RealNetworks však spresnil, že inštaláciu týchto kódov vykonali samotné aplikácie, alebo v prípade internetových stránok sa tak stalo pomocou mechanizmu stiahnutia prístupného na týchto stránkach. Účastníci teda čiastočne súhlasia s argumentáciou Microsoftu. Táto však v žiadnom prípade nemá dôsledky pre hodnotenie naliehavosti nariadenia predbežného opatrenia. V tomto prípade totiž nie je dôležitá skutočnosť, že niektoré problémy uvádzané Microsoftom sa dajú riešiť iba inštaláciou určitých kódov Windows Media Player alebo prípadne celého Windows Media Player vykonanou predmetnou aplikáciou alebo cez internet, ak táto inštalácia skutočne môže vyriešiť podstatnú časť problémov uvádzaných Microsoftom.

452 Takisto nie je relevantná argumentácia Microsoftu o tom, že osobitná reinštalácia niektorých kódov Windows Media Player by spôsobila problémy s bezpečnosťou alebo so stabilitou verzie uloženej článkom 6. Microsoft totiž nepredložil dôkazy,

ktoré by mohli preukázať, že prípadná inštalácia starých kódov Windows Media Player by mohla spôsobiť nestabilitu operačného systému Windows, alebo že by mohli vzniknúť iné problémy podobného druhu. Nakoniec Microsoft síce uvádza, že pridávanie rôznych kódov do kópií verzie uloženej článkom 6 spôsobí zásah do uniformity jeho platformy, pričom nič nedodáva k svojej argumentácii o „základnom architekturnom koncepte“, ktorá už bola zamietnutá (pozri body 406 až 441 vyššie).

453 Nie je preto preukázané, že problémom uvádzaným Microsoftom by sa nedalo minimálne vo veľkej miere vyhnúť.

454 Po druhé, aj keď v každom prípade pretrvávajú určité problémy uvádzané Microsoftom, je nutné skonštatovať, že Microsoft nepredložil sudcovi rozhodujúcemu o predbežných opatreniach dostatok dôkazov, ktoré by mohli v právnom zmysle dostatočne preukázať, že koneční spotrebitelia, alebo všeobecnejšie jeho zákazníci, by za dôvod prípadného nesprávneho fungovania týchto funkcionalít považovali nepredvídanú nefunkčnosť výrobku Microsoftu namiesto neprítomnosti multimedialného prehrávača, konkrétnejšie Windows Media Player. Microsoft pritom nedokázal, že aj keby sa predpokladalo, že všetky ním uvádzané problémy existujú a nedá sa im vyhnúť. Rozhodnutie by mu neumožňovalo alebo zakazovalo upozorniť svojich zákazníkov na objektívne vlastnosti verzie uloženej článkom 6 a podporiť ich v tom, aby sa rozhodli s dobrou znalosťou veci.

455 V tomto ohľade síce Microsoft tvrdil, že nie je pre neho možné vykonať testy umožňujúce identifikovať všetky chyby verzie uloženej článkom 6, a najmä všetky aplikácie, ktoré by s touto verziou nefungovali. Microsoft ale nepredložil žiadny dôkaz, ktorý by umožnil posúdiť nemožnosť vykonania týchto testov pre problémy,

ktoré podľa neho budú spôsobené jeho operačnému systému. V súvislosti s testami potrebnými pre hodnotenie správneho fungovania určitých aplikácií a určitých internetových stránok Microsoft nepreukázal, prečo by jednoduchá znalosť jeho zákazníkov o tom, že verzia uložená článkom 6 neobsahuje Windows Media Player nepostačovala pre ich informovanie o tom, že určité aplikácie a určité internetové stránky opierajúce sa o funkcionality Windows Media Player by mohli fungovať nesprávne.

456 Na všeobecnejšej rovine je potrebné zdôrazniť, že Komisia výslovne uviedla, že podľa jej názoru Microsoft má právo informovať svojich zákazníkov o tom, že verzia uložená článkom 6 neobsahuje Windows Media Player. Microsoft pritom nepreukázal, že samotná táto znalosť by neumožnila jeho zákazníkovi pochopiť dôsledky prípadného rozhodnutia o prístupnosti určitých multimedialných funkcionalít.

457 Microsoft v otázke priamej distribúcie svojich výrobkov konečným spotrebiteľom tvrdí, že iba málo z nich rozumie spôsobu, ako aplikácie Windows používajú multimedialne funkcionality, nepredkladá žiadny dôkaz, ktorý by mohol podporiť jeho tvrdenia a posúdiť skutočný rozsah neznalosti spotrebiteľov.

458 Okrem toho, čo sa týka distribúcie výrobcom hardvéru, sú dané všetky dôvody pre to, aby sa títo považovali za osobitne dobre informovaných kupujúcich, ktorí sa preto môžu rozhodnúť so znalosťou veci. Ak teda verzia uložená článkom 6 skutočne spôsobuje neriešiteľné problémy uvádzané Microsoftom, pri nedostatku dôkazov o opaku je opodstatnené sa domnievať, že výrobcovia hardvéru si ju jednoducho nekúpia, alebo ak áno, urobia tak so znalosťou veci, a tým pádom nevznikne ujma na strane Microsoftu.

459 Za týchto okolností nie je preukázané, že skutočnosť, že ktorýkoľvek zákazník Microsoftu, ktorý by sa rozhodol pre verziu uloženú článkom 6 a narazil by na problémy uvádzané Microsoftom, by bola spôsobilá zmeniť povest' tohto podniku.

460 Po tretie, aj keby sa predpokladalo, že je v právnom zmysle dostatočne preukázané, že na strane jednej sú všetky problémy uvádzané Microsoftom neodvrátiteľné a na strane druhej zákazníci a spotrebitelia sa nemôžu rozhodnúť so znalosťou veci, Microsoft nepredložil dôkazy, ktoré by umožnili vyhodnotiť skutočnú závažnosť týchto nedostatkov a najmä mieru, v akej by mohli mať dopad na povest' Microsoftu pri rôznych ekonomických subjektoch v tomto odvetví.

461 Microsoft nepredkladá dôkazy umožňujúce preukázať ním identifikované nedostatky, ktoré by boli spôsobilé podstatne ovplyvniť vnímanie konečných spotrebiteľov a výrobcov hardvéru. Microsoft najmä neprekladá žiadny dôkaz o spôsobe, akým tieto ekonomické subjekty vnímajú funkcionality, ktoré vo svojom návrhu označuje ako chybné. V tomto ohľade Microsoft niekoľkokrát opakovane spomenul príklad adresára „My Music“, ktorý ponúka detailný prehľad na súbory nahrané na pevný disk PC klienta, a najmä určité digitálne multimedialne obsahy. Podľa Microsoftu by verzia uložená článkom 6 ani s konkurenčným multimedialnym prehrávačom, ani bez neho neumožnila takýto pohľad. Microsoft však nepredkladá žiadny dôkaz, ktorý by sudcovi rozhodujúcemu o predbežných opatreniach umožnil vyhodnotiť pravdepodobnosť toho, že tento problém budú dostatočne bežne vnímať koneční spotrebitelia. Microsoft nepreukazuje ani to, že tento problém by aj za predpokladu, že by sa bežne vnímal, bol spôsobilý výrazne ovplyvniť jeho povest'. Preto pri nedostatku dôkazov o skutočnej dôležitosti predmetných funkcionalít pre konečných spotrebiteľov a o ich očakávaní sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach nie je schopný vyhodnotiť skutočné dôsledky problémov uvádzaných Microsoftom pre jeho povest'.

462 Microsoft okrem toho takisto nedokázal, že výkon článkov 4 a 6 písm. a) Rozhodnutia by mal významný vplyv na jeho povest' u iných ekonomických

subjektoch ako jeho zákazníkoch a najmä na jeho povest' u navrhovateľov internetových stránok a výrobcov aplikácií. Je okrem toho dôležité uviesť v tomto ohľade, že žiaden vedľajší účastník konania podporujúci návrhy Microsoftu netvrdil, že jeho vlastné vnímanie tohto podniku by sa mohlo zmeniť, alebo že by mohol prestať navrhovať svoje výrobky s vyhlídkou ich používania spoločne s výrobkami Microsoftu.

463 Po štvrté sa nezdá, že Windows Media Player by nebol ľahko dostupný a nedal by sa ľahko inštalovať do verzie uloženej článkom 6. Preto aj za predpokladu, že niektorí spotrebiteľia alebo zákazníci by sa nerozhodli so znalosťou veci a boli by v istej miere nespokojní, Microsoft nepreukázal, prečo by túto nespokojnosť nemohol ľahko odstrániť tým, že by ich informoval o možnosti zaobstarať si Windows Media Player dodatočne.

464 Po piate stále za predpokladu, že údajné chyby by boli v právnom zmysle dostatočne preukázané a nenapraviteľné, závažnosť ujmy na povesti Microsoftu by vo veľkej miere závisela od skutočného rozšírenia verzie uloženej článkom 6. V tomto kontexte je vhodné zopakovať už uvedené zistenie (pozri body 421 až 428 vyššie), v zmysle ktorého, na jednej strane, ak nie sú dané dostatočné dôkazy, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach nemôže predpokladať účinky opatrenia na nápravu na trhu a na druhej strane Microsoft samotný vyjadruje pochybnosti o tom, že verzia uložená článkom 6 sa bude predávať vo veľkých množstvách a neodvoláva sa na riziko nezvratného vývoja na trhu.

465 Po šieste, aj za predpokladu, že napriek všetkému, čo bolo uvedené vyššie, by Microsoft v právnom zmysle dostatočne preukázal riziko vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na jeho povesti, stále nepreukázal existenciu štrukturálnych alebo právnych prekážok toho, aby prostredníctvom reklamy mohol napraviť svoju povest'.

- 466 Microsoftu sa preto nepodarilo preukázať, že výkon článkov 4 a 6 písm. a) Rozhodnutia môže spôsobiť vážnu a nenapraviteľnú ujmu na jeho povesti.
- 467 Microsoft sa však odvoláva na ujmu na jeho povesti z dvoch dodatočných a špecifickejších aspektov, konkrétne jednak na ujmu na jeho ochranných známkach, jednak na ujmu na jeho autorskom práve.

1) O údajnej ujme na ochranných známkach Microsoftu

- 468 Čo sa týka, po prvé, ujmy na ochranných známkach Microsoftu, keďže táto by mala spôsobiť ujmy na jeho povesti alebo vzniknúť z ujmy na jeho povesti, najmä zo zlej kvality verzie uloženej článkom 6, táto argumentácia musí byť zamietnutá z dôvodov už uvedených v bodoch 454 až 459 vyššie. Microsoft totiž najmä nepreukázal, že uvádzané chyby, aj za predpokladu, že existujú, mali dostatočný a negatívny vplyv na vnímanie konečných spotrebiteľov. Je preto potrebné zamietnuť najmä argumentáciu rozvinutú v „Stanovisku o práve ochranných známk“ priloženom k návrhu Microsoftu (príloha R.6).
- 469 Okrem toho v rozsahu, v akom argumentácia Microsoftu znamená, že ochranná známka Windows by už nezaručovala prítomnosť jeho „základného konceptu“, sudca rozhodujúci o predbežných otázkach pripomína, že základnou funkciou ochrannej známky je zaručiť spotrebiteľovi alebo používateľovi totožnosť pôvodu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom ochrannej známky, a umožniť mu odlišiť tento výrobok alebo službu bez možnosti zámieny s tovarmi alebo službami iného pôvodu. Na to, aby ochranná známka mohla plniť svoju úlohu základného prvku

systému pravej hospodárskej súťaže — čoho založenie je cieľom Zmluvy ES —, musí predstavovať záruku toho, že všetky ňou označované tovary a služby sa vyrobili pod dohľadom jediného podniku, ktorému sa dá pripísať zodpovednosť za ich kvalitu (pozri najmä rozsudok Súdneho dvora z 29. apríla 2004, Björnekulla Fruktindustrier, C-371/02, Zb. s. I-5791, bod 20). Pokiaľ ochranná známka zaručuje prítomnosť určitých objektívnych vlastností tovaru, čo, zdá sa, tvrdí Microsoft, sudca rozhodujúci o predbežných opatreniach v každom prípade nemá k dispozícii dôkazy — okrem vnímania svojho „základného konceptu“ a svojej ochrannej známky Microsoftom —, ktoré by umožnili dostatočne presne posúdiť skutočný spôsob vnímania tejto ochrannej známky zákazníkmi na predmetnom trhu. Je tomu tak najmä vzhľadom na dôkazy, ktoré by umožnili posúdiť, z hľadiska týchto zákazníkov, objektívne vlastnosti spájané s touto ochrannou známkou a prípadne skutočnú závažnosť zmeny týchto vlastností.

470 V každom prípade, keďže na jednej strane Microsoft v prípade zrušenia článku 6 písm. a) Rozhodnutia bude mať možnosť znovu predávať výlučne verziu Windows s Windows Media Player, a na druhej strane Microsoft nepreukázal, že by bolo pre neho nemožné prípadne urobiť dostatočnú reklamu, Microsoft nepreukázal nezvratnosť udávanej ujmy, aj keby sa predpokladalo, že táto je dokázaná a vážna.

2) O údajnej ujme na autorských právach Microsoftu

471 Nakoniec, čo sa týka údajnej ujmy na autorských právach Microsoftu, je na úvod potrebné zdôrazniť, že Microsoft neuviedol, aké by mohlo byť spojenie medzi ujmu na týchto právach a udávanou vážnou a nenapraviteľnou ujmu na jeho povesti.

- 472 Okrem toho je argumentácia Microsoftu v tomto bode mimoriadne stručná a najmä vážna. Microsoft v tejto súvislosti neuvádza konkrétnu právnu úpravu, v zmysle ktorej by úprava jeho diela sama osebe — hoci aj nútená — predstavovala ujmu na jeho autorských právach.
- 473 Ďalej samotná skutočnosť, že rozhodnutie Komisie môže v určitej miere zasiahnuť do práv duševného vlastníctva je bez ďalších vysvetlení nepostačujúce k prijatiu záveru, minimálne nezávisle od konkrétnych účinkov tohto zásahu, že existuje vážna a nenapraviteľná ujma. V tomto prípade však jediné konkrétne účinky, ktoré Microsoft uvádza, sú tie, ktoré už boli opísané a zamietnuté ako nedostatočné pre vznik vážnej a nenapraviteľnej ujmy (body 411 až 466 vyššie).
- 474 Nakoniec, keďže Microsoft uvádza, že obchodovanie s kópiami verzie uloženej článkom 6, t. j. s nútenou zmenou jeho diel, by mu spôsobilo morálnu ujmu, táto ujma pre nedostatok dôkazu o opaku nemôže byť vážna ani nenapraviteľná. Je tomu tak o to viac, že, ako už bolo uvedené (body 422 až 429 vyššie), nie je preukázané, že verzia uložená článkom 6 by sa mohla predávať vo významných množstvách, alebo že dodatočná distribúcia Windows Media Player by nenapravila vo veľkej miere rozšírenie verzie uloženej článkom 6.
- 475 Microsoft preto nepreukázal, že výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by predstavovalo riziko vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na jeho strane z dôvodu ujmy na jeho povesti.

476 Microsoft v dôsledku toho nepreukázal, že výkon článku 6 písm. a) Rozhodnutia by predstavoval riziko vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy na jeho strane. Preto nie je potrebné pristúpiť k zvažovaniu predmetných záujmov a návrh na nariadenie odkladu vykonateľnosti článku 6 písm. a) Rozhodnutia je potrebné zamietnuť.

477 Čo sa týka návrhu na nariadenie odkladu vykonateľnosti článku 4 Rozhodnutia (bod 27 vyššie), tento nemôže byť prijatý. Po prvé je potrebné skonštatovať, že tento článok vo svojom prvom odseku odkazuje na články 5 a 6 Rozhodnutia. Nedostatok naliehavosti odkladu vykonateľnosti článkov 5 a 6 preto nevyhnutne vedie k zamietnutiu návrhu na nariadenie odkladu vykonateľnosti tohto odkazujúceho ustanovenia. Po druhé v rozsahu, v akom návrh na nariadenie predbežného opatrenia smeruje k odkladu vykonateľnosti článku 4 druhého odseku Rozhodnutia, postačuje uviesť, že Microsoft nerozvinul dostatočne argumentáciu na podporu tohto návrhu a v každom prípade účinky zákazu obsiahnutého v tomto odseku sú v tomto štádiu čisto hypotetické.

478 Je preto namieste zamietnuť návrh ako celok.

Z týchto dôvodov

PRESEDA SÚDU PRVÉHO STUPŇA

nariadil:

1). V štádiu konania o nariadení predbežného opatrenia sa vyhovuje návrhu Microsoft Corp. na dôverné zaobchádzanie.

- 2) **Vyhovuje sa návrhu Audiobanner.com, vystupujúcemu pod obchodným menom VideoBanner, na vstup vedľajšieho účastníka do konania o nariadení predbežného opatrenia na podporu návrhov Komisie.**

- 3) **Computer & Communications Industry Association sa vymazáva z veci ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.**

- 4) **Novell Inc. sa vymazáva z veci ako vedľajší účastník konania podporujúci návrhy Komisie v konaní o nariadení predbežného opatrenia.**

- 5) **Návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa zamieta.**

- 6) **O trovách konania sa rozhodne v neskoršom štádiu konania.**

V Luxemburgu 22. decembra 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda

B. Vesterdorf

Obsah

Skutočnosti predchádzajúce sporu	II - 4473
Napadnuté rozhodnutie	II - 4475
I – Relevantné trhy identifikované v Rozhodnutí a dominantné postavenie Microsoftu na dvoch z týchto trhov	II - 4475
Relevantné trhy identifikované v Rozhodnutí	II - 4475
Dominantné postavenie Microsoftu na trhu operačných systémov pre PC klientov a na trhu operačných systémov pre servery pre pracovné skupiny ...	II - 4477
II – Konania zneužívajúcej povahy identifikované v Rozhodnutí	II - 4479
Odmietnutie identifikované v Rozhodnutí	II - 4479
Viazaný predaj identifikovaný v Rozhodnutí	II - 4480
III – Opatrenia na nápravu a pokuta uložené Microsoftu	II - 4482
Konanie o porušení amerického protimonopolného práva	II - 4484
Konanie pred Súdom prvého stupňa	II - 4485
Právna podstata	II - 4491
I – O návrhu na dôverné zaobchádzanie	II - 4493
II – O návrhu VideoBanner na vstup vedľajšieho účastníka do konania	II - 4493
III – O účinkoch späťvzatia návrhu niektorými vedľajšími účastníkmi konania	II - 4494
IV – O dodržaní formálnych požiadaviek v súvislosti s písomnosťami	II - 4495
Odkazy na žalobu vo veci samej	II - 4495
O predkladaní dokumentov v priebehu konania	II - 4497
O nedostatku dôkazov	II - 4498
O nedodržaní niektorých iných formálnych požiadaviek	II - 4499
II - 4616	

MICROSOFT/KOMISIA

V – O merite veci	II - 4499
O otázke informácií súvisiacich s interoperabilitou	II - 4499
A – Tvrdenia účastníkov konania	II - 4499
1. Tvrdenia Microsoftu a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jeho návrhy	II - 4499
a) O fumus boni iuris	II - 4499
b) O naliehavosti	II - 4504
1) Zásah do práv duševného vlastníctva	II - 4504
i) Informácie vysokej hodnoty	II - 4504
ii) Informácie chránené právom duševného vlastníctva ...	II - 4505
Ochrana autorského práva	II - 4506
Patentová ochrana	II - 4507
Ochrana prostredníctvom obchodného tajomstva	II - 4508
O potrebnosti informácií	II - 4509
O vážnej a nenapraviteľnej ujme	II - 4510
2) Zásah do obchodnej slobody Microsoftu	II - 4512
i) O slobode rozširovať informácie	II - 4512
ii) O slobode vyvíjať svoje produkty	II - 4514
iii) O potrebe „spevnenia“ protokolov	II - 4514
3) Nezvratné zmeny situácie na trhu	II - 4516
c) O zvažovaní záujmov	II - 4517
2. Tvrdenia Komisie a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jej návrhy	II - 4520
a) Úvodné poznámky	II - 4521
1) O autorskom práve	II - 4521
	II - 4617

2) O patentoch	II - 4525
3) O obchodnom tajomstve	II - 4526
b) O fumus boni iuris	II - 4528
c) O naliehavosti	II - 4531
d) O zvažovaní záujmov	II - 4531
B — Posúdenie sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach	II - 4531
1. O fumus boni iuris	II - 4531
2. O naliehavosti	II - 4539
a) Úvodné poznámky	II - 4540
b) O vážnej a nenapraviteľnej ujme spôsobenej povinnosťou sprístupniť špecifikácie protokolov server-server	II - 4543
1) O údajnej ujme na právach duševného vlastníctva	II - 4544
i) O sprístupnení informácií súvisiacich s interoperabilitou	II - 4544
ii) O použití informácií súvisiacich s interoperabilitou	II - 4550
O údajnom rozšírení informácií	II - 4550
O údajnom zostávaní produktov v distribúcii	II - 4553
O údajnom „klonovaní“ produktov	II - 4556
2) O údajnej ujme na obchodnej slobode	II - 4558
i) O údajnej zásadnej zmene obchodnej politiky	II - 4560
ii) O údajnej ťažkosti vylepšiť protokoly	II - 4562
iii) O údajnej potrebe „spevniť“ protokoly	II - 4565
3) O údajnom nezvratnom vývoji situácie na trhu	II - 4566
c) O vážnej a nenapraviteľnej ujme spôsobenej povinnosťou sprístupniť špecifikácie protokolov klient-server	II - 4567

MICROSOFT/KOMISIA

O otázke viazaného predaja	II - 4569
A – Tvrdenia účastníkov konania	II - 4569
1. Tvrdenia Microsoftu a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jeho návrhy	II - 4569
a) O fumus boni iuris	II - 4569
b) O naliehavosti	II - 4573
1) O ujme, ktorá podľa Microsoftu vznikne z dôvodu opustenia zásadného architekturného konceptu tvoriaceho základ operačného systému Windows	II - 4573
2) O ujme spôsobenej na dobrej povesti Microsoftu	II - 4574
c) O zvažovaní záujmov	II - 4580
1) O nepotrebnosti okamžitého výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia	II - 4580
2) O ujmach vznikajúcich v dôsledku okamžitého výkonu článku 6 písm. a) Rozhodnutia	II - 4583
3) O záväzkoch Spoločenstva vyplývajúcich z TRIPS	II - 4585
2. Tvrdenia Komisie a vedľajších účastníkov konania podporujúcich jej návrhy	II - 4585
a) O fumus boni iuris	II - 4585
b) O naliehavosti	II - 4588
c) O zvažovaní záujmov	II - 4588
B – Posúdenie sudcom rozhodujúcim o predbežných opatreniach	II - 4589
1) O fumus boni iuris	II - 4589
2) O naliehavosti	II - 4594
a) O údajnej ujme na „základnom architekturnom koncepte“ operačného systému Windows	II - 4594
b) O údajnej ujme na dobrej povesti Microsoftu	II - 4604
1) O údajnej ujme na ochranných známkach Microsoftu	II - 4611
2) O údajnej ujme na autorských právach Microsoftu	II - 4612